

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ Γράμματα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
(ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ 1885)

Βραβείο Ακαδημίας

Αθηνών (1986)

Κυκλοφορεί ανάμεσα στους Μικροχωρίτες του εσωτερικού και του εξωτερικού,
καθώς και στους φίλους του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας
(Σημ.: Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα τους)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΧΡΟΝΟΣ 27ος
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 69
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2000
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ Δρχ. 1.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ \$ 50
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΠΔΔ Δρχ. 5000

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ:
1966- '70 ΜΕΝΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ
1971- '77 ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
1978 -'92 ΜΕΝΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ
1993 - ΑΘ. ΚΕΡΑΝΗΣ τηλ.: 8053475
ΔΗΜ. ΚΡΙΚΟΣ τηλ.: 6467052

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΑΘΑΝ. Ι. ΚΕΡΑΝΗΣ
ΤΗΛ.: 80.53.475
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΩΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΔΗΜ. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 7, ΤΗΛ. 5244309

Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α

1) Ευκετήριο Αδελφότητας	1
2) Ημερολόγιο	2-13
3) Συνέλευση Μικροχωριτών	14-23
4) Περιφορά εικόνας Αγίας Κυριακής	24
5) Σχόλια, κρίσεις αναμνήσεις	25-26
6) Περιφορά της εικόνας της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος	27
7) Χριστούγεννα που χάθηκαν († Σταμ. Σταμ.)	28-29-30
8) Καλλιτεχνικές δημιουργίες Γιαν. Κατραμάδου	31
9) Καλλιτεχνικές δημιουργίες αιδ. Νικολάου Αζακά	32
10) Παναγιά 15 Αυγούστου	33
11) Πρακτικό Συνεδρίασης Δήμου Ποταμιάς	34-35
12) Αη Γιάννης 29 Αυγούστου	36
13) Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής "ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ"	37
14) Απομνημονεύματα (Δημ. Δερματά)	38-39-40-41-42-43
15) Ένα κειμήλιο -Απογραφή του 2001	44
16) Αναμνήσεις από την Καποκιά και την Αντίσταση (Παν. Κεράνη)	45-46-47-48
17) "Το δόλιο το Μικρό Χωριό και πάλι..." - Αναμνηστική στήλη - Εξοκλήσι Παναγίας Θεοτόκου	49-50
18) Βιβλιοπαρουσιάσεις	51
19) Διαμόρφωση παιδικής χαράς - Οίκημα Ι.Ν. Μεταμόρφ.	52
20) Ανάμεσα στα έλαια - Ξενώνας στο Μικρό Χωριό	53-54
21) Διεθνείς σχέσεις (Επιστήμη τεχνολογία) στον 21ο αιώνα	55-56-57
22) Ο κ. Τμηματάρχης έρχεται (Ζαχ. Παπαντωνίου)	58-59-60-61
23) Στρατιωτικό Ημερολόγιο (Δημ. Πολύζου)	62-63-64
24) Ανθός του γιαιλού († Αλ. Παπαδιαμάντη)	65-66-67
25) Αναμνήσεις από την εποχή του Εμφυλίου	68
26) Επισκέπτες της Πνευματικής Γωνιάς	69-70-71-72
27) Κοινωνικά	73-74
28) Επιστολές	75-76
29) Τα νέα του Δήμου	77-78
30) Συνδρομές - Εισφορές - Διάφορες δωρεές	79-80-81-82-83-84
31) Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν	85-86-87-88

Το Διοικητικό Συμβούλιο

της Αδελφότητας

και τα ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

εύχονται

σε όλους τους Μικροχωρίτες

και τους φίλους του Μικρού Χωριού

εδώ και στην ξενιτιά

Καλά Χριστούγεννα και Ευτυχισμένο

και Χαρούμενο

τον καινούργιο χρόνο 2001

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΥΔΡΟΧΟΟΝ

ωρ. ημ. 9.45 Του Γενάρη το φεγγάρι παρά λίγο μέρα νάναι ωρ. νυκ. 14.15

1	Δ	† Περπιτομή 'Ι. Χριστού, Βασιλείου τού Μεγάλου
2	Τ	Σιλβέστρου Ρώμης, Κοσμά Κων/λεως, Θεοδότης, Νείλου όσ.
3	Τ	Γορδίου μ., Μαλαχίου πρ., Θωμαΐδος όσ.
4	Π	Σύναξις 70 'Αποστόλων, Θεοκτίστου όσ., 'Ονουφρίου όσιου.
5	Π	Θεοπέμπτου έπ., Θεωνά μ., Συγκλητικής όσ., Ρωμανού όσιου.
6	Σ	† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΦΑΝΕΙΑ
7	Κ	† ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ (Σύναξις), 'Ιουλιανού, Ρωμανού ιερομ.
8	Δ	Γεωργίου Χοζεβ., 'Αγάθωνος όσ., Κύρου, 'Αττικού Κων/λεως
9	Τ	Πολυεύκτου μ., Εύστρατίου όσ., Παρθένας νεομ.
10	Τ	† Γρηγορίου Νύσσης, Μαρκιανού πρεσβ., Δομετιανού έπ.
11	Π	Θεοδοσίου Κοινοβ., 'Αγαπίου, Θεοδοσίου όσ.
12	Π	Τατιανής, Εύθασίας, Πέτρου, Μερτίου μ.
13	Σ	'Ερμούλου, Στρατονίκου μ., Μαξίμου όσ.
14	Κ	† ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ, Τών έν Σινά και Ραϊθώ πατέρων, Σάββα Σερβία
15	Δ	Παύλου Θηβαίου, 'Ιωάννου Καλυβίτου, Πανσοφίου μ.
16	Τ	Προσκ. αλύσεως άπ. Πέτρου, Πευσιόπου, Νεονίλλης μ.
17	Τ	† 'Αντωνίου μεγ., 'Αντωνίου Βερ., Γεωργίου νεομ.
18	Π	† 'Αθανασίου και Κυρίλλου 'Αλεξ., Θεοδούλης μ.
19	Π	Μακαρίου Αιγ., Μακαρίου 'Αλεξ., Μάρκου 'Εφ.
20	Σ	† Εύθυμίου Μεγ., Εύσεβίου, Ζαχαρίου νεομ.
21	Κ	† ΙΒ' ΛΟΥΚΑ, Μαξίμου όμ., Νεοφύτου, Ζωσίμου όσ., 'Αγνης μ.
22	Δ	† Τιμοθέου άπ., 'Αναστασίου Πέρσου, 'Ιωσήφ όσιου
23	Τ	Κλήμεντος 'Αγκύρας, 'Αγαθαγγέλου μ., Διονυσίου έν 'Ολύμπω
24	Τ	Βαβύλα ιερομ., Ξένης όσ., Φίλωνος, Νεοφύτου
25	Π	† Γρηγορίου Θεολόγου, Αύξεντίου νεομ.
26	Π	Ξενοφώντος όσ., Ξενοφώντος 'Αθην., 'Ανανίου μ.
27	Σ	† 'Ιωάννου Χρυσσοστόμου (άνακομ.), Μαρκιανής βασ.
28	Κ	† ΙΕ' ΛΟΥΚΑ, 'Εφραϊμ τού Σύρου, Παλλαδίου όσ., Χάριτος μ.
29	Δ	'Ιγνατίου Θεοφ. (άνακομ.), Δημητρίου νεομ.
30	Τ	† Τριών 'Ιεραρχών, 'Ιππολύτου και Χρυσής μ., Θεοδώρου νεομ.
31	Τ	Κύρου, 'Ιωάννου άναργ., 'Αθανασίας μ., 'Ηλία νεομ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ο ΉΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΙΧΘΕΙΣ

ωρ. ημ. 10.45 Φλεβάρης κουτσοφλέβαρας και του τσαπιού ο μήνας ωρ. νυκ. 13.15

1	Π	Τρύφωνος μ., Περπέτουας μ., Βασιλείου όμ.
2	Π	† ΥΠΑΠΑΝΤΗ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ, Άγαθοδώρου μ., Γαβριήλ όσιομ.
3	Σ	Συμεών Θεοδόχου, Άννης πρ., Νικολάου, Σταματίου νεομ.
4	Κ	† ΤΕΛΩΝΟΥ-ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ, Ίσιδώρου Πηλ, Νικολάου όσ., Ίωσήφ νεομ.
5	Δ	Άγάθης μ., Πολυεϊκτου Κων/λεως, Άντωνίου νεομ.
6	Τ	Βουκόλου Σμύρνης, Φωτίου Κων/λεως
7	Τ	Παρθενίου Λαμψ., Λουκά όσ., Γεωργίου νεομ.
8	Π	Θεοδώρου στρατηλάτου, Ζαχαρίου πρ.
9	Π	Νικηφόρου μ., Μαρκέλλου ιερομ., Φιλαγρίου έπ., Παγκρατίου
10	Σ	† Χαραλάμπους ιερομ., Ζήνωνος όσ.
11	Κ	† ΑΣΩΤΟΥ, Βλασίου ιερομ., Θεοδώρας βασ., Γεωργίου νεομ.
12	Δ	Μελετίου Άντιοχείας, Χρίστου νεομ.
13	Τ	Μαρτινιανού όσ., Άκύλα, Πρισκίλλης άπ., Εύλογίου
14	Τ	Αύξεντίου μ., Άβραάμου όσ., Δαμιανού όσιομ., Νικολάου νεομ.
15	Π	Όνησίμου άπ., Εύσεβίου όσ., Μαΐωρος μ.
16	Π	Παμφίλου μ., Φλαβιανού πατρ., Ρωμανού όσιομ.
17	Σ	† ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ, Θεοδώρου Τήρ., Μαρκιανού, Πουλχερίας
18	Κ	† ΑΠΟΚΡΕΩ, Λέοντος Ρώμης, Άγαπητού όμ.
19	Δ	† Φιλοθέης Άθηναιάς, Αρχίππου, Φιλήμονος, Άπφίας
20	Τ	Λέοντος έπ., Βησσαρίωνος όσ., Άγάθωνος Ρώμης
21	Τ	Τιμοθέου όσ., Εύσταθίου, Ζαχαρίου, Ίωάννου πατρ., Γεωργίου έπ.
22	Π	Τών έν τοίς Εύγενίου μ., Άνθούσης μ., Άθανασίου όμ.
23	Π	† Πολυκάρπου ιερομ., Πολυχρονίου μ., Γοργονίας όσ.
24	Σ	† Α΄ και Β΄ εύρεσις Τιμίας Κεφαλής Προδρόμου
25	Κ	† ΤΥΡΙΝΗΣ, Ταρσίου Κων/λεως, Ρηγίνου, Μαρκέλλου μ.
26	Δ	ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ, Πορφυρίου Γάζης, Φωτεινής, Θεοκλήτου μ.
27	Τ	Προκοπίου όσ., Γελασίου, Νησίου μ., Ήλία νεομ., Θαλλελαίου
28	Τ	Βασιλείου όμ., Προτερίου ιερομ., Κυράννης νεομ., Κασσιανού όσ.

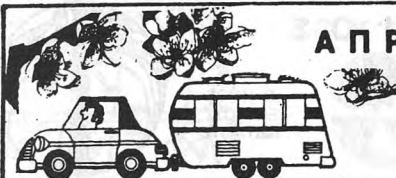
ΜΑΡΤΙΟΣ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΚΡΙΟΝ

ωρ. ημ. 11.56 Από Μάρτη καλοκαίρι κι από Αύγουστο χειμώνα ωρ. νυκ. 12.10

1	Π	Εύδοκίας όσ., Δομνίνης όσ., 'Αγαπίου όσ., Χαρισίου μ.
2	Π	† Α' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ, Θεοδότου έπ., Εύθалиας μ., Νικολάου Πλανά
3	Σ	† Θεοδώρου μεγαλ., Εύτροπίου, Κλεονίκου μ., Βασιλίσκου μ.
4	Κ	Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ), Γερασίμου όσ., Γρηγορίου έπ.
5	Δ	Κόνωνος όσοιμ., 'Αρχελάου μ., 'Ιωάννου νεομ.
6	Τ	Τών έν 'Αμορίω 42 μαρτύρων
7	Τ	Βασιλέως, 'Εφραίμ, Καπίτωνος, Εύγενίου, Λαυρεντίου όσ.
8	Π	Θεοφυλάκτου Νικομ., 'Ερμού άπ.
9	Π	† Β' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ, Τών έν Σεβαστεία 40 μαρτύρων
10	Σ	Κοδράτου μ., 'Αναστασίας πατρικίας, Μιχαήλ νεομ.
11	Κ	† Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, Γρηγορίου Παλαμά, Σωφρονίου 'Ιεροσ.
12	Δ	Θεοφάνους όμ., Γρηγορίου Ρώμης, Συμεών νέου Θεολόγου
13	Τ	Νικηφόρου Κων/λεως, Ποπλίου, Μαρίου έπ.
14	Τ	Βενεδίκτου όσ., Εύσχήμονος έπ.
15	Π	'Αγαπίου μ., 'Αριστοβούλου άπ., Μανουήλ, Παρθενίου νεομ.
16	Π	† Γ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ, Σαββίνου μ., Χριστοδούλου έν Πάτμω
17	Σ	'Αλεξίου όσίου, Θεοστηρίκτου όμ.
18	Κ	† Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ, Κυρίλλου 'Ιεροσ.
19	Δ	Χρυσάνθου και Δαρείας μ., Δημητρίου νεομ.
20	Τ	Τών έν τη Μονή 'Αγ. Σάββα αναιρεθέντων, Μύρωνος νεομ.
21	Τ	'Ιακώβου νέου όμ., Θωμά Κων/λεως, Μιχαήλ νεομ.
22	Π	Βασιλείου Ιερομ., Καλλινίκης, Εύθυμίου μ.
23	Π	† Δ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ, Νίκωνος όσοιμ., Λουκά νεομ.
24	Σ	Ζαχαρίου, 'Αρτέμονος όσ., Παρθενίου Ιερομ.
25	Κ	† Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
26	Δ	† Σύναξις 'Αρχ. Γαβριήλ, Στεφάνου όμ.
27	Τ	Ματρώνης, Φιλητού, Λυδίας μ., Παύλου έπ., Εύτυχίου όσ.
28	Τ	† Μέγας Κανών, 'Ιλαρίωνος όσ., 'Ηρωδίωνος άπ.
29	Π	Μάρκου έπ., Κυρίλλου, 'Ιωνά, Βαραχρηίου μ., Εύσταθίου όμ.
30	Π	† ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ, 'Ιωάννου Σιναΐτου όσ., Ζαχαρίου Ιερομ.
31	Σ	'Υπατίου έπ., 'Ακακίου όσ., 'Ιωήλ ηρ.

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΤΑΥΡΟΝ

ωρ. ημ. 12.00 Απριλίου - Μάης κοντά 'ναι το θέρος ωρ. νυκ. 11.00

1	Κ	† Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΜΑΡΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ, Γεροντίου μ., Βασιλείδου μ.
2	Δ	Τίτου όσ., Θεοδώρας, Αϊδεσίου και Άμφιανού, Παναγιώτου μ.
3	Τ	Νικίττα όμ., Ίωσήφ ύμνογρ., Παύλου, Ίωάννου νεομ.
4	Τ	Γεωργίου όσ., Θεοδούλου, Άγαθόποδος, Νικίττα ιερομ.
5	Π	Κλαυδίου μ., Διδύμου, Διοδώρου μ., Γεωργίου νεομ., Θεοδώρας όσ.
6	Π	Εύτυχίου πατρ., Πλατωνίδος, Γρηγορίου όσ., Τών έκ Σαμοθράκης μ.
7	Σ	† Λαζάρου έγερσις, Καλλιοπίου μ., Γεωργίου όσ. έπ. Μυτιλ.
8	Κ	† ΒΑΪΩΝ, Άγάθου, Ρούφου άπ., Κελεστίνου Ρώμης
9	Δ	† Μ. Δευτέρα, Ίωσήφ Παγκάλου, Εύψυχίου μ., Συμεών όσ.
10	Τ	† Μ. Τρίτη, 10 Παρθένων, Τερεντίου μ., Γρηγορίου Ε΄
11	Τ	† Μ. Τετάρτη, Τής αλειψάσης τόν Κύριον, Άντίπα ιερομ.
12	Π	† Μ. Πέμπτη, Μυστικός Δείπνος, Βασιλείου όμ., Άκακίου όσ.
13	Π	† Μ. Παρασκευή, Τά Άγια Πάθη, Μαρτίνου Ρωμ., Θεοδοσίου μ.
14	Σ	† Μ. Σάββατον, Ή εις Άδου κάθοδος, Άριστάρχου, Πούδη άπ.
15	Κ	† ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ
16	Δ	† Δευτέρα Διακαιν., Ειρήνης, Άγάπης, Χιονίας μ.
17	Τ	Συμεών ιερομ., Άδριανού μ., Άγαπητού Ρωμ., Μακαρίου Κορίνθ.
18	Τ	Ίωάννου, Εύθυμίου, Άθανασίας όσ., Κοσμά όμ., Ίωάννου νεομ.
19	Π	Παφνουτίου ιερομ., Τρύφωνος πατρ., Άγαθαγγέλου, Συμεών όσ.
20	Π	† Ζωοδόχου Πηγής, Θεοδώρου όσ., Άθανασίου όσ., Ζαχαρίου
21	Σ	Ίανουαρίου ιερομ., Μαξιμιανού, Άναστασίου όσ.
22	Κ	† ΘΩΜΑ, Θεοδώρου έπ., Ναθαναήλ άπ., Νεάρχου μ.
23	Δ	† Γεωργίου Τροπαιοφόρου, Γλυκερίου μ., Διονυσίου πατρ.
24	Τ	Έλισάβετ όσ., Σάββα μ., Δούκα νεομ., Νικολάου νεομ.
25	Τ	† Μάρκου εύαγγ., Νίκης μ., Μακεδονίου πατρ., Γεωργίου νεομ.
26	Π	Βασιλέως ιερομ., Γλαφύρας, Γεωργίου όσ.
27	Π	Συμεών ιερομ., Γεωργίου, Ίωάννου, Εύλογίου όσ.
28	Σ	Τών έν Κυζίκω 9 μ., Μέμνονος όσ.
29	Κ	† ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ, Ίάσωνος & Σωσιπάτρου άπ., Σεραφεΐμ Φαν.
30	Δ	Ίακώβου άπ., Δονάτου έπ., Άργυρής νεομ.

Μ Α Ϊ Ο Σ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΔΙΔΥΜΟΥΣ

ωρ. ημ. 14.00 Στων αμαρτωλών τη χώρα, το μήνα Μάη βρέχει ωρ. νυκ. 9.50

1	Τ	Ἱερεμίου πρ., Εὐθυμίου, Ἰγνατίου, Ἀκακίου ὀσιμ.
2	Τ	† Ἀθανασίου Μεγ. (ἀνακομ. λειψάνων), Ἐσπέρου, Ζωῆς.
3	Π	Τιμοθέου καὶ Μαύρας, Πέτρου Ἄργους, Οἰκουμενίου ἐπ.
4	Π	Πελαγίας ὀσιμ., Ἰλαρίου, Ἀθανασίου ἐπ., Νικηφόρου ὀσ.
5	Σ	† Εἰρήνης μεγαλομ., Εὐθυμίου ὀσ.
6	Κ	† ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ, Ἰὼβ δικαίου, Σεραφεῖμ. ὀσίω
7	Δ	Ἐμφάν. ἐν οὐρανῶ Τιμ. Σταυροῦ, Ἀκακίου, Κοδράτου μ.
8	Τ	† Ἰωάννου Θεολόγου, Ἀρσενίου ὀσίου τοῦ Μεγάλου
9	Τ	† ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ, Ἡσαΐου πρ., Χριστοφόρου μ., Νικολάου ὀσ.
10	Π	Σίμωνος ἀπ., Λαυρεντίου ὀσ.
11	Π	Μωκίου ἱερομ., Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, Ἀργυροῦ νεομ.
12	Σ	Γερμανοῦ Κων/λεως, Ἐπιφανίου Κύπρου, Θεοδώρου ὀσ. Κυθῆρων
13	Κ	† ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ, Γλυκερίας μ., Βησσαρίωνος ἐπ.
14	Δ	Ἰσιδώρου μ., Θεράποντος ἱερομ., Ἰωάννου, Μάρκου νεομ.
15	Τ	† Ἀχιλλίου Λαρ., Παχωμίου ὀσ., Βαρβάρου μ., Τίτου Κρήτης
16	Τ	Θεοδώρου ὀσ., Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπ., Νικολάου νεομ. Μετσόβου
17	Π	Ἀνδρονίκου, Ἰουνίας ἀπ., Νεκταρίου, Θεοφάνους ὀσ.
18	Π	Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου μ., Στεφάνου Κων/λεως
19	Σ	Πατρικίου ἱερομ., Μενάνδρου μ., Φιλεταίου μ.
20	Κ	† ΤΥΦΛΟΥ, Θαλλελαίου, Ἰωσήφ, Λυδίας Φιλίπ.
21	Δ	† Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἰσαποστόλων
22	Τ	Βασιλίσκου μ., Ἰωάννου βασ., Ζαχαρία ἱερομ., Παύλου νεομ.
23	Τ	† Ἀπόδοσις Πάσχα, Μιχαὴλ Συνάδων, Λουκά νεομ.
24	Π	† ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ, Συμεών, Νικήτα ὀσ.
25	Π	† Γ' Εὐρεσις Τιμ. Κεφαλῆς Προδρόμου, Κελεστίνου μ.
26	Σ	Κάρπου, Ἀλφαίου ἀπ., Συνεσίου ἐπ., Ἀλεξάνδρου νεομ.
27	Κ	† ΠΑΤΕΡΩΝ Α' ΣΥΝΟΔΟΥ, Ἑλλαδίου ἱερομ., Ἰωάννου Ρώσου ὀμ.
28	Δ	Εὐτυχοῦς ἱερομ., Ἀνδρέου ὀσ., Ἐλικωνίδος μ.
29	Τ	Ὀλβιανοῦ ἱερομ., Θεοδοσίας ὀσιμ., Ἰωάννου, Ἀνδρέου νεομ.
30	Τ	Ἰσαακίου ὀσ., Ναταλίου, Βαρλαάμ ὀσ., Χριστίνης μ.
31	Π	Ἑρμείου μ., Εὐσεβίου, Χαραλάμπους μ.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΚΑΡΚΙΝΟΝ

ωρ. ημ. 15.00 Από το θέρος ως τις ελιές, δεν απολείπουν οι δουλειές ωρ. νυκ. 9.00

1	Π	Ίουστίνου φιλοσ. & μ., Πύρρου, Χαρίτωνος, Θεσπεσίου μ.
2	Σ	† ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ, Νικηφόρου Κων/λεως, Δημητρίου μ.
3	Κ	ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ, Λουκιλιανού, Παύλης μ., Ἄθανασίου όσ.
4	Δ	† ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, Μητροφάνους Κων/λεως, Μάρθας, Μαρίας
5	Τ	Δωροθέου Τύρου, Νικάνδρου μ., Μάρκου νεομ.
6	Τ	Ίλαρίωνος νέου, Βησσαρίωνος, Ἄττάλου όσ.
7	Π	Θεοδότου Ιερομ., Σεβαστιανής όσ., Ποταμαίνης μ.
8	Π	† Θεοδώρου στρατ. (άνακ.), Νικάνδρου, Καλλιόπης μ.
9	Σ	Κυρίλλου Ἄλεξ., Πελαγίας μ., τών έν Χίψ παρθενομαρτύρων
10	Κ	† ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ), Ἄλεξάνδρου, Πανασέμνης όσ.
11	Δ	† Βαρνάβα, Βαρθολομαίου άπ., Παναγίας «Ἄξιον έστι»
12	Τ	Ἰνουφρίου όσ., Πέτρου έν Ἄθω όσ.
13	Τ	Τριφυλλίου έπ., Ἄκυλίνης μ., Ἄντιπάτρου
14	Π	Ἐλισσαίου πρ., Μεθοδίου Κων/λεως, Νήφωνος όσ.
15	Π	Ἄμώς πρ., Ἄχαικού κλπ άπ., Ἰερωνύμου, Αύγουστίνου έπ.
16	Σ	Τύχωνος έπ. Ἀμαθούντος
17	Κ	† Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Μανουήλ, Ἰσαύρου μ., Ἰωσήφ όσ.
18	Δ	Λεοντίου, Ὑπατίου, Θεοδούλου μ., Αίθερίου μ.
19	Τ	Ἰούδα άπ., Παΐσιου, Ζήνωνος όσ., Ζωσίμου μ.
20	Τ	Μεθοδίου έπ. Πατάρων
21	Π	Ἰουλιανού μ., Νικήτα νεομ.
22	Π	Εύσεβίου Ιερομ., Ζήνωνος, Ζηνᾶ μ.
23	Σ	Ἄγριππίνης, Ἄριστοκλέους, Ἄθανασίου μ., Βαρβάρου όσ.
24	Κ	† Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Γενέθλιον Τιμ. Προδρόμου, Παναγιώτου νεομ.
25	Δ	Φεβρωνίας όσιομ., Λογγίνου μ., Προκοπίου νεομ., Μεθοδίου όσ.
26	Τ	Δαβίδ έν Θεσ/νίκη όσ., Ἰωάννου έπ. Γοτθίας όσ.
27	Τ	Σαμψών Ξενοδ., Μαρίας, Ἰωάννας μυροφόρων
28	Π	Κύρου, Ἰωάννου άναργ. (άνακ.), Παππίου μ., Συμεών όσ.
29	Π	† ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
30	Σ	† ΣΥΝΑΞΙΣ 12 ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, Μιχαήλ νεομ.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΛΕΟΝΤΑ

ωρ. ημ. 14.00 Τον Ιούλη κι οι γριές κάνουνε Ξετσιπωσιές ωρ. νυκ. 10.00

1	Κ	† Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Κοσμά, Δαμιανού άναργ., Κωνσταντίνου νεομ.
2	Δ	Κατάθεσις έσθήςτος Θεοτόκου, Ίουβενάλιου Ίεροσ.
3	Τ	Ύακίνθου, Θεοδότης μ., Άνατολίου Κων/λεως, Γερασίμου όσ.
4	Τ	Άνδρέου Κρήτης, Θεοδώρου Κυρήνης, Λουκίας μ.
5	Π	Άθνασιού έν Άθω, Λαμπαδού όσ., Κυπριανού Ίερομ.
6	Π	Σισώή όσ., Άρχίππου κλπ άπ., Λουκίας, Ήπιμάχου μ.
7	Σ	Κυριακής μεγαλομ., Εύαγγέλου μ., Πολυκάρπου νεομ., Θωμά όσ.
8	Κ	† Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Προκοπίου μεγαλομ., Θεοφάνους, Άναστασίου νεομ.
9	Δ	Παγκρατίου, Μεθοδίου έπ., Μιχαήλ νεομ., Φωτίου
10	Τ	Τών έν Νικοπόλει Άρμ. 45 μαρτύρων
11	Τ	† Εύφημίας μεγαλομ., Όλγας Ισαπ., Νικοδήμου νεομ.
12	Π	Πρόκλου, Ίλαρίου μ., Βερονίκης
13	Π	Σύναξις άρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου, Ήλιοφώτου όσ.
14	Σ	Άκύλα άπ., Ίούστου μ., Ίωσήφ όμ., Πέτρου Κρ., Νικοδήμου όσ.
15	Κ	† ΆΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ (Δ' ΣΥΝΟΔΟΥ), Κηρύκου, Ίουλίττης μ.
16	Δ	Άθηνογένους, Ίερομ., Φαύστου κλπ μ.
17	Τ	† Μαρίνης μεγαλομ., Σπεράτου, Βερονίκης μ.
18	Τ	Αίμιλιανού μ., Ίωάννου Χαλκ., Στεφάνου Κων/λεως
19	Π	Μακρίνης, Δίου όσ., Θεοδώρου Έδέσσης
20	Π	† Ήλιού τού προφήτου
21	Σ	Συμεών, Ίωάννου όσ., Παρθενίου έπ. Άρτης
22	Κ	† Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Μαρίας Μαγδαληνής, Μαρκέλλης όσιοπαρθ.
23	Δ	Φωκά, Άπολλωνίου Ίερομ., Ίεζεκιήλ πρ., Πελαγίας
24	Τ	Χριστίνης μεγαλομ., Άθνασιού, Θεοφίλου νεομ., Άθναγόρα όμ.
25	Τ	† Κοίμησις Άγ. Άννης, Όλυμπιάδος διακ., Εύπραξίας όσ.
26	Π	† Παρασκευής μεγαλ., Έρμολάου Ίερομ.
27	Π	† Παντελεήμονος μεγαλομ. Ιαματικού, Χριστοδούλου νεομ.
28	Σ	Προχόρου κλπ διακ., Παύλου όσ., Ειρήνης Χρυσοβ.
29	Κ	† Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Καλλινίκου, Θεοδότης μ., Θεοδοσίου βασ.
30	Δ	Σίλα, Σιλουανού, Κρήσκεντος, Ήπαινετού άπ.
31	Τ	Εύδοκίμου τού δικαίου, Ίωσήφ τού Άρμαθαίας

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΠΑΡΘΕΝΟΝ

ωρ. ημ. 13.35 Μπήκε ο Αύγουστος, νάτον κι ο Χειμώνας ωρ. νυκ. 10.25

1	Τ	Πρόδος Τιμ. Σταυρού, 7 Μακκαβαίων, Έλέσσης (άρχη νηστείας)
2	Π	Στεφάνου Πρωτομ. (άνακ.), Φωτεινής όσ., Θεοδώρου νεομ.
3	Π	Ίσαακίου, Φάυστου, Δαλμάτου μ., Σαλώμης μυροφ.
4	Σ	Τών έν Έφέσφ 7 παιδων, Εύδοκίας
5	Κ	† Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Εύσιγνίου, Άββακούμ νεομ., Εύγενίου Αιτ.
6	Δ	† ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
7	Τ	Δομετίου, Σώζοντος μ., Θεοδοσίου, Νικάνωρος, Δαβιδ όσ.
8	Τ	Αιμιλιανού Κυζ., Μύρωνος Κρ., Άναστασίου νεομ.
9	Π	Μαθθία άπ., Μαρίας πατρικίας
10	Π	Λαυρεντίου ιεροδ., Ξύστου Ρωμ., Ίππολύτου
11	Σ	Εύπλου μ., Νήφωνος Κων/λεως, Σπιριδώνος θαυμ.
12	Κ	† Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Φωτίου, Άνικήτητου, Παμφίλου μ.
13	Δ	Μαξίμου όμ., Εύδοκίας, Ειρήνης βασ., Δοσιθέου όσ.
14	Τ	Μιχαίου πρ., Συμεών νεομ., Μαρκέλλου ιερομ.
15	Τ	† ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
16	Π	Άγ. Μανδηλίου, Διομήδους, Άλκιβιάδου μ., Τιμοθέου Εύρίπου
17	Π	Μύρωνος, Εύτυχίου, Εύτυχιανού μ., Κασσιανής όσ., Θύρσου μ.
18	Σ	Φλώρου, Λαύρου μ., Δημητρίου νεομ., Άρσενίου έν Πάρφ
19	Κ	ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Άνδρέου στρατηλ., Θεοφάνους όσ.
20	Δ	Σαμουήλ πρ., Λουκίου, Ήλιοδώρου, Φωτεινής μ.
21	Τ	Θαδδαίου άπ., Βάσσης, Θεογνίου, Άγαπίου μ.
22	Τ	Άγαθονίκου μάρτυρος και τών σών αύτφ
23	Π	† Απόδοσις Κοιμήσεως, Λούπου μ., Ειρηναίου ιερομ.
24	Π	Κοσμά Αίτωλου ιερομ., Εύτυχούς μ., Διονυσίου Αίγινης
25	Σ	Τίτου και Βαρβολομαίου άπ., Μηνά Κων/λεως
26	Κ	† ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Άδριανού, Ναταλίας μ., Ίωάσαφ όσ.
27	Δ	Ποιμένος όσ., Άνθούσης μ., Λιβερίου μ., Φανουρίου μ.
28	Τ	Μαυσιέως όσ., Διομήδους, Δάμονος, Λαυρεντίου μ.
29	Τ	† Άποτομή κεφαλής Τιμ. Προδρόμου, Θεοδώρας όσ. (νηστεία)
30	Π	Άλεξάνδρου, Παύλου, Ίωάννου Κων/λεως, Φαντίνου μ.
31	Π	† Κατάθεσις Τιμίας Ζώνης Ύπεραγίας Θεοτόκου

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΖΥΓΟΝ

ωρ. ημ. 12.20 Του Σεπτεμβρη οι βροχές, πολλά καλά μας φέρνουν ωρ. νυκ. 11.40

1	Σ	† Ἀρχὴ Ἰνδίκτου, Ἀμμούν διακ. 40 παρθένων, Ἀγγελὴ νεομ.
2	Κ	ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Μάμαντος μ., Ἰωάννου Κων/λεως νηστ.
3	Δ	Ἀνθίμου ἱερομ., Πολυδώρου νεομ., Φοίβης διακ.
4	Τ	Βαβύλα ἱερομ., Μωϊσέως Θεόπτου, Ἐρμιόνης μ.,
5	Τ	Ζαχαρίου πρ. καὶ Ἐλισάβετ, Ἀβδαίου πρ.
6	Π	Ἀνάμνησις θαύματος Ἀρχ. Μιχαήλ, Εὐδοξίου, Καλοδότῃς μ.
7	Π	Σώζοντος μ., Κασσιανῆς ὁσ., Εὐόδου, Ὀνησιφόρου ἀπ.
8	Σ	† Γενέσιον Ὑπεραγίας Θεοτόκου
9	Κ	† ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, Σεβηριανοῦ μεγαλομ
10	Δ	Μηνοδώρας, Νυμφοδώρας, Μητροδώρας μ.
11	Τ	Θεοδώρας, Εὐφροσύνου ὁσ., Δημητρίου, Εὐανθίας μ.
12	Τ	Αὐτονόμου, Κουρνούτου ἱερομ., Δανιὴλ ὁσ.
13	Π	Κορνηλίου ἱερομ., Ἱεροθέου ὁσ., Ἀριστείδου μ.
14	Π	† ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ, Μακαρίου ὀσιομ.
15	Σ	Νικήτα μεγαλομ., Πορφυρίου μ., Βησσαρίωνος ἐπ.
16	Κ	† ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ, Εὐφημίας μεγαλομ., Μαρτίνου ἐπ.
17	Δ	Σοφίας, Πίστewος, Ἐλπίδος, Ἀγάπης μ., Ἡρακλείδου ἱερομ
18	Τ	Εὐμενίου Γορτ., Ἀριάδνης μ.
19	Τ	Τροφίμου, Σαββατίου, Δορυμέδοντος, Σωσάννης μ.
20	Π	Εὐσταθίου μεγαλομ., Ἰλαρίωνος ὀσιομ., Ἰωάννου ὁσ.
21	Π	Κοδράτου Ἀθ., Ἰωνᾶ πρ. Εὐσεβίου
22	Σ	Φωκᾶ ἱερομ., Ἰσαάκ, Μαρτίνου μ., Κοσμᾶ
23	Κ	† Α' ΛΟΥΚΑ, Σύλληψις Τιμ. Προδρόμου, Ραῖδος μ., Πολυξένης ὁσ.
24	Δ	Θέκλης μεγαλομ., Παναγίας Μυρτιδ. Ἀχμέτ νεομ.
25	Τ	Εὐφροσύνης ὀσίας, Παφνουτίου ὀσιομ.
26	Τ	† Ἰωάννου Θεολόγου (μετάστασις)
27	Π	Καλλιστράτου μ., Ἀριστάρχου, Ζήνωνος, Ἀκυλίνης νεομ.
28	Π	Χαρίτωνος ὁσ., Ἡλιοδώρου μ., Βαροῦχ πρ., Νεοφίτου ὁσ.
29	Σ	Κυριακοῦ ὁσ., Πετρωνίας μ., Μαλαχίου ὀσιομ.
30	Κ	† Β' ΛΟΥΚΑ, Γρηγορίου ἱερομ. Φωτιστοῦ Ἀρμ., Ριψίμιας μ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΣΚΟΡΠΙΟΝ

ωρ. ημ. 11.10 Οκτώβρης και δεν έσπειρες, οκτώ σωρούς δεν έκανες ωρ. νυκ. 12.50

1	Δ	Άνανίου άπ., Ρωμανού μελ., Δομνίνου, Μιχαήλ μ.
2	Τ	Κυπριανού ιερομ. Ίουστίνης μ., Θεοφίλου όσ., Γεωργίου νεομ.
3	Τ	Διονυσίου άρεοπ., Έλευθερίου, Ρουστικού μ.
4	Π	Ίεροθέου Άθηνών, Κρίστου άπ., Δομνίνης μ.
5	Π	Χαριτίνης, Μαμέλχθης μ., Ίωάννου έπ., Εύδοκίμου όσ.
6	Σ	Θωμά άπ., Κενδέα όσ., Μακαρίου νεομ., Έρωτηίδος
7	Κ	† Γ΄ ΛΟΥΚΑ, Σεργίου και Βάχχου μ., Πολυχρονίου ιερομ.
8	Δ	Πελαγίας όσ., Ταισίας όσ., Πελαγίας μ., Άρτέμονος ιερομ.
9	Τ	Ίακώβου άπ., Άνδρονίκου και Άθανασίας, Άβραάμ, Λώτ
10	Τ	Εύλαμπίου, Εύλαμπίας μ., Θεοφίλου όσ.
11	Π	Θεοφάνους Γραπτού, Νεκταρίου Κων/λεως, Ίωνά όσ., Φιλίππου διακ.
12	Π	Πρόβου, Άνδρονίκου, Ταράχου μ.
13	Σ	Κάρπου, Παύλου, Άγαθονίκης μ., Χρυσής νεομ.
14	Κ	† Δ΄ ΛΟΥΚΑ, Πατέρων Ζ΄ Συνόδου, Ίγνατίου Μηθ.
15	Δ	Λουκιανού ιερομ., Εύθυμίου, Σαββίνου, Βάρσου όσ.
16	Τ	Λογγίνου έκατοντ., Δομετίου κλπ μ.
17	Τ	Ώση έπ., Άνδρέου όσιομ.
18	Π	† Λουκά εύαγγελιστοΰ, Μαρίνου μ., Θεοδώρου, Συμεών όσ.
19	Π	Ίωήλ πρ., Ούάρου μ., Μνάσωνος έπ.
20	Σ	† Άρτεμίου μεγαλομ., Γερασίμου όσ., Ματρώνης όσ.
21	Κ	† Στ΄ ΛΟΥΚΑ, Ίλαρίωνος, Χριστοδοΰλου όσ., Ίωάννου νεομ.
22	Δ	Άβερκίου Ίεραπ., Έν Έφέσω 7 παιδων, Εύλαλιού έπ.
23	Τ	† Ίακώβου αδελφ., Ίγνατίου Κων/λεως
24	Τ	Άρέθα μεγαλομ., Σεβαστιανής μ.
25	Π	Μαρκιανού, Μαρτυρίου μ., Ταβιθάς, Χρυσάφου, Χρυσάνθης μ.
26	Π	† Δημητρίου μεγαλομάρτυρος του Μυροβλήτου
27	Σ	Νέστορος μ., Πρόκλης μ., Κυριακού Κων/λεως
28	Κ	† Ζ΄ ΛΟΥΚΑ, Άγίας Σκέπης Θεοτόκου, Εύνίκης μ.
29	Δ	Άναστασίας όσ., Άβρααμίου, Μαρίας όσ., Άθανασίου ιερομ.
30	Τ	Ζηνοβίου, Ζηνοβίας μ., Κλεόπα άπ., Θεράποντος μ.
31	Τ	Στάχου, Άπελλού, Άμπλία άπ., Νικολάου νεομ., Έπιμάχου μ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΤΟΞΟΤΗΝ

ωρ. ημ. 10.00 Το Νοέμβρη και Δεκέμβρη,

φύτευε καρτοβλάδες ωρ. νυκ. 14.00

1	Π	† Κοσμά και Δαμιανού, Δαβίδ όσ., 'ακώβου όσιου.
2	Π	'Ακινδύνου, Πηγασίου, 'Αφθονίου, 'Ελπιδοφόρου μ.
3	Σ	'Ακεψμά, 'Ιωσήφ, 'Αειθαλά μ., Γεωργίου μεγαλομ.
4	Κ	† Ε' ΛΟΥΚΑ, 'Ιωαννικίου όσ., Νικάνδρου έπ., 'Ερμαίου ιερομ.
5	Δ	Γαλακτίωνος και 'Επιστήμης μ., 'Ερμά, Λίνου άπ.
6	Τ	Παύλου Κων/λεως, Λουκά όσ., Δημητριάνου έπ.
7	Τ	Θεσσαλονίκης, 'Αλεξάνδρου μ., 'Εν Μελιτινή 33μ., Λαζάρου όσ.
8	Π	† Σύναξις Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ
9	Π	† Νεκταρίου Αίγ., 'Ονησιφόρου, Πορφυρίου μ., Συμεών μεταφρ.
10	Σ	'Ολυμπά, Ροδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου άπ., 'Ορέστου μ.
11	Κ	† Η' ΛΟΥΚΑ, Μηνά, Βίκτωρος, Βικεντίου μ., Θεοδώρου Στουδ.
12	Δ	† 'Ιωάννου 'Ελεήμονος, Νείλου όσ. μυροβλύτου
13	Τ	† 'Ιωάννου του Χρυσσοστόμου, Δαμασκηνού ιερομ.
14	Τ	† Φιλίππου άποστόλου, Γρηγορίου Παλαμά, Κωνσταντίνου νεομ.
15	Π	Γουρία, Σαμωνά, 'Αβίβου μ., Θωμά πατρ.
16	Π	† Ματθαίου εύαγγελιστού, 'Ιφιγενείας μ.
17	Σ	Γρηγορίου Νεοκ., Γενναδίου Κων/λεως
18	Κ	† Θ' ΛΟΥΚΑ, Πλάτωνος, Ρωμανού, Ζαχαίου, 'Αναστασίου μ.
19	Δ	'Αβδίου πρ., 'Αγαπίου, 'Αζη, Βαρλαάμ, Εύφημίας μ.
20	Τ	Γρηγορίου Δεκαπ., Πρόκλου, Μαξίμου, 'Ανατολίου πατρ.
21	Τ	† Είσόδια 'Υπεραγίας Θεοτόκου
22	Π	Φιλήμονος, 'Απφίας, Αρχίππου, 'Ονησίμου άπ., Κλήμεντος έπ.
23	Π	Γρηγορίου, 'Αμφιλοχίου, 'Ισχυρίωνος έπ., Σισανίου όμ.
24	Σ	Κλήμεντος Ρωμ., Πέτρου 'Αλεξ., 'Ερμογένους ιερομ.
25	Κ	† ΙΓ' ΛΟΥΚΑ, Αικατερίνης Μεγαλομ., Μερκουρίου μεγαλομ.
26	Δ	'Αλυπίου, Στυλιανού, Νίκωνος όσ., Γεωργίου νεομ.
27	Τ	'Ιακώβου Πέρσου, Ναθαναήλ όσ., Πινουφρίου όσ.
28	Τ	Στεφάνου νέου, Ειρηνάρχου μ., Τών 15 έν Τιβεριουπόλει μ.
29	Π	Παραμόνου, Φιλουμένου μ., Διονυσίου ιερομ.
30	Π	† 'Ανδρέα άπ. Πρωτοκλήτου, Φρουμεντίου έπ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ο ΗΛΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΙΓΩΚΕΡΟ

ωρ. ημ. 9.00 Χειμωνιάτικη γέννα, καλοκαιρινή χαρά ωρ. νυκ. 15.00

1	Σ	Ναούμ πρ., 'Ανανίου, Θεοκλήτου μ., Φιλαρέτου όσ.
2	Κ	† ΙΔ' ΛΟΥΚΑ, 'Αθβακούμ πρ., 'Αβίβου, Μυρόπης μ., 'Ανδρέου όσ.
3	Δ	Σοφονίου πρ., 'Αγαπίου, 'Αγγελή νεομ., Γαβριήλ πατρ.
4	Τ	† Βαρβάρας μεγαλομ., Δαμασκηνού όσ., Σεραφεϊμ ιερομ.
5	Τ	† Σάββα ήγιασμ., Διογένους μ., Νεκταρίου, Φιλοθέου όσ.
6	Π	† Νικολάου Μύρων θαυμ., Νικολάου νεομ.
7	Π	'Αμβροσίου Μεδιολ., 'Αθηνοδώρου μ., Γρηγορίου, Γερασίμου όσ.
8	Σ	Παταπίου όσ., Σωφρονίου έπ., Σωσθένης άπ., Παρθενίου μ.
9	Κ	† Ι' ΛΟΥΚΑ, Σύλληψις άγ. 'Ανης, 'Ανης πρ.
10	Δ	Μηνά, Έρμογένους, Εύγράφου μ., Θωμά όσ.
11	Τ	Δανιήλ, Λουκά, Νόμωνος, Λεοντίου όσ., Βαρσαβά μ.
12	Τ	† Σπυρίδωνος Τριμυθούντος θαυμ., 'Ιωάννου έπ.
13	Π	Εύστρατίου, Αύξεντίου, Εύγενίου, Μαρδαρίου, Λουκίας μ.
14	Π	Θύρσου, Λευκίου, Φιλήμονος, Καλλινίκου μ.
15	Σ	† Έλευθερίου ιερομ., Ανθίας μ.
16	Κ	† ΙΑ' ΛΟΥΚΑ, 'Αγγαίου πρ., Θεοφανούς βασιλ., Μοδέστου 'Ιεροσ.
17	Δ	† Δανιήλ πρ., Τριών Παίδων, Διονυσίου Αιγ.
18	Τ	Σεβαστιανού, Ζωής μ., Μοδέστου 'Ιεροσ.
19	Τ	Βονιφατίου, 'Αρεως, Εύτυχίου μ., 'Αγλαΐας Ρωμ.
20	Π	† 'Ιγνατίου Θεοφόρου, 'Ιωάννου νεομ.
21	Π	'Ιουλιανής και των συν αύτή μ., Θεμιστοκλέους μ.
22	Σ	'Αναστασίας μεγαλομ. φαρμακολυτριάς, Χρυσογόνου μ.
23	Κ	† ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ, των έν Κρήτη 10 μ., Ναούμ όσ.
24	Δ	Εύγενίας, 'Αχαϊκού, Βασίλλας μ., 'Αχμέτ νεομ.
25	Τ	† Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
26	Τ	† Σύναξις 'Υπεραγίας Θεοτόκου, Εύθυμίου Σάρδεων
27	Π	† Στεφάνου Πρωτομ., Θεοδώρου του Γραπτού
28	Π	'Εν Νικομηδεία δισμυρίων μ., Γλυκερίου μ., Σίμωνος όσ.
29	Σ	Τών άνααιρεθέντων 14.000 νηπίων, Μαρκέλλου όσ., Γεωργίου έπ.
30	Κ	† ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ, 'Ανυσίας όσιομ., Γεδεών όσιομ.
31	Δ	Μελάνης όσ., Ζωτικού ιερομ. όρφανοτρόφου

ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ

Η Έκτη άτυπη συνέλευση Μικροχωριτών 17 Αυγούστου 2000 στον νέο οικισμό

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 17 Αυγούστου 2000 όπως κάθε χρόνο η θερινή άτυπη συνέλευση των κατοίκων του χωριού μας στις 17 Αυγούστου. Φέτος ήταν η σειρά του νέου οικισμού να φιλοξενήσει τις εργασίες της Συνέλευσης στην πλατεία του νέου οικισμού ύστερα από πρόσκληση του παρόδρου της κοινότητας κ. Κουτσούκη και του προέδρου της Αδελφότητας κ. Κεράνη. Έχει καθιερωθεί να γίνεται κάθε χρόνο τον Αύγουστο μια άτυπη συνέλευση για ενημέρωση και συζήτηση για θέματα που απασχολούν το χωριό και τους Μικροχωριτές και ύστερα να συμμετέχουν σ' ένα δείπνο και χορό.

Την έναρξη των εργασιών κήρυξε ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κεράνης

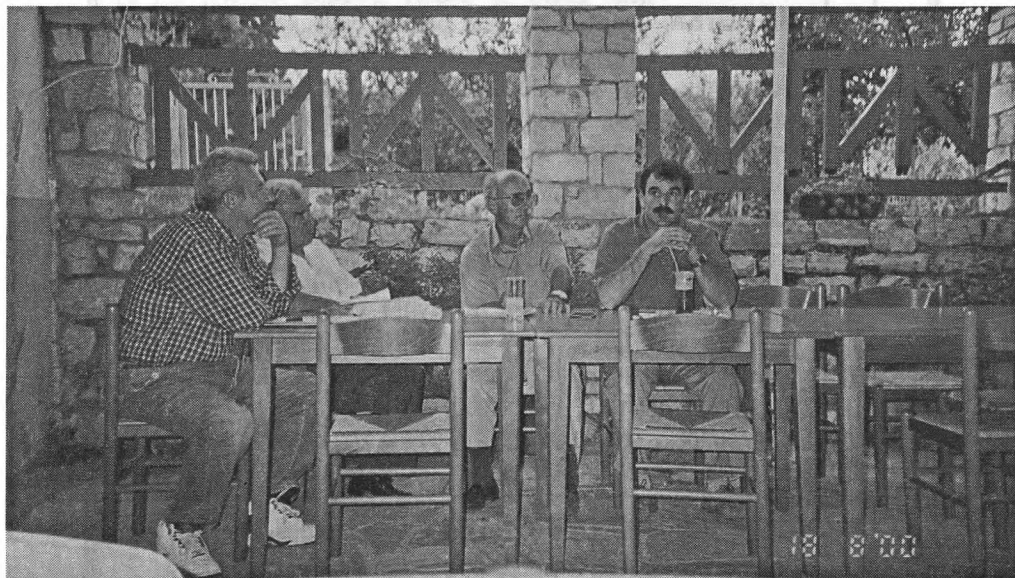
“Καλώς ήλθατε αγαπητοί μου συγχωριανοί στη καθιερωμένη καλοκαιρινή μας συγκέντρωση.

Είναι μια ευκαιρία να αναφέρονται τα

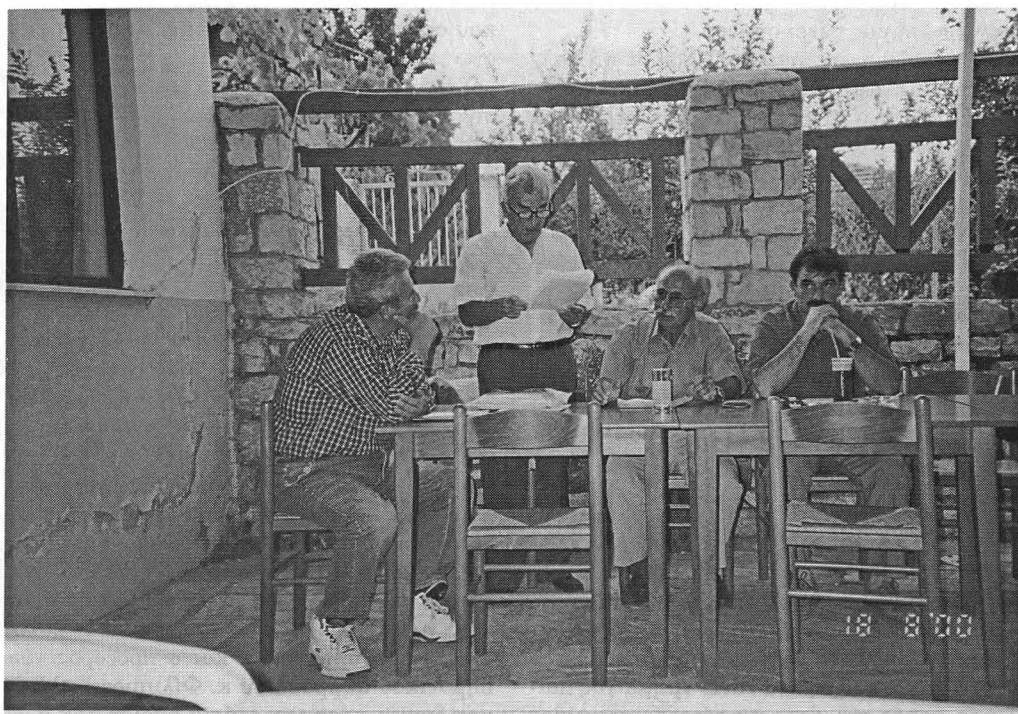
προβλήματα του χωριού μας, να προτείνουμε λύσεις, να αναφέρουμε τα έργα που έγιναν και αυτά που έπρεπε να γίνουν και δεν έγιναν. Μας δίνεται ακόμη η ευκαιρία να συζητάμε, να ανταλλάσουμε ιδέες, και να γνωριζόμαστε καλύτερα.

Σήμερα στη συγκέντρωση παρευρίσκεται ο νομαρχιακός σύμβουλος κ. Γιώργος Τσατσαράγγος, ο δήμαρχος κ. Γιάννης Γαβρίλης, ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου κ. Φίλιππος Καλλιάνης, οι δημοτικοί σύμβουλοι κ.κ. Βασίλης Μπούρας και Φλώρος Παντελής, ο πάρεδρός μας κ. Θανάσης Κουτσούκης, ο πρόεδρος του Αθλητικού Ομίλου Μικρού Χωριού, κ. Γιώργος Τζούφρας ο αιδεσιμότατος κος Νίκος Αζακάς, ο αξιγάπητος και αξιοσεβαστος ιερέας του χωριού μας.

Θα διαβάσω τα ονόματα των σημερινών απόντων, αυτών που δεν θα ξαναβρεθούν ποτέ μαζί μας. Των αποβιωσάντων στο διάστημα που μεσολάβησε από την τελευταία συ-

Ο πρόεδρος της συνέλευσης κ. Γιάννης Κατραμάδος

Ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κεράνης προς τη συνέλευση

Ο αδισ. Αζακάς προς τη συνέλευση

γκέντρωση μας μέχρι σήμερα.

1) Αφροδίτη Ζορμπαλά, 2) Μαρία Κ. Καλοπού, 3) Βικτωρία Πέτσικα, 4) Βασιλική Παπαδή, 5) Παναγιώτης Κεράνης, 6) Μιλτιάδης Ξεκάρφωτος, 7) Αριστείδης Πέτσικας, 8) Βασιλική Παπαϊωάννου, 9) Γιώργος Σοφός (σύζυγος Μίνας Γιαννακοπούλου), 10) Αριστείδης Μίχος, 11) Σταύρος Ν. Πλάκας, 12) Νίκος Τίγκας (εγγονός της Μαρίας Παπαϊωάννου), 13) Κώστας Παν. Φλώρος, 14) Θανάσης Ματσούκας, 15) Παναγιώτης Μουτογιάννης, 16) κ. Σιαφάκα, 17) Νίκος Μαραγιούσις.

Θα ήταν παράλειψη μου να μην αναφέρω το Δημήτρη Δημητρίου που εύελπς ακόμη, συμμετείχε από τους πρώτους στην Εθνική Αντίσταση καταταχθείς στον ΕΛΑΣ, και διεύθυνε τη μάχη του Μικρού Χωριού με τους Ιταλούς καταχτητές το 1942 και ο οποίος πέθανε στο τέλος του 1999.

Παρακαλώ εις μνήμη τους να κρατήσουμε 1 λεπτό σιγή.

Δραστηριότητες της Αδελφότητας

1) Εγινε ο τοίχος στο νότιο τμήμα της παιδικής χαράς και ένας μικρότερος σε μήκος τοίχος αντιστηρίξεως στο δρόμο στο δυτικό μέρος.

2) Καθαρισμός αυλακιών και καθαρισμός από πεσμένα έλατα της δεξαμενής νερού.

3) Κατασκευή τσιμεντένιου αυλακιού στο κάτω μέρος του χωριού (βόρεια) συλλεκτήρας των βρόχινων νερών να χύνονται στου Βασιλή το ρέμα.

4) Χριστουγεννιάτικα δώρα στους μαθητές του Δημοτικού σχολείου του χωριού μας.

5) Συμμετοχή μας με 100.000 δρχ. στην ανακαίνιση του ιερού ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Ένα έργο πραγματικά θαυμάσιο που οφείλεται στη δραστηριότητα του ιερέα του χωριού μας αιδεσιμότητας κ. Νίκου Αζακά.

6) Ενίσχυση του Α.Ο.Μ.Χ. με 100.000 δρχ. και τον κουμπαρά της περουνής συγκέντρωσης.

7) Πριμ στο ΚΤΕΛ 75.000 δρχ. για τα θερινά δρομολόγια στον Παλιό Οικισμό.

8) Ενίσχυση του εράνου της Πανεργυτανικής Ένωσης με 50.000 δρχ. για τις υποτροφίες των Ευρυτάνων φοιτητών.

9) Ενίσχυση με 100.000 δρχ. του εσωτερι-

κού ασπρίσματος του Ι.Ν. της “Μεταμορφώσεως του Σωτήρος”.

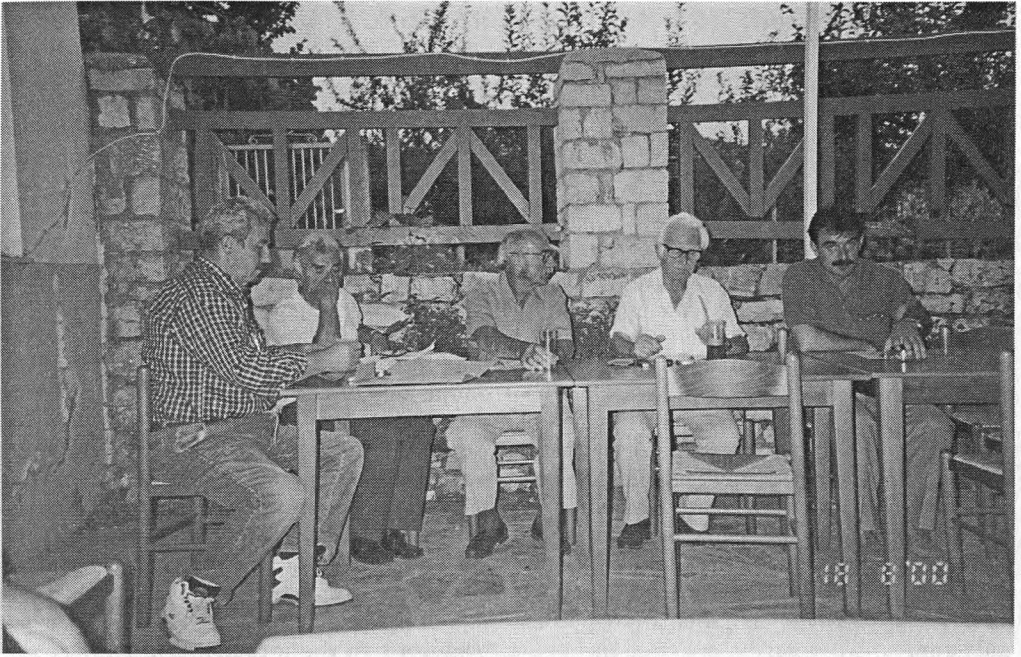
Στη σημερινή μας συγκέντρωση με πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας ανακηρύσσουμε ευεργέτες της Αδελφότητας κατά αλφαβητική σειρά τους: 1) Αυγερόπουλο Αυγέρη 2) Γεωργούλη Σταύρο 3) Γιώργο Παπαθανασίου για το συνεχές ενδιαφέρον για το χωριό μας και τις δωρεές προς την Αδελφότητά μας. Επίσης ανακηρύσσεται ευεργέτης της Αδελφότητας ο αποβιώσας αξέχαστος Γιάννης Δερματάς για τη δωρεά που έκανε στην Αδελφότητα ανώνυμος πριν μερικά χρόνια όταν ευρίσκετο εν ζωή. Ευχαριστώ τον κ. Θανάση Κουτσούκη για την καλή συνεργασία που είχαμε και συνεχίζουμε να έχουμε και από τότε που ήταν πρόεδρος της κοινότητας και σήμερα που είναι πάρεδρος του δημοτικού διαμερίσματος. Οπως ξέρουμε όλοι όταν ήταν πρόεδρος της κοινότητας την αμοιβή του την διέθετε για έργα στο χωριό. Σήμερα μια παρόμοια ευγενική χειρονομία κάνει και ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου κ. Φίλιππος Καλλιάνης διαθέτοντας την ετήσια αμοιβή του στις 11 πρώην κοινότητες που σήμερα απορτίζουν το δήμο Ποταμιάς.

Τους ευχαριστούμε και τους δύο για την καλή τους διάθεση και την γενναιοδωρη προσφορά τους.

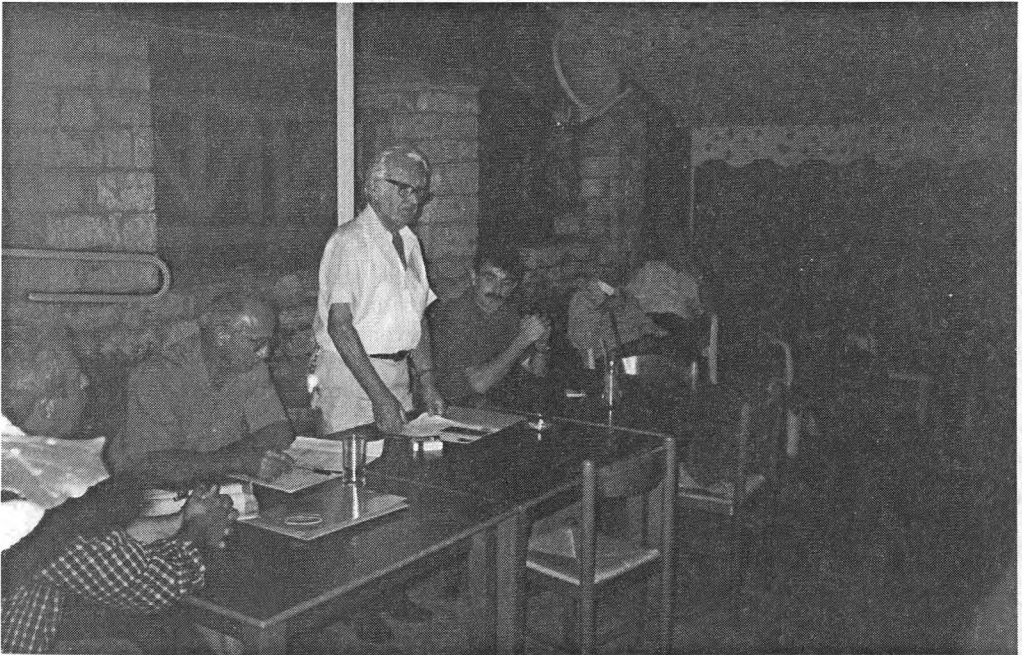
Πριν ένα χρόνο στην περουνή μας συγκέντρωση ο Δήμαρχος κ. Γαβρίλης μας είχε υποσχεθεί ότι τουλάχιστον το έργο της αντικατάστασης των σωλήνων του δικτύου ύδρευσης θα έχει πραγματοποιηθεί. Δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν έγινε.

Ένα θέμα που απασχολεί μεγάλο αριθμό Μικροχωριτών είναι η διάθεση οικοπέδων σε όσους δεν έχουν δοθεί. Καταλαβαίνω δεν είναι απλό το θέμα, γιατί δεν υπάρχει διαθέσιμος κοινοτικός χώρος. Ομως κατά το χτίσιμο του νέου οικισμού είχε απαλλοτριωθεί ένας χώρος (πρώην κτήμα Δημ. Δερματά) γι' αυτό το σκοπό. Μήπως τώρα που υπάρχει δήμος και είναι πιο δυνατή η φωνή του θα μπορούσε να γίνει κάτι έστω και σ' αυτό το μικρό χώρο; Λέω μικρό χώρο γιατί δεν νομίζω να βγαίνουν πάνω 25-30 οικόπεδα ενώ εκκρεμούν 300 αιτήσεις για οικόπεδα χωριανών μας.

Ένα άλλο θέμα που υπάρχει είναι η επέ-

Ο δήμαρχος Ποταμιάς κ. Γαβρίλης

Ο πάρεδρος της Μικρού Χωριού κ. Κούτσούκης

κταση του νεκροταφείου του Νέου Οικισμού. Σε προσπάθεια που είχε κάνει ο κ. Κουτσούκης όταν ήταν πρόεδρος της κοινότητας βρήκε εμπόδιο την άρνηση του δασαρχείου να παραχωρήσει λίγο χώρο γύρω από το νεκροταφείο που του ανήκει. Ελπίζω ο δήμος να μπορέσει να λύσει αυτό το πρόβλημα.

Ευτυχώς στον παλιό οικισμό το παρόμοιο πρόβλημα βρήκε την λύση του με τη διάθεση του χωραφιού που ήταν δίπλα στο νεκροταφείο και το διέθεσε ο συγχωριανός κ. Σπύρος Χονδρός τον οποίο ευχαριστούμε για τη δωρεά του.

Ενα πρόβλημα δημιουργήθηκε στο παλιό οικισμό, είναι ο δρόμος που ενώνει την πλατεία με το επάνω μέρος του χωριού. Σ' αυτό τον δρόμο πέρασαν οι σωλήνες αποχέτευσης και η επιδιόρθωση που έγινε μετά το πέρασμα των σωλήνων είναι τόσο πρόχειρη που η δυνατή βροχή φέρνει χώματα και πέτρες στην πλατεία. Είναι απαραίτητο να βρεθεί μιά λύση.

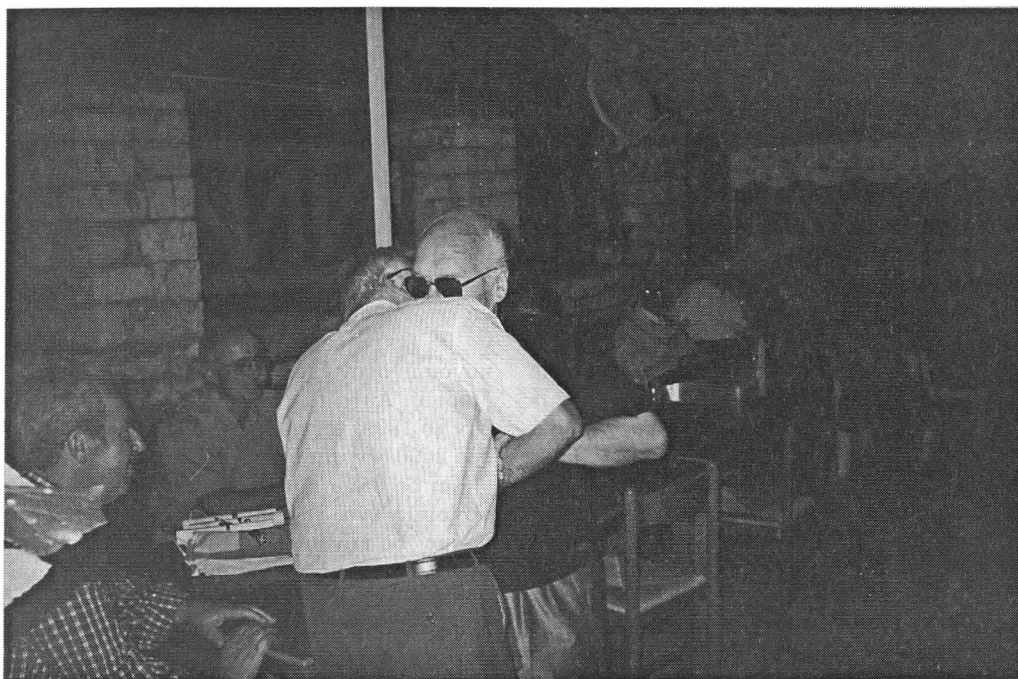
Πριν τελειώσω θέλω να ευχαριστήσω τους χωριανούς μας που μένουν στον παλιό οικισμό σχεδόν όλο το χρόνο, τους Γιάννη Λιάπη, Τάσο Φλέγγα, Κώστα Τσιναί και τις οικογένειες Γιάννη Κατραμάδου και Γ. Αργυροπούλου που λύνουν όσα μικροπροβλήματα παρουσιάζονται πριν μεγαλώσουν και γίνουν άλυτα.

Σ' όλους εύχομαι καλή αντάμωση του χρόνου στην πλατεία του παλιού οικισμού να τα ξαναπούμε. Σας ευχαριστώ όλους που ήρθατε στη σημερινή μας συγκέντρωση”.

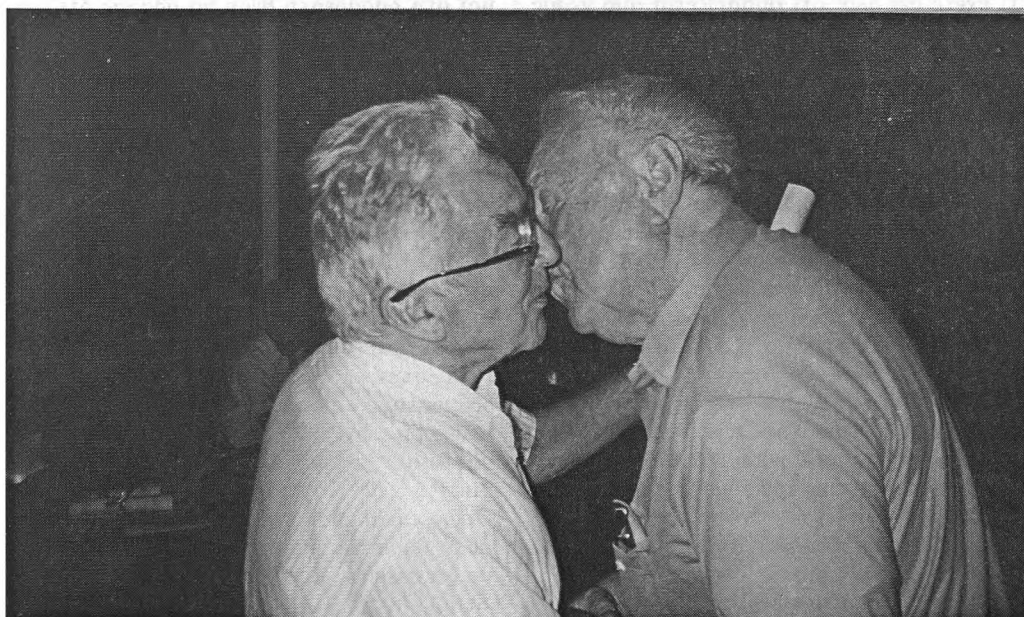
Πρόεδρος της συνέλευσης επροτάθη και εξελέγη ο Γιάννης Κατραμάδος και ο λόγος δόθηκε στο δήμαρχο Ποταμιάς, κ. Γαβρίλη:

“Και εγώ με τη σειρά μου να χαιρετίσω αυτή τη συνέλευση και αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά που βρίσκομαι ανάμεσά σας στους συνδημότες μας. Πιστεύω ότι μας δίνεται η ευκαιρία, μέσα από το διάλογο που θα γίνει στην πορεία, να επισημάνουμε τα προβλήματα, να ιεραρχήσουμε κάποια προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν είτε άμεσα είτε άμεσα και βέβαια, μέσα από ένα διάλογο, να δούμε τις προοπτικές, τις προθέσεις, τις ιδέες και τις γνώμες σας, ούτως ώστε να χαράξουμε ένα πρόγραμμα για να δούμε αύριο μια καλύτερη τύχη γι' αυτό τον τόπο. Πρό-

εδρε, θα ξεκινήσω απ' αυτό που προανέφερες, μια δέσμευση δικιά μου - όσο μπορούμε να την πούμε δέσμευση - σχετικά με την ύδρευση. Είμαι στην ευχάριστη θέση να σας πω ότι λόγω του ότι το έργο είναι πάρα πολύ μεγάλο και αντιμετωπίζεται από ένα ειδικό πρόγραμμα τοπικής αυτοδιοίκησης, το λεγόμενο επτά, έχει ήδη χρηματοδοτηθεί, απλά η σύνταξη της μελέτης θέλει χρόνο, γιατί δεν μπορεί ποτέ να γίνει αυτή η μελέτη κατ' εξαίρεση μόνο για το Μικρό Χωριό. Μαζεύονται στοιχεία γιατί εμείς σαν δήμος Ποταμιάς πήραμε μια ομόφωνη απόφαση να λύσουμε ουσιαστικά όλα τα προβλήματα ύδρευσης σε όλα τα δημοτικά διαμερίσματα. Αυτό συνεπάγεται ότι πρέπει να γίνει μια συνολική μελέτη σε όλα τα δημοτικά διαμερίσματα και αυτή πρόκειται να δημοπρατηθεί και παράλληλα ο ανάδοχος να υλοποιήσει το έργο. Θέλω να πιστεύω ότι μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου θα είμαστε στην ευχάριστη θέση να ξέρουμε ποιός είναι ο ανάδοχος. Υπάρχουν τα χρήματα και πρώτα ο Θεός του χρόνου τέτοια μέρα να μην υπάρχει αυτό το θέμα για συζήτηση. Όπως καταλαβαίνετε είναι ένα έργο το οποίο εμείς το προϋπολογίσαμε σ' ένα ύψος, της τάξεως των 70 εκατομμυρίων. Πιστεύω ότι το νούμερο τα λέει όλα, είναι πολύ μεγάλο το έργο και χρειάζεται και την παραμικρή λεπτομέρεια να την προσέξουμε. Αυτός είναι ο λόγος ο οποίος καθυστερεί αλλά πιστεύω ότι σύντομα θα λυθεί το πρόβλημα. Όσο για τα οικόπεδα, να είστε σίγουρος και εσείς και οι συνδημότες μας ότι θα δώσουμε ιδιαίτερη βαρύτητα γιατί και χτες ακόμη στο γραφείο μου που ήμουν το απόγευμα, είχα μια συνάντηση με έναν συνδημότη μας ο οποίος μου το ανέφερε. Και ειλικρινά δεν ήξερα ότι είναι τόσο μεγάλο το νούμερο των αιτημάτων και βέβαια είδα ότι τουλάχιστον αν είναι έτσι - και διαψεύστε με αν δεν είναι - υπάρχουν και αδικίες, δηλαδή κάποιοι πήραν και κάποιοι δεν πήραν ενώ είναι πληγέντες από την κατολίσθηση του 1963. Αναφερόμενος στα λεγόμενά σας, αυτό να είστε σίγουροι ότι θα δούμε και θα προσπαθήσουμε να το αντιμετωπίσουμε. Για την επέκταση του νεκροταφείου, όπως είπατε, να το δούμε αλλά θα ήθελα εδώ να επισημάνω την προσοχή και του τοπικού συμβουλίου και των συνδημο-

Ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κεράνης απονέμει τη σχετική περγαμινή στον κ. Αυγέρη Αυγερόπουλο για τις σημαντικές προσφορές του στην Αδελφότητα.

Ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κεράνης απονέμει στον Γιώργο Παπαθανασίου τη σχετική περγαμινή για τις σημαντικές προσφορές του προς την Αδελφότητα.

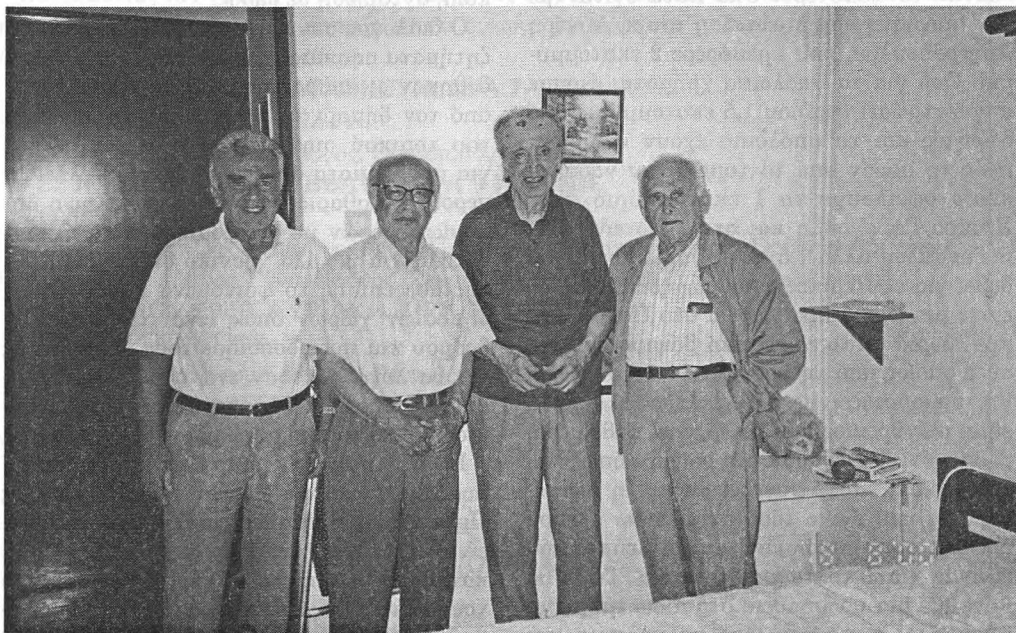
τών, πριν βρεθούμε προ εκπλήξεων, καλό θα είναι να μην έρχονται αιτήματα για παραχωρήσεις οικογενειακών τάφων γιατί κάποια στιγμή θα επέλθει πραγματικά ο κορεσμός. Το θέμα δεν έχει χαρακτήρα εισπρακτικό κι αν είδατε οι τάφοι που λέω έχουν χαμηλό κόστος της τάξης των 150.000 δραχμών. Είναι πολύ εύκολο ο καθένας μας να αγοράσει, πρέπει όμως να σκεφτούμε ότι έτσι, πουλώντας τάφους - άσχημη βέβαια έννοια σ' έναν συνάνθρωπο μας που φεύγει απ' τη ζωή το "πουλάμε" - κάποια στιγμή θα επέλθει ο κορεσμός. Και ν' αγοράσουμε και να κάνουμε επέκταση κάποια στιγμή πρέπει να τα δούμε αξιολογημένα και βέβαια χωρίς να θέλω να προσβάλλω την τιμή κανενός, να μην ακριβώς πουλάμε τάφους. Σε όσο χώρο κι αν επεκταθούμε ή αν θέλετε ακόμα κι αν απαλλοτριώσουμε, θα υπάρξει πρόβλημα. Αυτό να το δούμε και θα ήθελα από το τοπικό συμβούλιο να το επισημάνει και να είναι προσεκτικοί στις εισηγητικές προτάσεις που κάνουν προς το δημοτικό συμβούλιο για την τελεσιδική απόφαση. Οσον αφορά το δήμο Ποταμιάς, είχαμε πει και πέρυσι κάποια πράγματα και θα επαναλάβω και φέτος: Ξεκινήσαμε πραγματικά με όνειρα, πιστεύω ότι έχετε δει όλοι ότι απαρτίζεται από νέους ανθρώπους και βέβαια στόχος μας είναι να δούμε αυτό τον τόπο στην καλύτερη θέση. Μέχρι εδώ καλά στα λόγια, από κει και πέρα όμως προσγειωθήκαμε. Γιατί προγειωθήκαμε; Δυστυχώς δεν υπάρχουν τα χρήματα. Καταλαβαίνω, σαν δημοτικό διαμέρισμα Μικρού Χωριού θα ρηθείτε να πείτε: "Δήμαρχε, δεν έχετε λεφτά, ενώ το Μικρό Χωριό προσφέρει τόσα;". Θέλω να το καταλάβουμε όλοι γιατί αιωρείται και πιστεύω ότι δεν έχει δοθεί η σωστή εξήγηση ότι τα έσοδα πλέον δε μετράνε για το δημοτικό διαμέρισμα. Ο,τι εισπράττει το κάθε δημοτικό διαμέρισμα μπαίνει σ' ένα κουμπαρά κι από κει και πέρα η αξιολόγηση προβλημάτων, η αντιμετώπιση και η χρηματοδότηση γίνεται σύμφωνα με τις ανάγκες του κάθε δημοτικού διαμερίσματος. Και για να γίνω πιο σαφής να πω ένα απλό παράδειγμα: Αν, υποθετικά, το Δερμάτι έχει κάποιο πρόβλημα, τότε επιβάλλεται εκείνο να δούμε πρώτο. Αυτό λέει ξεκάθαρα ο Καποδίστριας. Πρέπει να το καταλάβουμε γιατί κάποια στιγμή και εγώ θα κα-

τηγορηθώ και οι συνάδελφοι μου, ότι χαθήκανε τα έσοδα του Μικρού και του Μεγάλου Χωριού. Τί να κάνουμε; Αυτό λέει το πρόγραμμα Καποδίστρια, έτσι πρέπει να λειτουργήσουμε. Τελειώνοντας, να πω ότι πέρυσι προγραμματίσαμε κάποια έργα και πιστεύω ότι τα έχετε δει, όπως η αξιοποίηση της κάτω πλατείας του χωριού, κάποιες διαμορφώσεις χώρων για πάρκινγκ αυτοκινήτων. Βρισκόμαστε σ' ένα στάδιο που πρέπει να ξεκινήσουμε κάποια στιγμή - και σύντομα θα ξεκινήσει - κάποιες ενέργειες που θα κάνουμε στον ξενώνα του Παλαιού Μικρού Χωριού. Αυτά ήταν πράγματα που αφορούσαν το 1999, τεχνικό πρόγραμμα -δυστυχώς στο 2000 δεν υπήρχαν χρήματα να γίνει.

Και δε θέλω ποτέ να βρεθώ στη θέση να κάνουμε ένα τεχνικό πρόγραμμα και να πούμε "θα κάνουμε" αλλά να μην έχουμε τη δυνατότητα να το υλοποιήσουμε. Είχαμε και μια άτυχη συγκυρία τον Οκτώβριο του 1999, θα θυμάστε όλοι -τουλάχιστον οι μόνιμοι- και βέβαια οι υπόλοιποι θα μάθατε με την πλημμύρα που έγινε. Δυστυχώς πάθαμε μεγάλη ζημιά σαν δήμος, δεν έχει σημασία αν την έπαθε ένα χωριό ή δύο. Είμασταν υποχρεωμένοι να το αντιμετωπίσουμε και είμαι στη δυσάρεστη θέση να σας πω ότι ισοπεδώθηκε και χωριό ακόμα, αλλά όχι εξ ολοκλήρου, τουλάχιστον το 70%. Συζητάμε ότι είχαμε μια μέρα να δούμε αν ζει ο κόσμος και όπως καταλαβαίνετε αν υπήρχαν πέντε δραχμές έπρεπε να πάνε εκεί και να δώσουμε τουλάχιστον σε πρώτη φάση, κάποιες προχειρες λύσεις ζωτικής σημασίας γι' αυτό το πρόβλημα. Όπως καταλαβαίνετε χρειάστηκε και χρόνος αλλά και χρήματα. Δεσμεύτηκαν οι ιθύνοντες της πολιτείας ότι θα μας βοηθήσουν οικονομικά και αναγκάστηκα και βγήκα και σε τηλεοπτική εκπομπή στη NET, στην εκπομπή της Παναγιωταρέα, και δεσμεύτηκε ο τότε υπουργός Εσωτερικών κ. Φλωρίδης, ότι θα μας χρηματοδοτήσει άμεσα. Δυστυχώς μέχρι κι αυτή τη στιγμή που συζητάμε δεν λάβαμε καμία χρηματοδότηση. Όπως καταλαβαίνετε αυτό το έργο μας είναι πολύ δύσκολο. Θα έχετε ακούσει βέβαια ότι θα ξεκινήσουν προγράμματα στο 3ο Πλαίσιο Στήριξης, το Πρόγραμμα Ορεινών Ογκών δεν έχει ξεκινήσει ακόμα και δεν ξέρουμε πόσα χρήματα αντιστοιχούν στην Ευρυτανία

και πώς θα γίνει η κατανομή. Και βέβαια κάτι άλλο που είναι λυπηρό και για το δήμο μας που τυγχάνει - δεν ντρέπομαι να το πω - ο πιο προνομιούχος σε σύγκριση με τους άλλους "Καποδιστριακούς" δήμους του νομού γιατί πραγματικά είναι και ο καλύτερος απ' όλες τις πλευρές κι από πλευράς οικονομικών και αξιοποίησης αλλά δυστυχώς δεν έχουμε τεχνική στήριξη. Ευτυχε μια συγκυρία από ένα πρόγραμμα που προέβλεψε η πολιτεία ότι έπρεπε να εκπαιδεύσει για τους νέους δήμους κάποιους διοικητικούς για τη στήριξη της γραμματειακής υποστήριξης και κάποιους άλλους τεχνικούς για την τεχνική υποστήριξη στους δήμους. Τους εκπαιδευσε για δύο χρόνια με την προϋπόθεση τελειώνοντας το εκπαιδευτικό τους πρόγραμμα αν θέλουν να υπογράψουν σύμβαση, αλλά δυστυχώς αυτός που ήταν στο δήμο Ποταμιάς δεν υπέγραψε τη σύμβαση, με αποτέλεσμα να μην έχουμε απ' αυτήν την πλευρά τεχνική στήριξη. Η μόνη μας ελπίδα που έχει μείνει λοιπόν - δηλαδή για να στηρίξουμε το δήμο - ήταν η Τεχνική Υπηρεσία Δήμων και Κοινοτήτων και εδώ είχαμε την ατυχία: Ο τεχνικός που παραχωρήθηκε στο δήμο Ποταμιάς για να μας βοηθήσει είναι ο

νυν δήμαρχος Δομνίστας και η πολιτεία του έδωσε το δικαίωμα να επιλέξει ή να μείνει στο δήμο ή στην υπηρεσία και λογικό είναι αφού ο λαός του έδωσε αυτή την εντολή. Βέβαια δεν μπορώ να πω ότι η Τεχνική Υπηρεσία Δήμων και Κοινοτήτων δεν μας έδωσε σημασία, όταν πηγαίναμε ποτέ δεν μας είπε όχι αλλά έλεγαν ότι θα το αντιμετωπίσουμε. Σκεφτείτε όμως ποιο είναι το πρόβλημα: Οτι σε έναν ολόκληρο νομό η Τεχνική Υπηρεσία Δήμων και Κοινοτήτων απαρτίζεται από 4 μηχανικούς. Σκεφτείτε λοιπόν ότι αυτοί οι 4 μηχανικοί έχουν την ευθύνη να αντιμετωπίσουν προβλήματα 93 τέως κοινοτήτων με τις όποιες μορφολογικές ανάγκες του νομού! Όπως καταλαβαίνετε είναι πολύ δύσκολο. Κάναμε μια προσπάθεια να κάνουμε εμείς μια πρόσληψη μηχανικού. Ξεκίνησε αυτό, τον Γενάρη του 2000 και μέχρι και σήμερα δεν μας ήρθε καμμία απάντηση από το υπουργείο Εσωτερικών, μόνο προχθές μας ήρθε ένα καινούργιο έγγραφο και λέει εάν τυχόν έχετε κάνει πρόταση, απλά να την επιστημάνετε πάλι με νέα απόφαση δημοτικού συμβουλίου προς το υπουργείο και στην πορεία θα σας δώσουμε αυτούς που ζητάτε για την εύρυθμη λειτουργία του δήμου... Αυτά

Αντιπροσωπεία της Αδελφότητας σε επίσκεψη στον Σταύρο Γεωργούλη απονέμει σχετική περγαμηνή για τη σημαντική χρηματική προσφορά του προς την Αδελφότητα

εν ολίγοις από μένα, για να μη μακρυγορώ, γιατί πιστεύω ότι πρέπει να κάνουμε και μια συζήτηση για να βγει κάτι. Από πλευράς ενήμερωσης αυτά, πρόεδρε, και στην πορεία ας μου δοθεί πάλι ο λόγος για να εξηγήσω ό,τι χρειαστεί”.

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο αιδεσ. παπα-Νίκος που καλωσόρισε τους παρευρισκομένους και αναφέρθηκε κατ’αρχήν στο θέμα της επισκευής των ιερών ναών του χωριού μας: “Σας κουράζουμε κάθε δύο χρόνια περίπου, βέβαια πέρυσι δεν σας κουράσαμε καθόλου. Ο,τι είχαμε να κάνουμε στην Αγία Κυριακή το κάναμε με χρήματα που είχε ο ναός. Βάλαμε κολώνες πέτρινες γύρω γύρω στο προαύλιο και κάναμε και τα κάγκελα.

Μέσα όμως στα πλαίσια της ανακαινίσεως γενικά των εξωκκλησιών, κάναμε φέτος προσπάθεια για την Παναγιά. Πιστεύω, είσασταν όλοι παρόντες προχθές, είδατε το έργο, την προσπάθεια που έγινε, με δύσκολες συνθήκες. Να φανταστείτε, ότι για να πάμε για παράδειγμα ένα φορτηγό με χρώμα χρειάστηκε να πάρουμε αυτοκίνητο 4X4 από το Δασαρχείο και δεν μπορούσε να ανεβεί. Πέρα από αυτό όλα τα παιδιά που δούλεψαν εκεί, έκαναν το καλύτερο. Όλα αυτά έγιναν με την αμέριστη συμπαράσταση του κ. Αυγέρη Αυγερόπουλου, που προσέφερε 2 εκατομμύρια. Όσο για τα υπόλοιπα χρήματα, έχουμε συγκεντρώσει περίπου 1,5 εκατομμύριο από δωρητές και τα υπόλοιπα έχουν καλυφθεί προς το παρόν από το ταμείο του ναού τα οποία οφείλουμε το 1 εκατομμύριο στον Σταύρο Γεωργούλη και στην Φωτεινή Παπαδοπούλου άλλο 1,5 εκατομμύριο που είχαν δοθεί για εξωτερικές αγιογραφίες. Επίσης έγινε μια ωραία προσπάθεια στο Παλιό Μικρό Χωριό με το εσωτερικό βάψιμο του ναού ο οποίος από τη χρονιά που έγινε η στέγη, παρουσιάζει μεγάλη βελτίωση. Επειδή είμαι ο άνθρωπος που τον βλέπει κάθε μέρα, βλέπω ότι δεν έχουμε πια ρωγμές όπως παλαιότερα. Σ’ αυτό συνετέλεσε και η πλακόστρωση που έγινε τόσο στην πίσω πλευρά όσο και στην μπροστινή και οι λεύκες που έφυγαν γιατί κρατούσαν υγρασία. Τώρα θα κάνουμε μια προσπάθεια στο πίσω τμήμα να γίνει ένας μικρός χώρος με γραφεία και τουαλέττα, να καθαρίσει ο χώρος και να γί-

νει μια πλακόστρωση, για να γίνει μια στεγανοποίηση τουλάχιστον 5-6 μέτρα γύρω από το ναό. Με το βάψιμο που έγινε φέτος - τα χρήματα πρόσφερε ο Σπύρος Χονδρός - θα δούμε πώς πηγαίνουν τα ραγίσματα. Για τα γραφεία έχουμε ήδη 1 εκατομμύριο από τον Σταύρο Γεωργούλη και 1,5 από την μακαρίτισσα Φωτεινή Παπαδοπούλου και 500.000 από την Μαριάνθη Πριοβόλου όμως δεν ξέρουμε πόσο θα στοιχίσει αλλά υπολογίζουμε γύρω στα 5 εκατομμύρια. Μελλοντικός στόχος είναι ακόμη να φτιάξουμε τη στέγη του Αγίου Νικολάου, έργο που δεν θα μας πάρει πολύ, και κάποια στιγμή στον Αγιο Γεώργιο. Περνούν πάρα πολλοί τουρίστες και αναγνωρίζουν την προσπάθεια που γίνεται με τα εκκλησάκια στο χωριό και ο έπαινος αξίζει σε σας που προσφέρετε”.

Ακολούθως, ο παπα-Νίκος, με την ιδιότητα του γραμματέα του Αθλητικού Ομίλου Μικρού Χωριού, αναφέρθηκε στην πορεία της ομάδας ποδοσφαίρου που βρέθηκε στην 5η θέση της κατηγορίας της, μίλησε για τη δυσκολία που υπάρχει να μαζευτούν οι νέοι που επανδρώνουν και κλείνοντας ευχαρίστησε τους παρευρισκομένους και ευχήθηκε καλή αντάμωση σε όλους.

Ο διάλογος συνεχίστηκε πάνω σε διάφορα ζητήματα που απασχολούν το χωριό μας και δόθηκαν οι απαραίτητες διευκρινήσεις τόσο από τον δήμαρχο όσο και από τον πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου, ο οποίος μίλησε για προβλήματα όπως η πρόσκαιρη έλλειψη νερού, η καθαριότητα και η κατάληψη δημοσίων χώρων με οικοδομικά υλικά ή καυσόξυλα για μεγάλο χρονικό διάστημα. Καυτηρίασε επίσης το φαινόμενο καταπάτησης δημοσίων χώρων όπως είναι τμήματα του δρόμου και προειδοποίησε τους υπευθύνους ότι θα λογοδοτήσουν ενώ αναφέρθηκε επίσης σε θέματα που αφορούν το δήμο Ποταμιάς και το τοπικό συμβούλιο.

Η συζήτηση επεκτάθηκε με τη συμμετοχή πολλών παρευρισκομένων και ο δήμαρχος Ποταμιάς σε παρέμβαση του υπενθύμισε ότι είναι επιτακτική ανάγκη να βρεθούν όλοι οι καταγόμενοι από τα χωριά μας στον τόπο τους κατά τη διάρκεια της απογραφής πληθυσμού που θα πραγματοποιηθεί στις 18 Μαρτίου 2001. Χαρακτήρισε δε, το θέμα, ως

υψίστης σημασίας για την Ευρυτανία -που ως νομός απειλείται με κατάργηση- και υποσχέθηκε ότι θα καταβληθεί προσπάθεια ώστε την ημέρα της απογραφής να διοργανωθεί κι ένα μεγάλο γλέντι.

Σειρά είχε μετά, η απονομή των αναμνηστικών στους ανακηρυχθέντες ευεργέτες της Αδελφότητας. Κάτω από παρατεταμένα χειροκροτήματα, τα αναμνηστικά εδόθησαν με αλφαβητική σειρά στους Αυγέρη Αυγερόπουλο, Σταύρο Γεωργούλη -στον οποίο εδόθη την επομένη στο Γηροκομείο όπου διαμένει- και Γιώργο Παπαθανασίου.

Επόμενο θέμα της ημερήσιας διάταξης ήταν η απονομή βραβείου για τον καλύτερο βαθμό που πέτυχε φετινός απόφοιτος. Πρόκειται για την καθιερωμένη βράβευση, η οποία όπως υπενθύμισε ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. Θανάσης Κουτσούκης, προέρχεται από τους τόκους του κληροδοτήματος της οικογένειας Ζορμπαλά, δηλαδή

των παιδιών του Κώστα και του Γιάννη και των ανηψιών του Ξενοφώντα.

Δυστυχώς η φετινή βραβευθείσα Χριστιάνα Μπούρα δεν κατέστη δυνατό να παρευρεθεί στη συνέλευση κι έτσι το βραβείο της παρεδόθη στο γραφείο του τοπικού συμβουλίου.

Κλείνοντας τις εργασίες της συνέλευσης ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Θανάσης Κεράνης, ευχαρίστησε τους συμμετέχοντες και προανήγγελε τη συνεστιάση η οποία πραγματοποιήθηκε στην πλατεία του νέου οικισμού χωρίς όμως γλέντι και χορό, καθώς ο χαμός αρκετών συγχωριανών μας ήταν πολύ πρόσφατος. Ας ευχηθούμε του χρόνου, στην επόμενη συνέλευση, να είναι καλύτερα τα πράγματα και να ανταμώσουμε στον παλιό οικισμό!

Τη σχετική περγαμηνή για τις προσφορές του μακαρίτη Γιάννη Δερματά παρέδωσε ο πρόεδρος της Αδελφότητας στη σύζυγό του Αναστασία Δερματά στο σπίτι της.

Ομάδα γιατρών Αλληλεγγύης Ευρυτανίας

Συνεχίζοντας και εφέτος το θεάρεστο έργο της δωρεάν εξέτασης πασχόντων ατόμων και προληπτικών εξετάσεων για ύπαρξη τυχόν όγκων, επισκέφθηκε το Νομό Ευρυτανίας και εδέχθη επισκέψεις, ως ακολούθως:

- 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 2000, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΩΡΑ 7-9 ΒΡΑΔΥΝΗ

ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ: Πνευμονολόγος, Ρευματολόγος, ΩΡΛ.

- 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 2000, ΣΑΒΒΑΤΟ, ΩΡΑ 9 ΠΡΩΙΝΗ

ΦΟΥΡΝΑ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ: Οφθαλμίατρος, ΩΡΛ, Παθολόγος, Πνευμονολόγος, Ορθοπαιδικός, Καρδιολόγος, Οδοντίατρος, Γυναικολόγος, Ρευματολόγος. Εξέταση TEST Παπανικολάου.

- 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 2000, ΚΥΡΙΑΚΗ, ΩΡΑ 9-11 ΠΡΩΙΝΗ

ΚΑΠΗ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ: Πνευμονολόγος, Ρευματολόγος, ΩΡΛ, Ορθοπαιδικός.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ: Εξέταση TEST Παπανικολάου και ψηλάφηση για εύρεση τυχόν όγκου μαστού.

Με τιμή, για το Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΑΝ. ΚΩΣΤΟΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

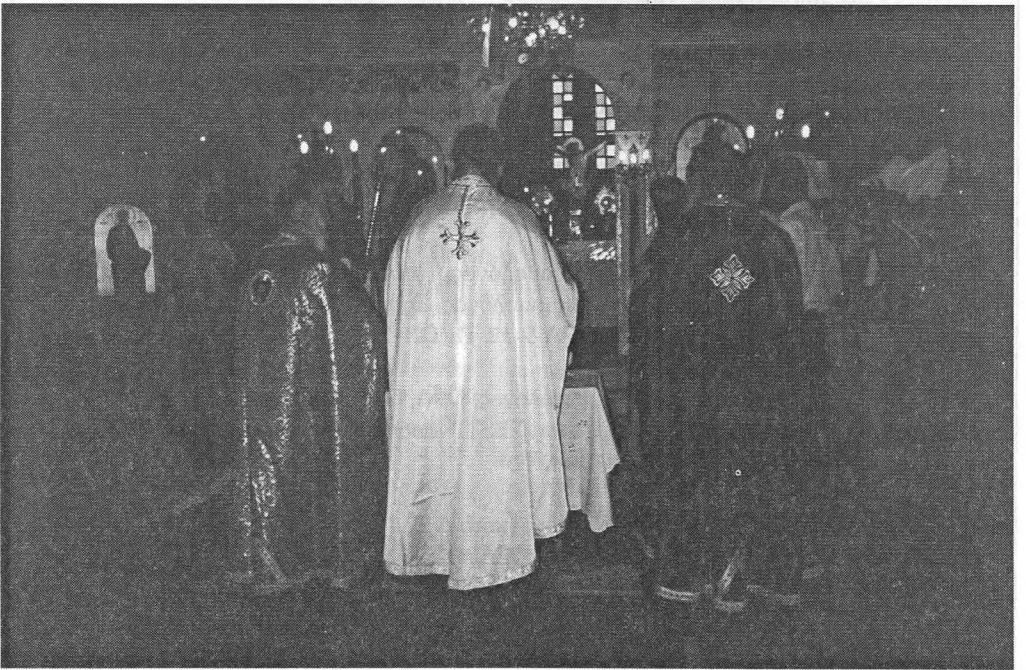
ΣΤΕΛΛΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ

Η ΕΦΟΡΟΣ

ΟΛΓΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Η περιφορά της εικόνας της Αγίας Κυριακής 7 Ιουλίου

Η ακολουθία της αρτοκλασίας στην Αγία Κυριακή

Σχόλια, κρίσεις και αναμνήσεις

Για τα χθεσινά και τα αυριανά, για τα τωρινά και τα περασμένα

- Χωρίς έπαρση, λίγος σωβινισμός και αρκετή υπερηφάνεια για το χωριό μας δεν βλάπτει τώρα που λόγω "Καποδίστρια" είναι ενδεχόμενο να χάσει την ιστορική και πολιτισμική του ταυτότητα. Από τις αρχές του αιώνα που φεύγει αλλά και από στόμα σε στόμα θεωρήθηκε από τα πιο καλά χωριά της Ευρυτανίας, ιδιαίτερα της Ποταμιάς, αλλά και της Ελλάδας. Γιατί; Διότι έχει ένα απaráμιλλο και ζηλευτό φυσικό περιβάλλον. Απλώνεται σε μια θαυμάσια τοποθεσία με πλούσια βλάστηση από 750 ως τα 950 μ. υψόμετρο. Διότι είχε και έχει κατοίκους ευγενείς, προσηγείς και φιλόξενους. Στο διάβα των αιώνων ήσαν ευφείς, προοδευτικοί και φιλόδοξοι. Θέλησαν να κάνουν το χωριό τους πρότυπο και το ανέδειξαν. Ξενιτεύονταν, καζάντιζαν και το νου τους τον είχαν πίσω στο χωριό, πως θα το κάνουν καλύτερο. Άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο με ατομική προσπάθεια και όλοι μαζί στην κοινή προσπάθεια. Συχνά με ατομική πρωτοβουλία, που εύρισκε απήχηση στις καρδιές των συγχωριανών τους. Ξεχώριζαν από άλλους γιατί προσέφεραν και δεν ζητούσαν να πάρουν. Ακολουθούσαν τη γνωστή ρήση του Αποστόλου Παύλου "Κάλλιον εστί διδόναι μάλλον ή λαμβάνει". Τι προσέφεραν αξίζει να το πούμε στα επόμενα φύλλα του περιοδικού.

☆☆☆☆

- Δυο εκκλησίες του Μικρού Χωριού μόλις συμπλήρωσαν τον πρώτο τους αιώνα ζωής και μπήκαν στο δεύτερο. Πρώτος ο Αη-Θανάσης που ανακαινίσθηκε πρόσφατα από την οικογένεια Αθ. Ι. Κεράνη. Διαβάζουμε στην κτητορική πλάκα:

Ο Ναός ούτος
Ανηγέρθη δαπάνη
Αθαν. Κ. Κυράνη
8 Ιουλίου 1900

☆☆☆☆

- Η δεύτερη εκκλησία που συμπλήρωσε ένα αιώνα ζωής είναι ο Αη-Γιάννης. Διαβάζουμε στη δική του κτητορική πλάκα:

Ο ιερός ούτος ναός ανηγέρθη εκ βάρων

ΔΑΠΑΝΗ Ι. Κουμπούρα και των εν τη
αλλοδαπή
Χαρ. Πολύζου και Ι. Κομπορόζου
συνδρομητών
Τη 10 7βρίου 1900

Και αυτή η εκκλησία ανακαινίσθηκε πρόσφατα με εισφορές Μικροχωριτών εξωτερικού και εσωτερικού.

☆☆☆☆

- Αξίζει να εξάρουμε εδώ την ανακαίνιση και αναβάθμιση μιας ακόμη εκκλησίας και του γύρω χώρου, της Παναϊάς, με πρωτοβουλία και ακάματη προσπάθεια του δραστήριου εφημέριου παπα-Νικόλα Αζακά, που έχει δώσει πνοή σε πολλές εκκλησίες του Χωριού. Δυστυχώς μια κτητορική πλάκα δεν υπάρχει να μας πληροφορήσει πότε χτίστηκε και ποιοι ήσαν οι κητόρες της. Βάσιμα μπορεί να θεωρηθεί ότι κι αυτή η εκκλησία μπήκε ήδη στον δεύτερο αιώνα της ζωής της.

☆☆☆☆

- Μοναδικό σε απόλαυση και δροσιά μεσ' το κατακαλόκαιρο είναι το μονοπάτι που οδηγεί από τους Αγ. Αποστόλους στο Γαύρο. Χαρίζει ειδυλλιακές στιγμές σ' όποιον αποφασίσει να το περπατήσει ακολουθώντας τις νεροσυρμές και τα πλούσια νερά που φθάνουν άλλοτε ήρεμα και άλλοτε ορμητικά ως το ποτάμι. Το δασαρχείο που έκανε καλή δουλειά, ας το συντηρήσει και ας προσέξει μερικά σημάδια που είναι διφορούμενα και μπορεί προσωρινά να μπερδέψουν τον περπατητή. Και ας μην ξεχάσει ότι το Μικρό Χωριό έχει πολλούς πάρα πολλούς τόπους, που προσφέρονται για "μονοπάτια" με ποικιλία τοπίων, γούστων και περιπλανήσεων.

☆☆☆☆

- Όλα τα χρόνια είχαμε απώλειες από θανάτους ως επί το πλείστον φυσιολογικούς. Φέτος όμως το χωριό μας βρέθηκε σε μια έντονα συγκινητική ατμόσφαιρα. Ίσως γιατί πολλοί ήσαν νέοι σχετικά. Ίσως γιατί αρκετοί απ' όσους έφυγαν διάλεξαν από την ξενητεία, όπου έλειπαν χρόνια, τα χώματα του χωριού τους να αναπαυθούν για πάντα. Και

όπως ήταν φυσικό το χωριό σύσσωμο και με συγκίνηση τους συνόδεψε στην τελευταία τους κατοικία.

☆☆☆☆

- Κοντά σ'αυτούς χάθηκε ξαφνικά μεσ' το καλοκαίρι κι ένας πολύτιμος τεχνίτης και άνθρωπος. Ο Πάνος Μουτογιάννης που άφησε την σφραγίδα του σε πολλά ιδιωτικά, κοινοτικά και συλλογικά έργα. Μακάρι να συμπληρωθεί γρήγορα το κενό που άφησε πίσω του με την απaráμιλλη τέχνη του και το υπόδειγμα της συμπεριφοράς του.

☆☆☆☆

- Πληροφορούμαστε ότι ο Νομάρχης Ευρυτανίας κ. Κ. Κοντογιώργος απένειμε τα σχετικά μετάλλια σε χίλιους (1000) Ευρυτάνες της Εθνικής Αντίστασης. Δυστυχώς πολλοί απ' αυτούς δεν βρίσκονται στη ζωή, τώρα που η πολιτεία σκέφθηκε να τους τιμήσει. Μήπως το ίδιο δεν έγινε και με τους Αγωνιστές του 1821; Οι περισσότεροι είχαν πεθάνει ή δυστυχούσαν, αυτοί και οι οικογένειές τους, όταν το 1865 το κράτος σκέφθηκε να τους ενισχύσει οικονομικά. Ας είναι κι έτσι. "Κάλλιο αργά παρά ποτέ".

☆☆☆☆

- Με ευχαρίστηση μάθαμε ότι τη λειτουργία του ξενώνα στο παλαιό χωριό ανέλαβε πάλι ο κ. Κώστας Τσινιάς. Πόσοι αγώνες δεν γίνονταν άλλοτε για την εκμετάλλευσή του! Από τον 19ο αιώνα ακόμη κυρίαρχη ήταν η αντιπαράθεση μεταξύ Κομματαίων και Κυριτσαίων. Οι δύο μεγάλες παλαιές αυτές οικογένειες ανέδειξαν γόνους τους στο αξίωμα του Προέδρου της Κοινότητας και έδι-

ναν συχνά πολιτικές προεκτάσεις στον ανταγωνισμό τους για τα διάφορα αξιώματα της Κοινότητας. Έτσι έγραψαν ιστορία.

☆☆☆☆

- Το χωριό μας με την πάροδο των ετών απέκτησε διάφορα μνημεία που θυμίζουν τραγικά γεγονότα, ηρωικά πρόσωπα, πράξεις θυσίας. Η ύπαρξή τους θυμίζει την ιστορία και ομορφαίνει το χώρο. Για να λειτουργήσουν όμως σωστά είναι ανάγκη να συντηρούνται. Θα ήταν λοιπόν σκόπιμο, Δήμος, Κοινότητα, Σύλλογοι να προγραμματίζουν αυτή την συντήρησή τους σε μόνιμη βάση.

☆☆☆☆

- Κάθε φορά που βρίσκομαι στο χωριό, περπαίνω και περπατάω πάνω στα χαλάσματα, στις πέτρες και τα απομεινάρια εκεί όπου κάποτε ήταν το χωριό που χάθηκε με την κατολίθωση στις 13 Ιανουαρίου 1963. Τότε αφήνω το νου μου να πετάει στα χρόνια εκείνα, που το χωριό έσφυζε από ζωή, ώσπου η βάσκανος μοίρα το ζήλεψε και το γκρέμισε! Μαζί του θάφτηκαν ζωντανοί 13 συγχωριανοί μας. Αυτή τη φορά ανακάλυψα στο χώρο της κατολίθωσης έναν πλάτανο που δεν είναι σαν τους άλλους, γιατί δεν έχει έναν αλλά 13 κορμούς! Λες κι ο κάθε κορμός του συμβολίζει κάθε μια από τις 13 ανθρώπινες υπάρξεις που χάθηκαν για πάντα στα έγκατα της γης.

Το χωριό μας στην ιστορική του διαδρομή απέκτησε πολλούς τέτοιους συμβολισμούς. Γι' αυτούς θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο του περιοδικού μας. Νικολός

Αναβολή

*Ο χρόνος κι η παλίρροια
ποτέ δεν περιμένουν
είναι κι οι δυό τους άπιαστοι
και πλάι μας δεν μένουν.*

*Τρέχοντας μας προσπερνάνε
κάνουν το κύκλο της ζωής
κι οι άνθρωποι γερνάμε
νέος δεν έμεινε κανείς.*

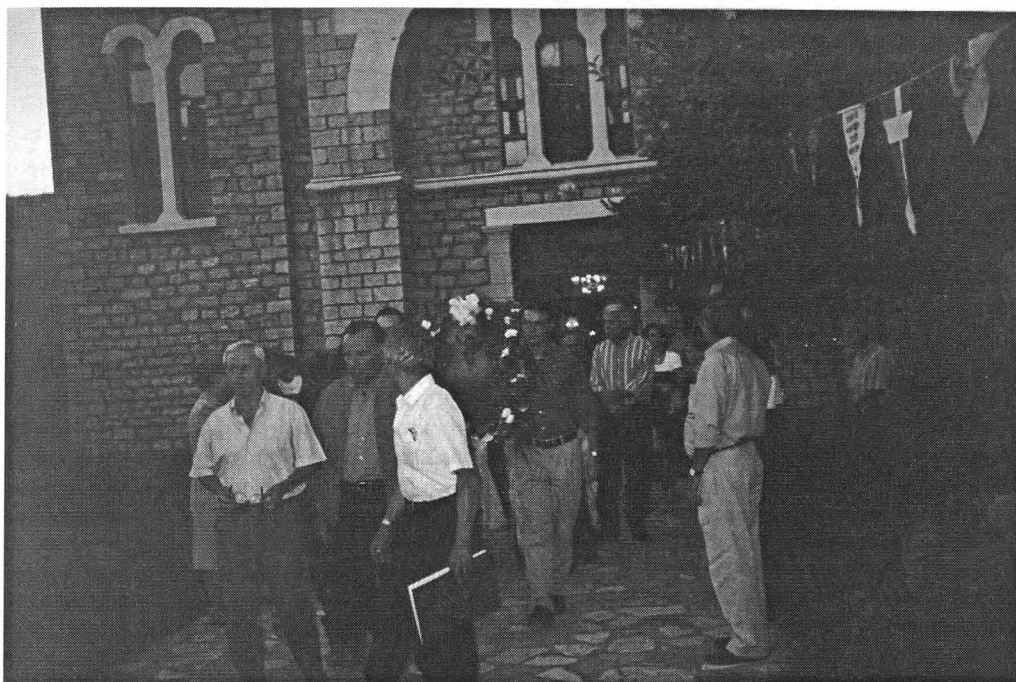
*Δεν το καταλαβαίνουν όλοι
δίνουν στη χαρά αναβολή*

*περνούν μακριά απ' το περβόλι
κι είναι γεμάτοι προσμονή.*

*Αύριο θε να 'ρθει η χαρά
μαζί κι η ευτυχία
και θα γεμίσει η καρδιά
αγάπη και λατρεία.*

*Κι άντε πάλι αναβολή
άντε δουλειά και άγχος
κοντεύει να 'βγει η ψυχή
και τότε λέμε λάθος.*

Δέσποινα Κόλλια

Η περιφορά της εικόνας της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος 6 Αυγούστου

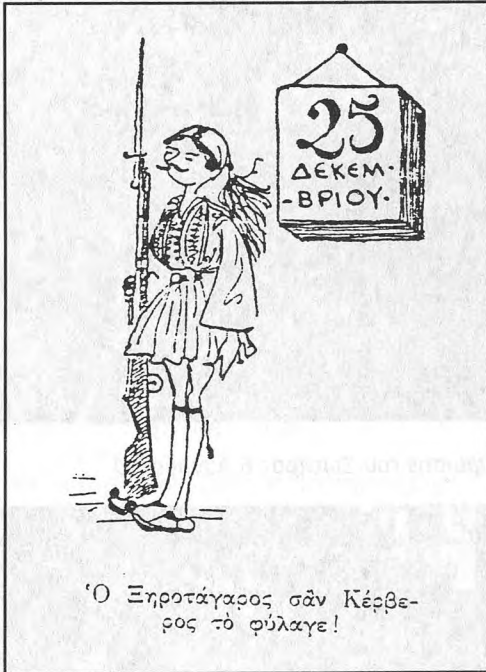
Η ακολουθία της αρτοκλασίας

Χριστούγεννα που χάθηκαν

† Σταμ. Σταμ.

Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλει
οι ουρανοί αγάλλονται και οι... ευζώνοι όλοι.

Λαφονταίν

- Για τα Χριστούγεννα, καπετάνιε. Μόνοι κι' απομόναχοι στον κόσμο, μη χάσουμε τις μέρες!...

Ο Καπετάνιος τότε έστειλεν έναν ημεροδείκτη, "πάνσοφο", όπως τους είπεν εκείνος που τον έφερε. Είχε την ημερομηνία, την ημέρα, τον άγιο που γιόρταζε, το ξέσκαμα και το βασιλεμμα του ήλιου, και των φεγγαριών την χάσι και την γέμισι.

- Ουρέ τι φκιάνει ιτούτη η Ηυρώπη!

Το φύλλο από πίσω είχε την ιστορία της ημέρας, το αστείο και "το τραγουδάκι μας".

Ο ημεροδείκτης ήταν πλήρης και άθικτος, έχων, δηλαδή, και τις ημέρες που πέρασαν. Ο αξιωματικός ενόμισεν ότι οι ευζώνοι θα τον εκανόνιζαν. Οι ευζώνοι πάλιν, πρώτην φοράν βλέποντες ημεροδείκτην, επέρασαν αρκετές ημέρες έτσι, διαβάζοντας και ξεφυλλώντας.

Η επιτήρησις του ημεροδείκτη είχαν αφεθή στον Ξηροτάγαρον, τον υποδεκανέα του λόχου, ως πλέον γραμματιζούμενον, φθάσαντα μέχρι της δευτέρας του Δημοτικού.

- Προσοχή και επιμέλεια εις την επιτήρησιν του "μουρουδείχτου", του συνεστήθη αυστηρώς.

Η φρούρησις του ημεροδείκτη ανετέθη εις τον Ξηροτάγαρον και ειδικώς ένεκεν του εξής γεγονότος:

Δύο ευζώνοι, τους οποίους η Σαρακοστή εθέρισεν, εκεί επάνω, υψηλά, στον καθαρόν αέρα και των ελάτων τις μυρωδιές, που "κι πέτρες τρώει ου μαύρους άνθρωπους", μαθόντες ότι τα Χριστούγεννα θα έλθουν ως τα φύλλα του ημεροδείκτη βγουν μέχρι της 25ης, εσηκόνοντο κάθε πρωί, κ' εξακολλούσαν, κρυφά ο καθένας από ένα -δυό, για να επιταχύνουν του Ιησού την Γέννησιν.

Η χρονική αυτή παραβίασις γνωσθεΐσα εις τον λοχίαν, τον έκαμε να λάβη τα Ξηροταγαρικά μέτρα, τα οποία έλαβε, προς φύλαξιν

Είναι κάμποσα χρόνια από τότε. Κλεισμένοι οι ευζώνοι μέσα εις το συνοριακόν φυλάκιον, απάνω στο απάτητο βουνό, το γιομάτο χιόνια και θηρία, πυρωνόμενοι από την φωτιά και νοσταλγούντες το χωριό των, έμειναν χρόνο αρκετό σ' εκείνη την απόμωρη και μετέωρη κορυφή, που ήταν ο σταθμός. Από καιρό είχανε να ιδούνε άνθρωπο και μήνες να γευθούνε κρέας. Μια μακρυσά και ατέλειωτη σαρακοστή τους πέθανε. Εληές και φασόλια, φασόλια και εληές η ποικιλία των. Χόρτα να βρουν δεν ήταν δυνατόν. Το χιόνι ένα μπσί.

Κάποτε ο αξιωματικός που πέρασεν από εκεί, τους βρήκε να χαρακώνουν εις την πόρτα τις ημέρες που περνούσαν.

- Τι κάνετε αυτού, ορέ παιδιά;

του ημεροδείκτου.

Το δυστύχημα όμως τώρα ήταν ότι ο Ξηροτάγαρος ήταν ερωτοχτυπημένος. Κάτω 'κει μακρυσά, εις το μικρό χωριό του, με τα ταπεινά και ήσυχα σπιτάκια, που η εκκλησία τα ευλογεί από ψηλά με τον σταυρόν της, εύμορφη, πανεύμορφη και τροφαντή, δροσερή και αμόλυνη σαν καρδιά από

κραμβολάχανο, κι' αφράτη σαν μυζήθρα, η Βγένω, τον περίμενε... Ο δυστυχής ο Ξηροτάγαρος δεν είχε πώς ν' ανταποκριθή εις το μεγάλο αίσημά του, από 'κει απάνω! Όταν ήτανε στη χώρα, της έστελνε μαντύλια κλαρωτά και κόκκινες ποδιές με ούγκες. Τώρα, όμως, που βρισκότανε στα κράκουρα, τι νάν της στείλη και αυτός και με τι νάν την ευχαριστήση!

Ο ημεροδείκτης του ήρθεν ωσάν εύρημα!

Τα τραγουδάκια του, πρώτης τάξεως ερωτικά, την Βγένω θα να την εξούρλαιναν.

Αγάλια, αγάλια με καιρό, κι η ώρα δεν εχάθη

και με τα βότανα της γης γιατρεύονται τα πάθη.

Νάταν ο ουρανός χαρτί κι η θάλασσα μελάνι, να σουύγραφα τα πάθη μου, και πάλι να μη φθάνει!

Για τούτο κι ο Ξηροτάγαρος, όταν οι εύζωνοι βγαίναν έξω από το φυλάκιο, για να ηλιαστούν, σαν ήτανε λιακάδα, ή για υπηρεσία, αυτός, φύλακας του ημεροδείκτου, μένοντας, ξεφύλλιζε τα φύλλα, διαβάζοντας και αντιγράφοντας τα τραγουδάκια του.

Ψηλέ, λιγνέ μου πλάτανε, χρυσό μου κυπαρίσσι

και λεμονίτσα της αυλής, ποιός θε να σε φιλήσει;

Είχε φθάσει έτσι, ξεφυλλώντας, έως τον Απρίλιον, γιατί είπαμε ότι ο ημεροδείκτης είχε όλα του τα φύλλα...

Ο λοχίας έβλεπε την αταξίαν των φύλλων του ημεροδείκτου, των φύλλων των σιδηρωμένων πριν και μισοξεκολλημένων τώρα, αλλά τι να ειπεί - δεν ήξευρε! Στον Ξηροτάγαρο είχε απόλυτον εμπιστοσύνην!

- Ανουμαλίας παρατηρώ!

- Φράγκικα πράγματα, ψευτοφκιασμένα, απαντούσεν ο υποδεκαεύς.

Μια ημέρα όμως, που οι άνδρες είχαν βγει εις το κυνήγι, για να βαρέσουν τίποτε για τα Χριστούγεννα, αέρας δυνατός, φυσήσας από το ανοιχτό παράθυρο, ξεκόλλησε τα μισοξεκολλημένα φύλλα του ημεροδείκτου κι εγέμισε το θάλαμα απ' αυτά.

Τρομαγμένος ο Ξηροτάγαρος, για το δυστύχημα αυτό, του οποίου ήταν αίτιος, έσπευσε να τα μαζεύσει και όπως - όπως να καρφώσει απάνω στο καρτόνι τ' ανεμοσκορπισθέντα.

Έτσι περνούσαν οι ημέρες και πουθενά Χριστούγεννα δεν εφαινότο. Μετά την 20ή Δεκεμβρίου ήλθεν η 27η και μετά την 27η η 19η.

Ο λοχίας άρχισε να τα χάνει.

- Παραμιλάει ου Μουρουδείχτης!

- Τί λες, ουρέ! Πράμμα απ' την Ηυρώπ'! Εχει κι ου κυρ λουχαγός στου σπίτι τ', λέγαν οι ευζώνοι.

Ανακατωμένες, ακατάστατες, η μια εμπρός από την άλλην, περνούσανε οι ημέρες. Ενόμιζε κανείς ότι οι μήνες ανακατεύτηκαν εν συμφυρνώ και δεν ηδύνατο ο καθένας τους να εύρη τις δικές του. Ήλθεν ο Ιανουάριος, χωρίς να φανούνε τα Χριστούγεννα. Μετά την 15ην Ιανουαρίου ανεφάνη η 7η Φεβρουαρίου, και μετά τον Φεβρουάριον ήλθε του ...Σταυρού, αλλά πουθενά Χριστούγεννα. Τέλος, σ' ένα φύλλο ανεφάνη το ...Τριώδιον!

- Αποκρηές πριν των Χριστουγέννων, εβρουχήθη ο λοχίας.

Μεταβολές θα έχουμε στους ουρανούς! Μιτατίθινται κι οι άγιοι σαν Ειρηνοδίκαι! Ουρέ, τί γίνεται, ουρέ!!

Έπειτα ανεφάνη η 24η Δεκεμβρίου αναγράφουσα: "Παραμονή των Χριστουγέννων.

Ευγενίας μάρτυρος”. Την άλλη όμως ημέρα... “10 Φεβρουαρίου. Μαλαχίου του ιερομάρτυρος”. Τότε πια ο λοχίας τα έχασε:

- Αναμφιβόλως ου ημιρουδείχτης είνι μιθυσμένος!

- Μη χάλασ’ ου κόσμους κι δεν το ξέρουμε!

Κι έσπευσαν να κάνουνε αναφορά στο σύνταγμα: “Περί εξαφάνισης των Χριστουγέννων”!

Ο Ζαρκαδοπαφύλλης, ο ωκυποδέστερος των ευζώνων, ανέλαβε να φέρει εις τον Διοικητή το έγγραφον.

- Κυρ λουχία! Ε, κυρ λουχία, απετάθη μετά σεβασμού ο εκ των ευζώνων Χαντζαρούλας.

- Τί;

- Μη μας χαλάσανε την πίστη ικείνου ικεί κάτου μι τα ψηλά κουλλάρα στην Αθήνα;

- Μάλλον θα εχάλασαν ου κόσμους, απήντησεν ο λοχίας.

- Να ιδήτε ότι θα εχάλασιν ου κόσμος!

Την άλλην ημέραν ο ημεροδείκτης εσημείωσε... Ψυχοσάββατον και την μεθεπομένην ... 19η Δεκεμβρίου!

- Ακούτε που σας το λέω, έλεγε ο λοχίας κι ανεστέναζε ου κόσμους χάλασε, μουρέ παιδιά, κι ανακατώθηκαν σαν τραπουλόχαρτα οι μέρες... Κάμετε μονάχα το σταυρό σας, συχωράτε με κι ου Θιός σχωρέσοι!

Ο Ζαρκαδοπαφύλλης, εν τω μεταξύ, τρέχοντας, διεσχίλιζε σάρες και βουνά, βαίνων προς σύλληψη των Χριστουγέννων που εξακολουθούσαν φεύγοντα.

- Χριστούγεννα, είπεν ο Διοικητής! τώρα που κοντεύει να αναστηθεί ο Χριστός!

Όταν το μάθανε αυτό οι ευζώνοι επαραξευύθησαν.

- Πως θ’ αναστηθή, αφού δεν εγεννήθηκεν ακόμα!

Ως που κάποτε ξημέρωσε και Χριστούγεννα, αλλά μετά την Καθαρή Δευτέρα κι απροειδοποίητα!

Καλλιτεχνικές Δημιουργίες Μικροχωριών

Δυο συγχωριανοί μας, ο εφημέριος Νικόλαος Αζακάς και ο Γιάννης Κατραμάδος συμμετείχαν με τις καλλιτεχνικές τους δημιουργίες στις πολιτιστικές εκδηλώσεις του δήμου Ποταμιάς το καλοκαίρι που μας πέρασε.

Ο καθένας τους με το ταλέντο της τέχνης του, το καλλιτεχνικό αισθητήριο και τη φαντασία του έδωσε μορφή και υπόσταση σε άμορφα ξύλα του πλόγγου και του δάσους που συχνά εμείς περνάμε δίπλα τους χωρίς καν να τα προσέξουμε.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι ο Γιάννης Κατραμάδος, άλλοτε έμπορος Αθηνών, αγάπησε τόσο πολύ

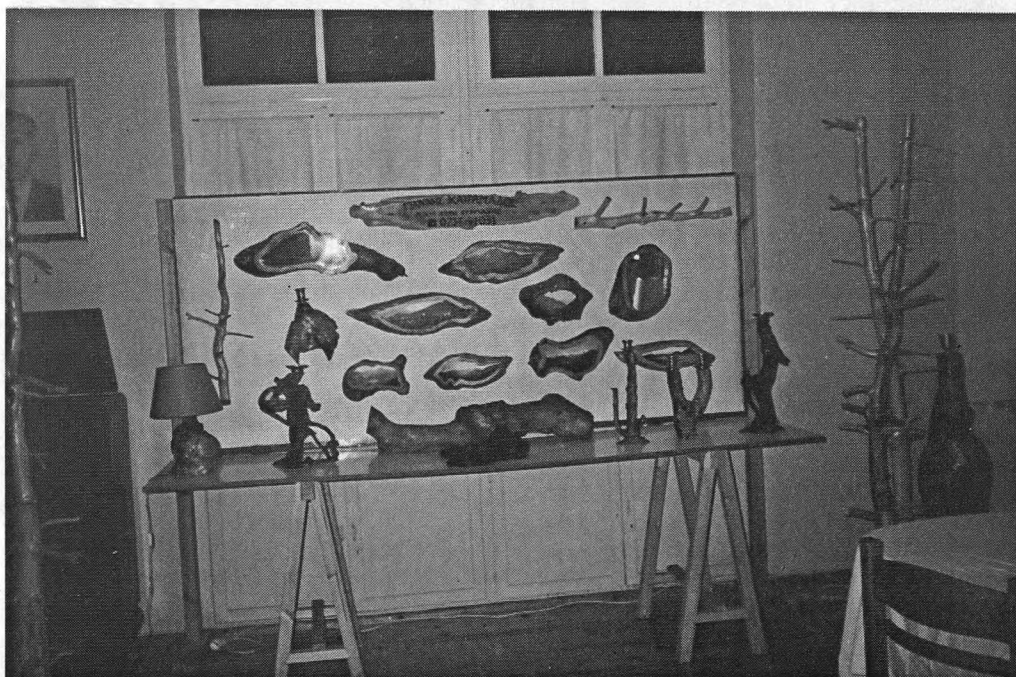
το Μικρό Χωριό που μαζί με τη γυναίκα του, συμβολαιογράφου και την κόρη του, ήλθε πριν μερικά χρόνια και εγκαταστάθηκε στο παλαιό Μικρό Χωριό. Στην έκθεση συμμετείχε με 30 πανέμορφα και πρωτότυπα έργα του.

Επίσης πρέπει να πούμε ότι έργα φτιαγμένα με μεράκι από τον αεικίνητο παπα-Νίκο στολίζουν το πολυτελές αλλή και με πολλές παραδοσιακές και ξύλινες διακοσμήσεις σαλόνι του εντυπωσιακάτατου ξενοδοχείου του νέου Μικρού Χωριού.

Συγχαρητήρια και στους δυο γι’ αυτήν την καλλιτεχνική τους παρουσία.

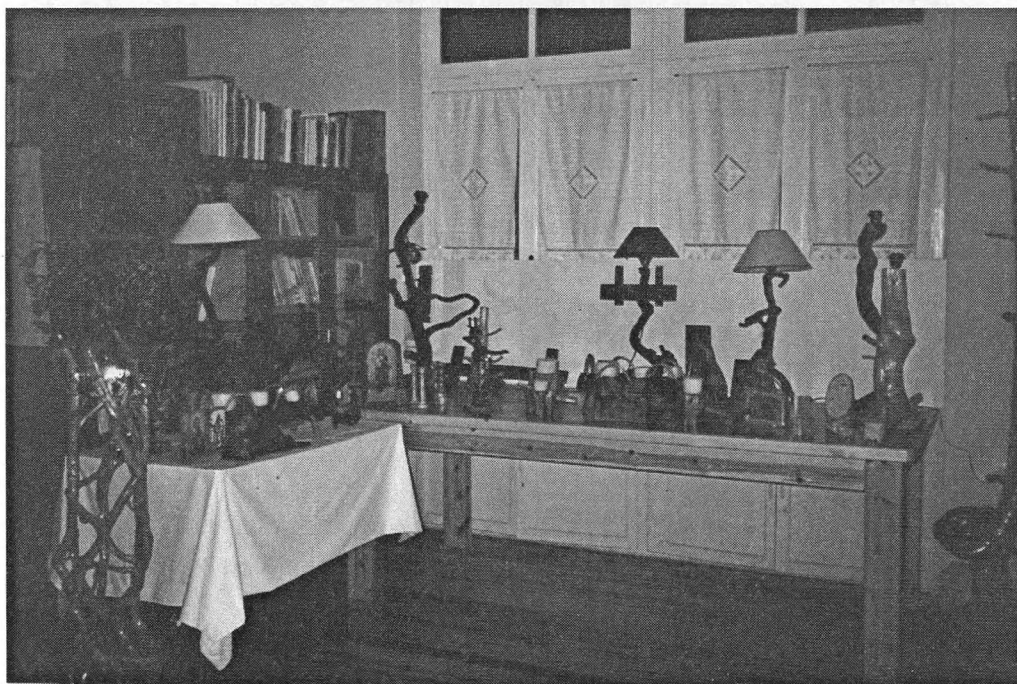

Καλλιτεχνικές δημιουργίες του Γιάννη Κατραμάδου που εκτίθενται στην αίθουσα του
Λαογραφικού Μουσείου του Μεγάλου Χωριού

Καλλιτεχνικές δημιουργίες του Αιδ. Νικολάου Αζακά που εκτίθενται στην αίθουσα του Λαογραφικού Μουσείου του Μεγάλου Χωριού

Το ανακαινισμένο εξωκλήσι της Παναγιάς στις 15 Αυγούστου

Από το πρακτικό της 9ης Συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Ποταμιάς Νομού Ευρυτανίας έτους 2000.

Αριθμός Απόφασης: 9-153/2000

ΘΕΜΑ: "Εισηγητικές προτάσεις

Τοπικού Συμβουλίου Μικρού Χωριού"

Στο Μεγάλο Χωριό και στο Δημοτικό Κατάστημα, σήμερα στις δέκα επτά (17) του μήνα Ιουλίου 2000, ημέρα Δευτέρα και ώρα 7.30 μ.μ. συνήλθε σε συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ποταμιάς, μετά την από 1273/10-7-2000 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Φιλίππου Καλλιάνη, που επιδόθηκε με αποδεικτικό επίδοσης σε κάθε σύμβουλο και στο Δήμαρχο σύμφωνα με το άρθρο 107 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπήρχε η νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο δεκατριών (13) δημοτικών συμβούλων βρέθηκαν παρόντες και οι δεκατρείς (13), παρισταμένου και του Δημάρχου κ. Ιωάννη Γαβρίλη, ήτοι:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΔΗΜ. ΣΥΜ/ΛΟΙ

1) Φίλιππος Καλλιάνης (Πρόεδρος), 2) Γεώργιος Γιαννακόπουλος, 3) Γεώργιος Παπαηρακλής, 4) Βασίλειος Μπούρας, 5) Κων/νος Τριχιάς, 6) Παντελής Φλώρος, 7) Κων/νος Μαραγούσιος, 8) Θρασύβουλος Χονδρός, 9) Ιωάννης Ιβρος, 10) Δημήτριος Τσελεπής, 11) Κωνσταντίνος Μπακατσιάς, 12) Κων/νος Αναγνωστάκης, 13) Παναγιώτης Σερετάκης.

ΑΠΟΝΤΕΣ ΔΗΜ. ΣΥΜ/ΛΟΙ

ΚΑΝΕΝΑΣ

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΠ. ΣΥΜ/ΛΙΩΝ

1. Θρασύβουλος Χονδρός (ΔΔ Μεγ. Χωρ.)
2. Αθανάσιος Κουτσούκης (ΔΔ Μικ. Χωρ.)
3. Νικόλαος Γραβάνης (ΔΔ Ανιάδας)
4. Γιαννούλα Γρούμπα (ΔΔ Δερματίου)
5. Ιω. Παναγιωτόπουλος (ΔΔ Καρίτσας - προσήλθε στο 7ο θέμα εκτός Η/Δ)
6. Διόνυσος Ζήσιμος (ΔΔ Νοστίμου)
7. Γεώργιος Λάππας (Συγκρέλου)
8. Αθανάσιος Καραγκιόζης (ΔΔ Μουζίλου)

ΑΠΟΝΤΕΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΠ. ΣΥΜ/ΛΙΩΝ

1. Γεωρ. Γιολδάσης (ΔΔ Κλαυσίου)

2. Κων. Σταμπολίτης (ΔΔ Χελιδόνα)

Κατά την συνεδρίαση παραβρέθηκε και η υπάλληλος του Δήμου Μαρία Παπαροϊδάμη για την τήρηση των πρακτικών.

Ο πρόεδρος του ΔΣ κ. Φίλιππος Καλλιάνης κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και είπε ότι μετά την πρόσκληση προέκυψαν κάποια θέματα που πρέπει να συζητηθούν ως κατεπείγουσα στο Δημοτικό Συμβούλιο εκτός ημερήσιας διάταξης αν αυτό γίνει δεκτό από το συμβούλιο.

.....

Αφού τελείωσαν τα θέματα εκτός ημερήσιας διάταξης ο Πρόεδρος εισηγούμενος το 21ο θέμα της ημερήσιας διάταξης είπε ότι: Το Τοπικό Συμβούλιο Μικρού Χωριού εισηγείται προς το Δημοτικό Συμβούλιο 1) Την έγκριση παραχώρησης τάφου στον Νικόλαο Πλάκα για τον πατέρα του Σταύρο. 2) Κάνει δεκτή τη δωρεά (αρ. συμβ/κής πρ. 16.144/5-5-2000 του συμβ/φου Καρ/σίου Κων. Βλάχου) οικοπεδικού χώρου έκτασης 95,51 τ.μ. του Κων/νου Τσινιά προς το Δημοτικό Διαμέρισμα Μικρού Χωριού για την διαπλάτυνση του δρόμου και τη διευκόλυνση κατασκευής τοιχείου 3) Αίτημα της "Αδελφότητας Μικροχωριτών" για την τοποθέτηση πλαστικών λωρίδων στο δρόμο στο Παλαιό Χωριό 4) Αίτημα - πρόταση του Νικολάου Κεράνη για ονοματοθεσία της πλατείας στην είσοδο του χωριού με το όνομα ΚΩΝ/ΝΟΥ Α. ΔΟΞΙΑΔΗ 5) Αίτηση της Κουφαλιώτου - Παπαπαναγιώτου Ελένης για κατασκευή εικονοστασίου στη θέση Μεγάλη Ράχη Μικρού Χωριού.

Το συμβούλιο κλήθηκε να αποφασίσει σχετικά και αφού άκουσε και έλαβε υπόψη την εισήγηση, μετά από διαλογική συζήτηση που ακολούθησε και η οποία είναι καταγραμμένη επακριβώς στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά, έχοντας υπόψη και τις σχετικές διατάξεις

Αποφασίζει Ομόφωνα

1) Εγκρίνει την παραχώρηση οικογενειακού τάφου στον Νικόλαο Πλάκα για τον πατέρα του Σταύρο στο νεκροταφείο Νέου Μι-

κρού Χωριού.

2) Γίνεται δεκτή η δωρεά οικοπεδικού χώρου έκτασης 95,51 τ.μ. του Κων/νου Τσινιά προς το Δημοτικό Διαμέρισμα Μικρού Χωριού για την διαπλάτυνση του δρόμου και τη διευκόλυνση κατασκευής τοιχίου (αρ. συμβ/κής πρ. 16.144/5-5-2000 του συμβ/φου Καρ/σίου Κων. Βλάχου). Το Δημοτικό Συμβούλιο εκφράζει τις ευχαριστίες του για την πράξη αυτή. Εγκρίνει την επισκευή του καταρρευσάντος τοιχίου και υπάλληλος της ΤΥΔΚ θα μας ενημερώνει για την επικινδυνότητα στο σημείο αυτό για την άμεση κατασκευή του τοιχίου.

3) Εγκρίνεται η τοποθέτηση πλαστικών λωρίδων στο δρόμο στο Παλαιό Χωριό από την "Αδελφότητα Μικροχωριτών" 'Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ' αλλά με την δυνατότητα να αφαιρούνται το Χειμώνα.

4) Γίνεται δεκτή η αίτηση - πρόταση του

Νικολάου Κεράνη για ονοματοθεσία της πλατείας στην είσοδο του χωριού με το όνομα ΚΩΝ/ΝΟΥ Α. ΔΟΞΙΑΔΗ.

5) Γίνεται δεκτή η αίτηση της Κουφαλιώτου - Παπαπαναγιώτου Ελένης για κατασκευή εικονοστασίου στη θέση "Μεγάλη Ράχη" Μικρού Χωριού, μετά από έγκριση του Δασαρχείου.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 9-153/2000.

Αφού εξαντλήθηκαν τα θέματα εκτός ημερήσιας και ημερήσιας διάταξης ο Πρόεδρος κήρυξε τη λύση της συνεδρίασης.

Για τα παρακάτω συντάχθηκε το παρόν πρακτικό υπογράφεται όπως ακολουθεί:

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

ΤΣΥ Η Γραμματέας ΤΥ Τα Μέλη
Υπογραφές

Ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου
Φίλιππος Καλλιάνης

ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Δ.Δ. ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ "Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ"

Ανακοίνωση - Πρόσκληση

Το Τοπικό Συμβούλιο Δ.Δ. Μικρού Χωριού και η Αδελφότητα Μικροχωριτών καλούν όλους τους Μικροχωρίτες την μεταπροσεχή Πέμπτη 17/8/2000 και ώρα 7 μ.μ. στην επίσημα καλοκαιρινή συγκέντρωση των μελών και κατοίκων στην πλατεία του νέου οικισμού του Μικρού Χωριού, με τις ακόλουθες εκδηλώσεις:

1. Σύντομη ενημέρωση για θέματα του χωριού από τον Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Α. Κουτσούκη.

2. Σύντομη ενημέρωση για θέματα Αδελφότητας από τον Πρόεδρο κ. Α. Κεράνη.

3. Σύντομη ενημέρωση για θέματα Αθλητικού Ομίλου από τον Πρόεδρο κ. Γ. Ντζούφρα.

4. Σύντομη ενημέρωση για θέματα Δήμου από τον Δήμαρχο κ. Ι. Γαβρίλη.

5. Συζήτηση - απόψεις - προτάσεις επί όλων των θεμάτων.

6. Απονομή βραβείου στον καλύτερο μαθητή ή μαθήτρια απόφοιτο Λυκείου ή Γυμνασίου από την δωρεά των οικογενειακών και εις μνήμη των γονέων τους (Μικροχωριτών), Ιωάννου-Κων/νου και θείου των Ξενοφώντα του Δημ. Ζορμπαλά.

7. Συνεσίαση στην πλατεία του χωριού με φαγητό κατά βούληση και μουσική με φροντίδα του καταστήματος.

(Στην εκδήλωση αυτή προσκαλούνται να πάρουν μέρος και οι επισκέπτες - φίλοι του χωριού μας).

8. Χορός και ότι άλλο καλό ήθελε προκύψει.....

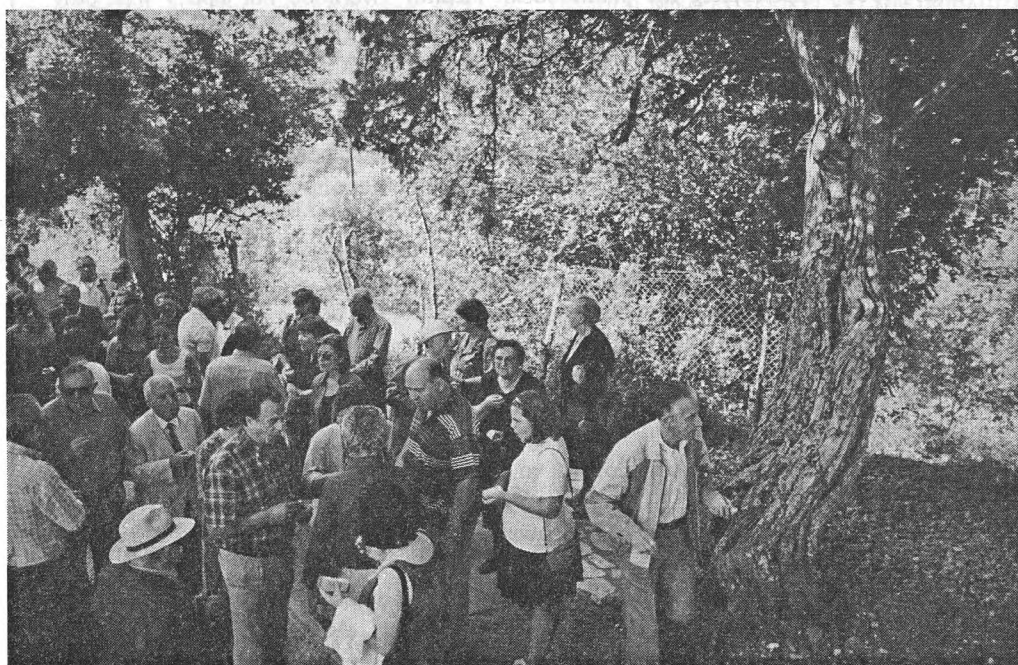
ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ

Του Τοπικού Συμβουλίου Δ.Δ. Μικρού Χωριού
Α ΘΑΝ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ

Της Αδελφότητας Μικροχωριτών
ΑΘΑΝ. ΚΕΡΑΝΗΣ

Το εκκλησάκι του Αη Γιαννιού στις 29 Αυγούστου και το μοίρασμα του καθιερωμένου λουκουμιού από τον Σπύρο Γιαννόπουλο

‘Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής “ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ”

Κύριε Πρόεδρε,

Εκ μέρους του ΔΣ και της Ομάδας Γιατρών Αλληλεγγύης της Πανευρυτανικής Ένωσης επιθυμώ να σας ευχαριστήσω θερμά για την εκ δευτέρου επιχορήγηση του θεάρεστου έργου της δωρεάν εξέτασης απόρων Ευρυτάνων, με το ποσό των 1000 δολλαρίων, τα οποία μας έδωσε προσωπικώς ο Πρόεδρος κ. Σ. Φραγκοσκιάς, καθώς και τους χορηγούς κ.κ. Χρ. Σταθόπουλο, Γ. Νταή και Αθ. Νικόπουλο, τέως Προέδρους του ΒΕΛΟΥΧΙΟΥ. Επίσης, την κυρία Ελένη Παλιούρα και τα Τμήματα του ΒΕΛΟΥΧΙΟΥ: ΑΤΛΑΝΤΑ Ga (κ. Α. Καραδημήτρη), ΡΟΝΟΚΕ Va (κ. Χρ. Κάππα), και FLORENCE (κ. Ανδρ. Καμπιτζώνη).

Η Ομάδα Γιατρών Αλληλεγγύης, στις 21 Ιουλίου 2000, ημέρα Παρασκευή, εξέτασε στο Γηροκομείο Καρπενησίου 26 άτομα.

Την επομένη, 22, η Ομάδα, συνοδευόμενη και από την κυρία Παλιούρα, αναχώρησε με λεωφορείο, στο οποίο είχε αναρτηθεί πινακίδα με την ένδειξη: ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ. ΧΟΡΗΓΟΣ: ΕΝΩΣΗ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ “ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ”, και μετέβηκε στη Φουρνά, όπου πραγματοποίησε 102 εξετάσεις και 24 ηλεκτροκαρδιογραφήματα.

Την Κυριακή, 23 Ιουλίου, πραγματοποιήθηκαν στο Νοσοκομείο Καρπενησίου 13 Test PAP και ψηλαφησείς για εύρεση τυχόν όγκου του μαστού.

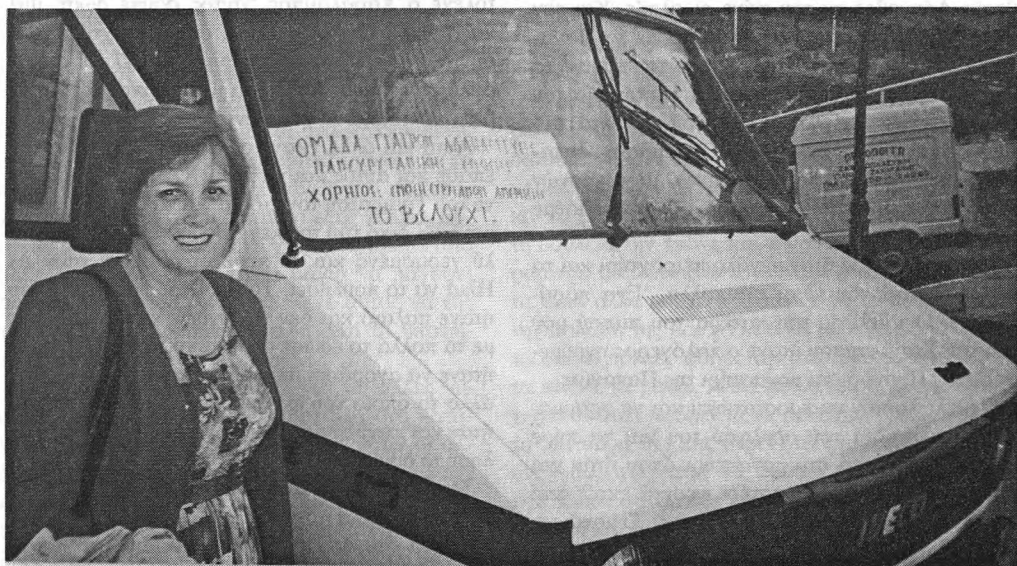
Οι ειδικότητες των γιατρών που πλαισίωσαν την Ομάδα στην εξόρμηση αυτή ήταν: Πνευμονολόγος, Ρευματολόγος, ΩΡΑ, Παθολόγος, Γυναικολόγος, Ορθοπαιδικός, Καρδιολόγος και Οδοντίατρος.

Η εξόρμηση, όπως φάνηκε από την αθρόα προσέλευση ασθενών και ανθρώπων που είχαν ανάγκη από εξετάσεις, καθώς και από τις ευχαριστίες του κοινού, είχε μεγάλη επιτυχία.

Σας στέλνουμε φωτογραφίες από την εκδήλωση για πληρέστερη ενημέρωσή σας.

Ευχαριστούμε για την πολύτιμη προσφορά σας και ελπίζουμε ότι και στο μέλλον θα συνεχίσετε να συμβάλλετε στις ευγενικές προσπάθειες της ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, που απασκοπούν μόνο στην ανακούφιση ατόμων που δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν κάποιες δυσκολίες με δικά τους μέσα.

*Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Για το Δ.Σ. Ο Πρόεδρος
Παναγιώτης Κωστοπαναγιώτης*

Η κα ΕΛΕΝΗ Δ. ΠΑΛΙΟΥΡΑ-ΚΟΜΠΟΡΟΖΟΥ Πρόεδρος ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ συνοδεύει την Ομάδα ΓΙΑΤΡΩΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ στη ΦΟΥΡΝΑ Ευρυτανίας.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Του Δημητρίου Σπ.Δερματά

(Συνέχεια του προηγούμενου)

Νόμιζαν ότι στραβώθηκα, η μανιά όμως με τα γιατροσόφια της με έκανε καλά και δεν μου έμεινε κανένα σημάδι από αυτή την αποκοιτιά.

Για το χωριό είπαμε πολλά αλλά όσα και να πούμε κάτι θάλειπε πάντα. Ας πούμε τώρα και για ορισμένους τύπους του χωριού.

Στα χωριά όπως και παντού συμβαίνει ο καθένας να έχει την προσωπικότητά του, τον τύπο που λένε.

Στενός συγγενής αδελφός του παππού μου Δημητρίου Δερματά, ο οποίος όπως είπαμε και στην αρχή ήτανε χασάτης και αγωγιάτης. Ήτανε τα αδελφια του Νίκος και Χαράλαμπος ο οποίος ήτανε ο πιο μικρός αλλά μεγάλος πονηρός και χωρπατζής.

Ο Χαράλαμπος κατόρθωσε να διώξει και τα δυο του αδελφια αν και μικρότερος αυτός από το πατρικό σπίτι. Και δεν έφτανε εντό αλλά κοροΐδευε κιάλας, λέγοντας ότι τον έναν του παπού μου τον έστειλε στην άκρη του χωριού στην τοποθεσία Λόγγοβες να τον φάνε οι αλπές. Και τον άλλο κοντά στο ρέμα γούμενο μαζί με τα Παγανά. Από τότε του μπάρμπα Νίκου του έμεινε το όνομα Παγανός. Ο Χαράλαμπος λοιπόν για τον οποίο γίνεται και λόγος εξασκούσε κοντά στη Γεωργία και το επάγγελμα του Τσαμπάση, δηλαδή γνώριζε τα ζώα τα φορειάτικα πόσο χρονών είναι, αλλά την έπαθε και ο ίδιος όπως θα δούμε παρακάτω.

Ο Χαράλαμπος ήταν μεγάλο πειραχτήρι και τα κατορθώματά του είναι άμπολλα. Ένα παράδειγμα. Ο αδελφός του πατέρα του παπού μου και του Χαράλαμπου ήτανε ο καλόγερος ηγούμενος στον Προυσό στο μοναστήρι της Παναγίας.

Ήθελε λοιπόν να προστατέψει και να γραμματέψει τα παιδιά του αδελφού του και τα πήρε όταν ήτανε μικρά στο μοναστήρι όπου ήταν και το σχολαρχείο. Το μοναστήρι φυσικά εκτός από τον ηγούμενο είχε και καλογέρους. Ξεμονάχιασαν λοιπόν οι φίλοι έναν από τους καλόγερους που ήτανε και λιγάκι χαζός και τον πιλάτευαν κάθε μέρα λέγοντάς του ότι είναι κρέμα τέτοιος νέος και ωραίος άντρας όπως αυτός να χαραμίζεται στο μοναστήρι και στο χωριό μας έχουμε

καλά κορίτσια και θα σε παντρεύουμε.

Με τα πολλά που του λέγανε κατάφεραν τον καλόγερο και τον ξούρισαν. Μετά από αυτό και άλλα πουείχε κάνει ο Χαράλαμπος στο μοναστήρι τους έδωξε ο ηγούμενος από αυτό και μείναμε κούτσουρα. Στο χωριό, ο κόσμος είχε και τις διαφορές του και καμιά φορά μάλωναν και έρχονταν και στα χέρια.

Έτσι λοιπόν μια φορά πιάστηκαν ο Τσιοτίνας ο Νίκος με κάποιον που δεν συγκρατώ τώρα το όνομά του. Ο Χαράλαμπος μπήκε στη μέση δήθεν να τους χωρήσει λέγοντάς τους “Ωρέ παιδιά μη μαλώνετε” αλλά κρυφά έλεγε στον έναν “πιάστονε απ’ του μτάκ μωρέ πιάστονε απ’ του μτάκ (μουστάκι). Στον άλλον έλεγε “Δόστ μια γονατιά μωρέ στ’ αχαμνά”.

Μια άλλη φορά ήτανε αγροφύλακας και βρήκε δύο παιδιά ανεβασμένα απάνω σε μία κερασιά ξένη να τρώνε κεράσια. Αφού τα κατέβασε κάτω έλεγε τον έναν “ποιός σουίπε ωρέ να ανέβς την κερασιά”. Το παιδί έλεγε ότι τούπε ο άλλος και τούλεγε ο Χαράλαμπος “αυτος σουίπε δωστ’ μιά καρπαζιά”. Ο άλλος έλεγε όταν τον χτύπαγε ο σύντροφός του ότι τούπε αυτός και έλεγε ο Χαράλαμπος “δωστ’ ισί τώρα μιά καρπαζιά” και έβαλε τα παιδιά να χτυπιώντας ως το βράδυ.

Αυτά και άλλα έκανε ο Χαράλαμπος αλλά την έπαθε και αυτός και να πώς. Όπως είπαμε έκανε τον Τσαμπάση τον ειδικό για τα ζώα. Είχε ένα μουλάρι δικό του το έλεγε Βουργάρα. Ήτανε πολύ γερασμένο και το πήγε στο παζάρι στον Αϊ Ηλιά να το πουλήσει. Το μουλάρι φαινότανε που ήτανε παλαιό και δεν το ζύγωνε κανέναν. Τέλος με τα πολλά το έδωσε σε κάτι γύφτους. Ο σκοπός ήτανε να αγοράσει άλλο. Έτσι και έγινε αγόρασε άλλο το οποίο του φάνηκε νέο γιατί γυάλιζε και ήταν και παχύ πληρώνοντας τα διπλά απ’ ότι πούλησε το δικό του.

Μπήκε καβάλα λοιπόν και πήρε το δρόμο για το χωριό. Αλλά το μουλάρι όχι μόνο δεν έχασε πουθενά στο δρόμο, αλλά πήγε ίσια στο παχνί. Το θαύμαζε και ο ίδιος για την εξυπνάδα του, ώσπου ήρθε η γυναίκα του και του είπε: “Δεν το πούλησες το μουλάρι μωρέ προκομένε;” Τότε το καλοκοίταξε ότι ήτανε το ίδιο η Βουργάρα. Το

φύσαγε και δεν κρύωνε το χουνέρι που έπαθε από τους γύφτους, που είχαν ντομπάρει το μουλάρι. Και το χειρότερο ήταν που έχασε και το κύρος του στο χωριό ως ειδήμων περί τα ζώα.

Στη γειτονιά μας και πιο μακριά από μας μέσα στο δάσος ζούσε μόνη της σ' ένα μικρό σπιτάκι έχοντας από έξω από αυτό το μικρό κτήμα της γιουρτί. Η γριά Χασιαλοφώτο, αδελφή του Ν. Κυρίτση εμπορομακάλη και συχνά προέδρου του χωριού. Η Χασιολόφωτο ήταν μάγισσα και χαρτορίχτρα. Το σπίτι μας ήταν από τ' ακριανά του χωριού και ήταν η Φώτο η καθημερινή μας επισκέπτρια.

Αλλά και μεις τα παιδιά σχεδόν μέρα παρά μέρα πηγαίναμε στο πεντακάθαρο σπίτι της, το καλύβι της, που αποτελούνταν από μία και μόνη κάμαρη πιατωμένη με χώμα. Σκεπασμένη από πάνω με παφύλια, δηλαδή από κομμάτια τενεκέδες. Αλλά αυτό το δωμάτιο ήταν πάντοτε καθαρό με το κρεβάτι της καλοστρωμένο. Στα τοίχα είχε δύο μικρά ντουλαπάκια παραθύρες. Τα οποία ήταν γεμάτα με κάθε λογής μπουκαλίκια γεμάτα με διάφορα χρωματιστά και άχρωμα υγρά. Στην αυλή της που και αυτή ήταν πάντοτε καθαρή στο επάνω μέρος είχε μία βρυσούλα που το νερό της δεν στέρευε ποτέ χειμώνα καλοκαίρι. Κάτω από την αυλή είχε μία γούρνα (στέρνα) που μάζευε το νερό της βρύσης και πότιζε κήπο και χωράφι. Παντού και πάντοτε, υπάρχουν χαζοί για τις μάγισσες και χαρτορίχτρες και η πελατεία της Φώτος δεν έλειπε ποτέ.

Τα οικονομούσε και καλοπέραγε. Γιαντό ήτανε σωματώδης θεωρητικά και καλοστεκούμενη. Είχε ολόκληρη χωριά που τα κουμαντάριζε με τα χαρτιά και τα μάγια. Ήτανε πανέξυπνη με τεράστια μνήμη. Μεταχειριζόνταν το εξής κόλπο. Ερχονταν μία γυναίκα από ένα χωριό ας πούμε από τα Σελά που ήθελε να κάνει μάγια να μαγέψει κάποιον που αγαπούσε. Της έλεγε αυτός να της φέρει διάφορα προσωπικά είδη από το υποψήφιο θύμα για να κάνει τα μάγια.

Αλλά και την ψαγνορώταγε για τις άλλες γυναίκες του χωριού τα κατέγραφε όλα στο κατάστοιχο του μυαλού της και όταν έρχονταν οι άλλες ήξερε τις υποθέσεις τους και τί θα τους πει και κατ' αυτό τον τρόπο τις μπέρδευε όλες, λέγοντας η μία ήλκει να σου πάρει τον άντρα ότι ο άλλος αγαπάει άλλη, και τους έφτιαχνε τα μάγια να τον μαγέψει και τους ρούφαγε και τις μωβαλούσαν βούτυρα, τυριά, κότες, μέλια και ότι άλλο είχαν.

Έτσι κάτι πρέπει νακανε και με μας και να πεις έγινε. Είχαμε μία καλή γελάδα, δαμάλια, που δεν είχε γεννήσει ακόμα, ήμασταν έτοιμοι να την πάμε στο βουνό στα στέρφα στο βοϊδολίβαδο και ξαφνικά η γελάδα χάθηκε. Την ψάχναμε μέρες ολόκληρες και δεν βρισκόταν πουθενά. Ακόμα ούτε και στα γύρω χωριά. Ειδοποιήσαμε και την αστυνομία. Ωσπου μία μέρα έρχεται η γειτόνισσά μας Φώτο και λέει στη μανιά μου να ρίξουν τα χαρτιά μήπως έβλεπαν τίποτα για τη γελάδα. Η μανιά στην απελπισία της της λέει να τα ρίξει. Και αφού έστρωσε η Φώτο την τράπουλα στο τραπέζι και κοίταξε εμβριθής ένα ένα τα χαρτιά, γύρισε σε μας κοιτάζοντάς μας έναν έναν και μας λέει δείχνοντας το ρήγα καρώ "νάτο φαίνεται καθαρά στο χαρτί ως αύριο θαρθεί άνθρωπος και θα σας πει για τη γελάδα".

Πράγματι την άλλη μέρα ήρθε ένας Μεγαλοχωρίτης και μας είπε ότι βρήκε τη γελάδα και στο βαρκό περιοχίτη του Μεγάλου Χωριού. Καταλαβαίνετε τώρα το θαυμασμό μας και την ευγνωμοσύνη μας για τις μαντικές ιδιότητες της Φώτος.

Τώρα οι δύσπιστοι θα αποφανθούν όπως είμαι και γω σήμερα ότι κάτι άλλο πρέπει να έγινε και αυτό πιθανόν να είναι το εξής: Αφού έγινε τόσος ντόρος και ανακατεύθηκε και η αστυνομία αυτοί που πήραν τη γελάδα και είχαν σκοπό να την φευγατίσουν από την περιοχίτη μας φοβηθήκανε και την φανέρωσαν.

Πρέπει να ήταν και γνωστοί της Φώτος και την βάλανε και αυτή να παίξει το ρόλο της. Εκτός από τη Φώτο ήτανε και άλλες γυναίκες που σταύρωναν για το βάσκαμα. Τον έπιανε κάποιον αδιαθεσία ή είχε πυρετό ή ότι άλλη ενόχληση. Αμέσως αποφαίνονταν ότι είναι αβασκασμένος και άρχιζαν τα σταυρώματα και τα ξόρκια. Αυτή τη δουλειά την έκανε και η μανιά μου για το παραμικρό μας έπαιρνε το ζωνάρι ή την καλτσοδέτα ή ότι άλλο ρούχο και άρχιζε να τα μετράει με την παλάμη της και να λέει τα μυστηριώδη λόγια τα οποία πολλές φορές την παρακάλαγα να μου τα πει να τα μάθω. Αλλά μούλεγε θα μου τα φανερώσει όταν πρόκειται να πεθάνει. Γιατί αν μου τα πει τώρα δεν της στρέει το ξεμάτιασμα. Από ότι όμως φρόντισα να κλέψω κρυφακούοντάς την. Είναι ότι άρχιζε ως εξής (ενάκερο, δίκερο, τρίκερο και αυτό κατ' εξής έως το 10 περίπου και έλεγε μετά εκεί να πας να κάνεις το χρέος σου, λέγοντας και άλλα που δεν μπόρεσα να ακούσω εκτός από την Χασιάλω και άλλες διάσημες μάγισσες υπήρχαν στην περιοχίτη μας και μία τέτοια

ανώτερης κλάσεως ήταν στο χωριό Ανιάδα, στην οποία καταφεύγανε απ' όλα τα χωριά.

Γι' αυτήν διηγόταν η μανιά μου μία ιστορία που είχε με τον παπού μου, πως ως γνωστόν ήτανε αγωγιάτης και χασάτης. Και ως αγωγιάτη τον έστειλαν από το χωριό. Από κάποιο αρχοντόσπιτο που η νοικοκυρά δεδομένου ότι γένεγε κάθε χρόνο, είχε πάθει και πολλές ζημιές η υγεία της. Τότε συνήθως δεν κατέφυγαν στο γιατρό για τέτοια ζητήματα και γιατρός γυναικολόγος δεν υπήρχε αποφαίνονταν λοιπόν για τις αδιαθεσίες τους ότι τις κάνανε μάγια. Και φώναζαν την πρύτανη των μαγισσών... Ας την πούμε Κατερίνη από την Ανιάδα. Έτσι λοιπόν πήγε και ο παππούς μου και πήρε την Κατερίνη και όταν φθάσαν στην περιοχή της Καλιακούδας στα λακώματα σταμάτησαν στη βρύση να κολατσίσουν. Αφού φάγανε και ήταν έτοιμοι να συνεχίσουν τον δρόμο τους, ξαφνικά βγάξει ο παππούς μου από το σελάχι του το μαχαίρι που έσφαζε τα ζώα και το δείχνει στην Κατερίνη λέγοντάς της “Εδώ τώρα Κατερίνη είσαι εσύ, εγώ κ' ου Θεός δείχνοντάς της τον ουρανό στου κόβου του λαρίνη μι του μαχέρ θέλω να μπεις αν υπάρχ τίποτα απ' αυτά π'κανς”. Η Κατερίνη δεν έχασε την ψυχραιμία της και γελώντας του λέει “Δμήτρη, βάλ το μαχिरάκς κι ππούχης κι άικσι τη θα σπου! Εης φαμιλούλα όπως μωύπες θα σπου τί θα καμς. Ιμένα θα μι πας τώρα τσ' Κουρσκάδες σε μιά αλλ γυνάικα. Ισί θα πας στου χουριός. Θα σφαξί μιά προβατίνα. Θα τ' φας μι τ' φαμιλούλας και θα τν πληρώσουν ιγώ. Θα κρατήης μοναχά καμόσσον καμόσσον σκατ κι πλη μου. Σιαυτά θα καφώις βελόνια μι ράματα, καρφίτσες, ρίχης απ' ανθρωπινά μαλλιά και ότ'άλλου σι φωτίς ου Θεός. Θα πας στου σπιτ' ο'σι σίλνι κι στυ'αυλή της θα σκώις μια πέτρα απ' αυτές που ίνε πατουμέν μι ρύπον να σιδουν κι θα βαλς αυτά απ' κατ. Ιμένα θα ρθης να μι παρς σι τρεις μέρες... Αμα πάμι στου σπιτ' θα σταθής ισι ολόρθος κι θα πατάς απάν στυ πέτρα π' θάνι αυτά π' σουπα”.

Έτσι λοιπόν έκανε ο παπούς και όλα έγιναν όπως τα υπολόγισαν. Μόλις πήγανε στην αυλή και μαζεύτηκε η οικογένεια, η μάγισσα κοίταξε ολόγυρα δήτην ανήσυχη και περιφροντας. Και έβαλε φωνή μεγάλη “Αμ' σας έχνι μαϊμένς κι πουλί μάλισα”. Αρχισε να ψάχνει όλες τις γωνιές της αυλής σα να ήθελε κάτινα βρει. Ο παπούς στεκότανε στο συμφωνημένο σημείο κολώνα. Πάει λοιπόν η Κατερίνη τον σπρώχνει από κει και άρχισε γρήγορα να ξεκολάει την πλάκα και

ω του θαύματος. Βρέθηκαν από κάτω τα μάγια.

Τότε φώναξε θριαμβευτικά η Κατερίνη “Νάτα ιδώ ίνε τα μαικί σας έχνι καλουδεμένες όπους γλέπω”. Πώς να μην πιστέψουν ύστερα και πώς να μην τις δώσουν ότι ήθελε η νοικοκυρά να λύσει. Αυτά ως προς τα μάγια και τα βασκάματα.

Το χωριό μας είπαμε εκτός από αυτά είχε και την εξέλιξη του την προόδο του. Ένα σημείο προόδο ήταν η εγκατάσταση του ρολογιού στο καμπαναριό της εκκλησίας δωρεά της οικογένειας Σιδέρη που ήταν στις δόξες της τότε. Σήμερα ξεκληρίστηκαν χάθηκαν από το χωριό. Αλλά το ρολόγι μένει και αντί για ώρες αριθμούς έχει γράμματα το όνομα ΕΛΕΝΗ Δ. ΣΙΔΕΡΗ και θα μένει στον αιώνα τον άπαντα.

Δεν θυμάμαι ακριβώς ποιά χρονιά το φέρανε το 23 ή το 24. Για όλους μας ήταν παράξενο πως λειτουργεί αυτό το πράγμα και πώς χτυπάει η καμπάνα. Αλλά περισσότερο απορούσε η γριά Κούτσενα πεθερά της θειάς μου Κατερίνης, που το σπίτι τους απέχει 100 μέτρα από το καμπαναριό που ήταν τοποθετημένο το ρολόγι. Και χτυπώντας το ρολόγι δεν την άφηνε να κοιμηθεί. Η απορία της έγινε ερώτηση στη θειά μου την Κατερίνη. Ποιός χτυπάει ολοένα αυτή την καμπάνα; Η Κατερίνη με τα χωρατά της τη λέει. Οτι την χτυπάει ο κανδηλανάφτης ο Μανθογιάννης και η γριά όταν άκουσε την καμπάνα να χτυπάει τα άγρια μεσάνυχτα φώναζε στον υποτιθέμενο καμπανοκρούση. “Αί στου σπιτς' τώα χριστιανέμ να μη πουντιάς' Αί ρυπουσι στ' μαγηφιάς κ' άσιμας να κοιμηθούμ”.

Στην εγκατάσταση του ρολογιού ήταν Γερμανός μηχανικός και φτιάχνοντας το ρολόγι έμεινε κάμποσο καιρό στο χωριό. Αλλά το έτσουξε γερά κατέβαζε το ρακί με το κρασοπότηρο. Τον κοίταζαν λοιπόν οι χωριανοί απορημένοι που το βάζει τόσο ρακί. Και τον συμβούλευαν να μην πίνει τόσο πολύ, γιατί θ' αρρωστήσει μπορεί ακόμα και να πεθάνει. Αυτός απαντούσε με τα κουτσουρεμένα του ελληνικά έλεγε “Όπου πίνει πεθαίνει;” “Ναι” του λέγανε και ρωτούσε πάλι. Και όπου δεν πίνει πάλι πεθαίνει. Λοιπόν καλύτερα να πίνει να πάει ευχαριστημένο. Τί να τόλεγαν οι χωριανοί μπροστά στην απάνταχη λογική του; Έτσι έγινε το ρολόγι και παρ' όλα τα χροόνια περισσότερα από 70 στον πόλεμο βάζαν το καμπαναριό στο σημάδι με όλμους και πολλές φορές το χτύπησε και πυροβολικό. Αλλά άντεξε σθεναρά και μέχρι σήμερα αφού συντηρείται βέβαια από τους χωριανούς χτυπάει μέρα νύχτα και δεν χά-

νει ούτε λεπτό προς δόξαν των Σιδεραίων.

‘Άλλο προοδευτικό κατόρθωμα του χωριού μας ήταν όταν φέραμε το αυτοκίνητο στον πλάτανο στην πλατεία. Πριν το αυτοκίνητο δεν έρχεται ούτε στο Γαύρο που ήταν κάπως χαραγμένος αλλά όχι τελειοποιημένος ο δρόμος.

Το αυτοκίνητο λοιπόν έρχονταν από Λαμία μέχρι το Καρπενήσι.

Το χωριό μας είχε την τύχη να έχει δύο σωφρέριδες το Νικολόπουλο Μιχάλη και τον Ζαχαρόπουλο Γιάννη, ξαδέλφια. Οι οποίοι συνεριζόμενοι αποκτήσανε αυτοκίνητο φορητό. Μεγάλη υπόθεση για την εποχή εκείνη. Τους βλέπαμε τότε όπως βλέπουμε σήμερα τους αστροναύτες. Στο Καρπενήσι πηγαίναμε με τα ζώα γαϊδουρία, μουλάρια και προπαντός στο παζάρι στον Αϊλιά, που γινότανε εκεί που είναι σήμερα ο συνοικισμός στο έμπα του Καρπενησιού.

Συμφωνήσανε μία χρονιά λοιπόν η μαριά με τις θειάδες που Κατερίνη και Λύμπω να πάνε στο παζάρι και πήραν μαζί τους και μας τα μεγαλύτερα παιδιά. Ξεπεζέψαμε στο Καρπενήσι αφήσαμε τα ζώα στο χάνι στη “Φάμπρικα” όπως τόλεγαν του Δημόπουλου του Αντρέα. Βγήκαμε στην πλατεία εκεί ο Μιχάλης με το Γιάννη κάναν συγκωνωνία Καρπενήσι, παζάρι. Ρύθμισαν το αυτοκίνητο κατάλληλα βάζοντάς του σανίδια για καθίσματα για το κοινό, όπου κάθονταν μέσα έως 30 άτομα.

Είπαμε και εμείς λοιπόν που δεν μπήκαμε ποτέ σε αυτοκίνητο να πάμε μ’ αυτό. Καθίσαμε στα σανίδια μπροστά εμείς τα πιτσιρικά και η θεία μας η Κατερίνη και στο πίσω από μας κάθισμα η μαριά και η Λύμπω και άλλοι άνθρωποι. Βόγγυξε το αυτοκίνητο και άρχισε να τρέχει. Κοιτάζοντας έξω τα σπίτια και τα μαγαζιά έφευγαν ένα κοντά στο άλλο σαν αστραπή. Αυτά άμα είχε η μαριά μου τρώμαξε και βάνει φωνή μεγάλη. Προτρέποντας την Κατερίνη που ήταν μπροστά να το κρατήσει να μην μας σκοτώσει με τα λόγια “Κράτα του Κατερίνη μ’ πρρ... πρρ...”. Πιστεύοντας ότι η Κατερίνη που κάθονταν μπροστά μπορούσε να το κρατήσει όπως κρατάμε τα γαϊδουρομουλάρια από το καπίστρι.

Η ζωή προχωράει και μαζί με αυτήν και η πρόοδος. Έτσι λοιπόν αποφασίστηκε και έγινε ο δρόμος από το Καρπενήσι έως το Γαύρο και εξυπηρετούσε όλα τα χωριά της ποταμιάς και μαζί με αυτά και το δικό μας. Δηλαδή εμείς και το Μεγάλο Χωριό κατεβαίναμε στο Γαύρο και παίρναμε το αυτοκίνητο για το Καρπενήσι. Ήτα-

νε και αυτό μεγάλη εξυτηρέτηση.

Αλλά είπαμε το χωριό μας κατοικούνταν από ανθρώπους προοδευτικούς και ανήσυχους. Σε μυστική συγκέντρωση των αντρών αποφασίστηκε να φέρουνε το αυτοκίνητο στο χωριό από το Γαύρο από το ρέμα που μας συνδέει με το Γαύρο. Κι πραξικοματικά μπήκαν πρωί πρωί μία μέρα του χειμώνα που ήταν καλός καιρός στα χωράφια που ήταν στην άκρη του ρέματος σκάβοντας και ισοπεδώνοντας και χάραξαν το δρόμο.

Αλλά τα περισσότερα χωράφια ήταν μεγαλοχωρικά και φέρανε την αστυνομία και κοντά στην αστυνομία το δικαστήριο τα προσωρινά μέτρα που έγινε στο Γαύρο. Αυτό το θυμάμαι πολύ καλά γιατί στο Γαύρο μαζί με τους χωριανούς και το δάσκαλο κατεβήκαμε και όλα τα παιδιά του σχολείου.

Πρόεδρος τότε ήταν ο Γεωργούλας Γιαννακόπουλος (Τσιγαρίδας). Έγινε λοιπόν το δικαστήριο. Το έργο θεωρήθηκε ως τετελεσμένο γεγονός. Αλλά μπήκε τσουχερό πρόστιμο δικαστικά και αποζημιώσεις των χωραφιών. Είπαμε ότι το χωριό ήτανε ενωμένο και πολλοί ήταν αυτοί που το στήριζαν και προσφέραν χρήματα όταν ήταν ανάγκη. Αυτό λοιπόν έκανε και ο μάργαπα Σπύρος Φλέγκας που είχε έρθει με πολλά λεφτά από την Αμερική έβαλε το χέρι του στην τσέπη του και βγάζοντας ένα μάτσο χιλιάρικά τα πλήρωσε όλα. Έτσι με προσωπική εργασία 20 ημερών. Ήταν ο Μιχάλης και ο Γιάννης με το αυτοκίνητό τους μέχρι το ρέμα στην άκρη του χωριού που απείχε 200 περίπου μέτρα από την πλατεία του χωριού. Αργότερα χαράχθηκε ο υπόλοιπος δρόμος και ήρθε το αυτοκίνητο μέχρι τον πλάτανο στην πλατεία.

Οι γεροντότεροι, όπως η γνωστή μας Κούτσικινα, δεν μπορούσαν να το χωνέψουν με αυτό το θηριό όπως το έλεγαν που περπατάει χωρίς ποδάκια και μουγκρίζει ολόενα.

Αυτά έλεγε η θεία μου η Κατερίνη στην πεθερά της τη γριά Κούτσικινα. Και αυτή την έπιασε πανικός. Δεν της έφτανε ο σατανάς το ρολόγι, που χτύπαγε μέρα νύχτα την καμπάνα και δεν την άφηνε να κοιμηθεί. Ήρθε και αυτό τώρα άλλος μπτελάς. Και φαντάστηκε όπως την πιλάτευε και η Κατερίνη. Αυτό το θηριό τη θέλει να χορτάσει. Θα ήθελε μία αχυρώνα χορτάρι την ημέρα. Από την αγωνία της και το φόβο. Λέει στην Κατερίνη “Να πας κακουμάντζαλ (κακοντυμένη) να φλαξ του χουράφ στην Αγιά Τριάδα θα μπει μέσα κι θα μας διαουμιο” θα μα φάι ούλα τα καλαμπό-

και κι μι τι θα ξεχμάσουμι”.

Ολα αυτά συνέβαιναν τότε και ο καιρός περνούσε, αποφάσισε λοιπόν να επιστρέψει και ο πατέρας μας, αφού βέβαια έκανε και κάποιο κομπόδεμα να συμμαζέψει και μας τα παιδιά του αλλά να κτίσει και το σπίτι, το οποίο ήτανε αποφασισμένο να γίνει από τότε που ζούσε η μάνα μου. Είχα μάλιστα προμηθευτεί η μάνα μου και τον ασβέστη που τον κατασβύσαμε κοντά στο σπίτι στην άκρη της πατωσιάς που προορίζονταν να κτισθεί το καινούργιο σπίτι. Ήρθε λοιπόν ο πατέρας το 1927. Εγώ ήμουνα τότε 12 χρονών και ο αδελφός μου Νίκος 6. Τον πατέρα μας ήταν σα να τον βλέπαμε για πρώτη φορά. Υστερα από τόσα χρόνια και γω ακόμα που ήμουνα 5 χρονών όταν έφυγε δεν τον θυμόμουνα καλά. Ο πατέρας μου ήταν καλοστεκούμενος και ωραίος 45άρης σχεδόν. Αρκετά καλοντυμένος. Μας πλησίασε, μας αγκάλιασε, μας φίλησε.

Αλλά τόσο εγώ όσο και ο αδελφός μου Νίκος ήμασταν επιφυλακτικοί και αποφεύγαμε τις μεγάλες οικιότητες. Όταν όμως ήρθαν τα μπαούλα και τ' άνοιξε και είχε για όλους και κάτι. Περισσότερα για μας ρούχα παιχνίδια για τον αδελφό μου. Σχολικά είδη για μένα. Ολα πρωτοφανή και όμορφα για μας, αλλάξαμε γνώμη και πήραμε κάποιο θάρρος και τον πλησιάσαμε περισσότερο.

Ξαναπέσαμε σε στενοχώρια και περισσότερο εγώ, όταν αφού συνομίλησε με τη μαριά και τις θειάδες μου, αποφασίσανε να παντρευθεί. Εγώ άκουγα από διηγήσεις παιδιών που ήτανε στην ίδια κατάσταση με μας και είχανε μητριές και τί τραβάζαν από αυτές. Με έπιανε απελπισία. Για μένα και τον αδελφό μου και ήμασταν πάντοτε μωτρωμένοι αλλά ποιός μας άκουγε εμάς. Το συνοικέσιο έγινε για μία Μεγαλοχωρίτισσα, χήρα 30άρια και όταν πήγε και την είδε μαζί με άλλους συγγενείς που τους είχε μαζί του σαν πραγματογνώμονες ήρθε κατενθουσιασμένος λέγοντας μας ότι αυτή είναι λεβεντιά και θα την πάρω.

Στεφανώθηκαν λοιπόν στο Μεγάλο Χωριό χωρίς μεγάλες τελετές και ήρθε η Λένη στο χωριό στο σπίτι μας. Αυτή ήτανε πραγματικά μία πολύ ωραία και γλυκομίλητη γυναίκα. Μας καλοπήρε από την αρχή με τις κουβέντες της, την εξυπνάδα της και την αγάπη που έδειχνε. Αρχισε να μας επηρεάζει και να την ανεχόμαστε και περισσότερο ο Νίκος που δεν γνώρισε μάνα.

Εγώ διαισθανόμενος όπως και νάχει το πράγμα ότι χάνω κάτι από την ελευθερία μου και το

καπετανιλίκι μου που είχα μέσα στο σπίτι, δεν της έδειχνα άσπρα δόντια που λένε. Θυμόμουνα πολύ τη μάνα μου και έβλεπα ακόμα ότι αυτή η ξένη γυναίκα έκλεβε τη θέση της. Πάντως η ζωή μας άλλαξε. Η μαριά παρέδωσε το κουμάντο του νοικοκυριού στη νύφη. Αυτή όντως εξυπνη στην αρχή τη συμβουλευόνταν για το κάθε τι. Αλλά με την εξυπνάδα της και την καταποσύνη της κατάφερε πάντα να γίνεται το δικό της. Ο πατέρας μου ήτανε μαλακός άνθρωπος και ερωτευμένος φυσικά. Δεν έφερε μεγάλες αντιρροήσεις στις αποφάσεις της.

Το φτωχικό μας καθώς είπαμε και παραπάνω ήτανε περιορισμένο, μικρό. Το αντρώγυνο κοιμόταν στην καμαρούλα. Εμείς στρωματσάδα στο άλλο δωμάτιο. Πήραν την απόφαση λοιπόν να φτιάξουν το καινούργιο σπίτι, αλλά το σπίτι της Λένης στο χωριό της, ήτανε στη μέση σε αυτό και της κακοφαίνονταν να φτιάξουν το καινούργιο στην άκρη του δικού μας χωριού που ήταν το δικό μας. Και μιά και πουλιώνταν οικόπεδο στο κέντρο το αγοράσανε και κτίσανε το σπίτι μας πολύ καλό και άνετο για την εποχή, με υπόγειο για τα γενίματα. Τρία δωμάτια στο πάτωμα με μεγάλη κουζίνα, διάδρομο κλπ.

Το σπίτι τελείωσε τον Αύγουστο του 1928. Στις 23 του μηνός, ανήμερα της Παναγίας Προουσιώτισσας κίναμε το τραπέζι, ζαφέτ, όπως λεγόταν, με καλεσμένους τους μαστόρους και συγγενείς.

Θυμάμαι ακόμα και σήμερα πόσο μεγάλη ήτανε η χαρά μας που μέθυσα και γω. Εφυγα τρικλίζοντας τον κατήφορο, πηδώντας από πατωσιά σε πατωσιά για να πάω στο Γαύρο. Όμως από το μεθύσι έκανα εμετό μισοστρατής. Κάθησα να ξελαχανιάσω και με πήρε ο ύπνος και νύχτωσα έξω. Φυσικά έχασα το πανηγύρι και γύρισα σε κακό χάλι στο σπίτι.

Μετακόμισε λοιπόν στο καινούργιο σπίτι. Βολευτήκαμε μιά χαρά όλοι. Η μαριά με την Αθηνά κοιμόταν στην κουζίνα που ήταν και το τζάκι. Εκεί είχαν φτιάξει οι μάστοροι μεγάλο φούρνο που έπαιρνε τρία μεγάλα ταψιά για ψωμιά, πίτες κλπ. Σε άλλο δωμάτιο κοιμόταν ο πατέρας με τη γυναίκα του και σε άλλο εγώ με τον αδελφό μου Νίκο.

Πριν εγκατασταθούμε στο καινούργιο σπίτι στις 6 Αυγούστου γινόταν πανηγύρι στο χωριό Νόστιμο. Μας κάλεσε ο μαραγκός Μπάκης που έφτιαχνε το σπίτι μας, να πάμε στο χωριό του στο πανηγύρι να μας φιλέψει. Ξεκίνησε το αντρώγυνο, πήραν και μένα.

Μαζί μας πήγαν και τα αδελφια του Μπάκη που ήταν παντρεμένα στο χωριό μας. Ο Θωμάς είχε μεγάλες ετοιμασίες. Εκεί καλοφάγαμε και μετά το στρώσαν στο χορό σ' ένα αλώνι που ήταν επάνω από το σπίτι του. Στην κορυφή στο μεγάλο αλώνι είχανε μεγάλη θυμωσιά με δεμάτια σιτάρι αναλώνιστο, όπου ο Θωμάς όντας μεγάλος χωρατατζής, λύνει κάμποσα δεμάτια και στα σκορπάει στο αλώνι, φέρνει και τα όργανα, κλαρίνο νταούλι κλπ. και πιάνεται πρώτος στο χορό ακολουθούμενος απ' όλους άντρες και γυναίκες και ποδοπατώντας όλοι το αλώνισμα φώναζε όπως φώναζανε τα ζώα, άπλωνε, άλλαξε, δημιουργώντας πανδαιμόνιο κεφιού και χορό πηδημάτων.

Από τ' αστεία του Θωμά κόντεψε να χάσω το χέρι μου εγώ. Να πώς έγινε αυτό. Είπαμε ότι δούλεψε φτιάχνοντας το σπίτι μας με βοηθό τον χωριανό του Νίκο Γενίτσαρη. Εγώ πήγαινα τακτικά εκεί να βλέπω και προπαντός να ακούω τα αστεία που έλεγε ο Θωμάς. Έτσι λοιπόν και κείνη τη μέρα ο Θωμάς κάτι έφτιαχνε παράμερα και ο Νίκος μπλάνιζε σανίδια στον πάγκο. Σε μία στιγμή μου λέει ο Νίκος να βάλω τα χέρια μου απάνω στο σανίδι να το κρατάω να το σχίσει στη μέση με το πριόνι που δούλευε με τα δύο του χέρια. Έτσι και έγινε.

Ο Θωμάς άρχισε τ' αστεία του και συγκεκριμένα μας έλεγε το σουξέ της εποχής του Πέτρου Κυριακού "Το μούλικο" το τραγούδι έλεγε "από τον καιρό που με γέννησε η μάνα μου και αφού με απόκοψε η παραμάνα μου, ήμουνα μικρό τρυφερό νοστιμούλικο κι ας ήμουνα και μούλικο" και συνέχιζε. Ο Νίκος και γω δεν κοιτάζαμε το σανίδι που κόβαμε. Αλλά προσέχαμε στα λεγόμενα του Θωμά, οπότε μου κάνει μία κοιψιά ο Νίκος με το πριόνι στην παλάμη που έφτασε μέχρι το κόκκαλο.

Ευτυχώς που είχα τη μαϊνιά τον πρακτικό γιατρό που με τις κηραλυφές και τα βάλασμα μ' έκανα καλά σε 15 μέρες.

Από το πανηγύρι εμένα με στείλανε στο χωριό την άλλη μέρα με τους Μπακέους. Το αντρούγνο πήγαν το Μεγάλο χωριό στο χωριό της μητριάς μου να δει τη μάνα της και θα κάθονταν εκεί για λίγες μέρες.

Εγώ άλλο που δεν ήθελα. Θα ξανάβρισκα την ανεξαρτησία μου και την ανεμελιά μου. Αυτά γινόνταν όταν δεν είχαμε πάει ακόμα στο καινούργιο σπίτι. Μέναμε ακόμα στο παλιό στις Λόγγοβες όντας μόνος κυρίαρχος του σπιτιού ευκαιρία ήταν να φουμάρω και κάνα σιγαράκι.

(Συνεχίζεται)

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ Η "ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ"

Αθήνα 17 Οκτωβρίου 2000

Αγαπητέ κ. Καλλιάνη

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας των Μικροχωριτών, και τα μέλη μας, σας ευχαριστούν για την δωρεά που κάνατε στην Αδελφότητά μας.

- Η απόφαση να διαθέσετε την ετήσια αμοιβή σας, την οποία δικαιούσθε ως Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ποταμιάς στους συλλόγους των 10 Κοινοτήτων που απαρτίζουν σήμερα το Δήμο, και η οποία αναλογεί το ποσόν των 200.000 δρχ. για κάθε σύλλογο, είναι μια ευγενική και γενναιοδωρη χειρονομία που ξαφνιάζει στη σημερινή κοινωνία με τον υλισμό της.

- Επίσης σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια που είπατε για τους Συλλόγους μας στο Συμβούλιο των Διοικήσεων τους που έγινε τελευταία στην Αθήνα στα γραφεία του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών υπό την προεδρεία του Δημάρχου κ. Γιάννη Γαβρίλη.

Με τιμή, για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Θανάσης Κεράνης

Ο Γραμματέας
Γιάννης Αθανασόπουλος

Ένα κειμήλιο σπάνιας ιστορικής αξίας βρέθηκε στην αποθήκη της εκκλησίας που γκρεμίστηκε πρόσφατα. Είναι η ξυλόγλυπτη πύλη του παλαιού ιερού ναού της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος.

Η απογραφή του 2001

Με πρωτοβουλία του Δημάρχου Ποταμιάς κ. Γιάννη Γαβρίλη προσεκλήθησαν σε συμβούλιο οι Διοικήσεις των Συλλόγων των Δημοτικών Διαμερισμάτων το οποίο έγινε στις 4 Οκτωβρίου του 2000 στα γραφεία των Μεγαλοχωριτών στην οδό Μαυροκορδάτου 6 στην Αθήνα. Κύριο θέμα ήταν η απογραφή του πληθυσμού που θα γίνει το 2001. Όλοι οι συμμετέχοντες συμφώνησαν ότι όλοι θα πρέπει να απογραφούμε στα χωριά μας.

Είναι απόλυτη ανάγκη να ανέβουμε όλοι οικογενειακώς στα χωριά μας, ακόμη παίρνοντας μαζί μας και την παρέα μας και ν' απογραφούμε εκεί.

Συζητήθηκαν μάλιστα και τρόποι διευκόλυνσης για τη μετάβασή μας στα χωριά.

Θα ακολουθήσει και επιστολή της Αδελφότητας με περισσότερες πληροφορίες, μόλις εξαγγελθεί η ακριβής ημερομηνία της απογραφής.

Αναμνήσεις από την κατοχή και την Αντίσταση

Στη μνήμη του συζύγου μου Παναγιώτη Κεράνη

Θέωρησα καθήκον μου να συνεχίσω από ότι θυμάμαι συμπερασματικά να τελειώνω τη διήγηση για τα χρόνια της κατοχής. Ίσως προχωρήσω πέρα από την κατοχή γιατί νομίζω είναι τα χρόνια που σημάδεψαν την υπόλοιπη ζωή του και την πίκρα του για τον αγώνα που έκανε για τη λευτεριά της Πατρίδας του και πόσο την πλήρωσε με την υγεία του.

Είχε μείνει την διήγησή του στο χωριό Σκουληκάρια δεν θυμάμαι πολλά πράγματα για την γύρω περιοχή και δεν ξέρω πόσο καιρό έμειναν σε αυτά τα μέρη.

Μου έλεγε με πόνο κάπου στο Βάλτο ή τα χωριά του Αγρινίου έχασαν ένα Ανθυπολοχαγό της Σχολής Ευελπίδων από χωριό της Σπερχειάδος, είχε πολεμήσει στο Αλβανικό μέτωπο, στο αντάρτικο έφερε το ψευδώνυμο Διομήδης ή Διογένης, ως αξιωματικός. Ανηφόριζαν ένα μικρό λόφο με θάμνους και προχωρούσε μπροστά του 5-6 μέτρα, τον βλέπει σχεδόν στην κορυφή του λόφου να φέρνει μια στροφή προς το μέρος του και να προλάβει να πει με φάγανε και έπεσε νεκρός, ήταν ο πρώτος σκοτωμένος που 'βλεπε μπροστά του και μάλιστα από χέρι Ελληνικό των ταγμάτων ασφαλείας που ήταν σην περιοχή. Δεν γνωρίζω την περιοχή και τις αποστάσεις, έδιναν μάχες σε διάφορα σημεία με Γερμανικές δυνάμεις με τα τάγματα ασφαλείας που ήταν στην περιοχή του Αγρινίου και το κακό ήταν ήξεραν, γνώριζαν και το παραμικρό από τις περιοχές οι ταγματασφαλίτες.

Είχε πάρει ελονοσία και μέρα παρά μέρα ο πυρετός έφτανε τις 11 η ώρα το πρωί για 2-3 ώρες 39 και είχε φοβερά ρίγη. Ύστερα από περιπλανήσεις στα διάφορα μέρη και μάχες που έδιναν, αρχές Οκτωβρίου έφτασαν στο χωριό Αγία Ευθυμία Αμφίσης. Ήταν όλο βράχια και νερό έπαιρναν από πηγάδι που απείχε 20 λεπτά.

Ένα βράδυ που έμειναν σε μια ερειπωμένη εκκλησία σε μια νεροποντή πλημμύρισε νερό και έγιναν μούσκεμα. Τον Οκτώβριο του 1944 από Πελοπόννησο και όλη η Δυτική

Ελλάδα, Μεσολόγγι, Αγρίνιο, Άρτα, Πρέβεζα κ.λπ., υποχωρούσαν τα Γερμανικά στρατεύματα. Μια τεράστια φάλαγγα περνούσε το δημόσιο δρόμο με βαρύ οπλισμό, έστειλαν σύνδεσμο να παραδοθούν γιατί είχαν χάσει τον πόλεμο τους έλεγαν. Δεν πείραξαν τον σύνδεσμο, τους έδωσε απάντηση, τον χάσαμε τον πόλεμο αλλά θα πολεμήσουμε και εσείς θα δείτε ποιοί είναι οι σύμμαχοί σας. Οι Εγγλέζοι ήξεραν καλύτερα. Πράγματι άρχισε η μάχη. Οι Γερμανοί έφεραν ενισχύσεις και από την Άμφισσα και είχαν μεγάλες απώλειες γιατί ήταν στο δημόσιο δρόμο ενώ οι αντάρτες μέσα στα βράχια δεν ήταν εύκολο, παρόλο που έσκαγαν από βαρύ οπλισμό, όλμους και άλλα που δεν ξέρω. Κάποια στιγμή βλέπει το Σάκη, έτσι ήταν το ψευδώνυμό του, πεσμένο στο πλάι ακίνητο, λέει στο γεμιστή συνέχισε εσύ, υποχώρησαν οι Γερμανοί με πολλές απώλειες και έφυγαν ατάκτως για την Άμφισσα, αφού άφησαν πίσω τους πολύ πολεμικό υλικό.

Με το Σάκη ήταν μαζί πολύ καιρό και το μόνο που γνώριζε ήταν ότι ήταν από την Θεσσαλονίκη φοιτητής, τον έτρωγε πώς τον χασανε στην τελευταία μάχη. Ένας ανηψιός μου πριν 5-6 χρόνια ήρθε να πάρει την κόρη μας Μαρία που είχε έρθει από την Αμερική για βόλτα προς τα μέρη εκείνα που είχε να δει για δουλειά του με τη γυναίκα του στην περιοχή αυτή. Τον παρακάλεσε περάστε από την Αγία Ευθυμία να μάθεις εάν ήρθε κάποιος δικός του και ποιοί να ήταν το πραγματικό του όνομα, είχαν περάσει 50 χρόνια πήγαν στο καφενείο του χωριού αλλά κανείς δεν τους έλεγε τίποτε. Το μόνο κάποιος γέρος του είπε πως νομίζει τον έλεγαν Καλαμάρη ή Καλαμάρα. Συνεχίζω τη διήγηση. Έφυγαν από το χωριό αφού ήταν ελεύθερη η περιοχή και κατέβηκαν στην παραλία του Πατραϊκού. Εκεί άρχιζαν ναρκαλιευτικά να μαζεύουν τις νάρκες που υπήρχαν στον Κόλπο. Αιφνιδίως είδε μια στήλη ύδατος να πηγαίνει στα ύψη και να χάνεται το ναρκαλιευτικό, το μόνο απομεινάρι ήταν ένα βαρέ-

λι που επέπλεε.

Πέρασαν στην Πάτρα, έμειναν αρκετές ημέρες και πήγε στο γιατρό για την ελονοσία. 'Όταν τον είδε του είπε βρε παιδί μου από τις πολλές ατεμπρίνες κιτρίνισε το σώμα του, τις σταμάτησε και άρχισε ενένεις κινήνης, αλλά παρ' όλα αυτά ο πυρετός δεν τον άφηνε μέρα παρά μέρα. Δεν γνωρίζω εάν πήγαν με τα πόδια ή μεταφορικό μέσο που έφυγε από την Πάτρα και τους μετέφεραν στη Βοιωτία. Εκεί έκατσαν αρκετό καιρό και τις αρχές Δεκεμβρίου έφτασαν στο Περιστερί που είχαν αρχίσει τα Δεκεμβριανά, αλλά δεν έπαιρναν μέρος σε μάχες και γι' αυτό ζήτησε άδεια να επισκεφτεί συγγενικά σπιτία όπως του Μπάρμπα Γιάννη Κεράνη στον 'Αγιο Παντελεήμονα και του εξαδέλφου του Νίκου Κεράνη. Πραγματι έκοψε κοφτά πήγε πρώτα στη Θεία Βασιλική, ξαφνιάστηκαν που τον είδαν ύστερα από τόσα χρόνια, μετά από εκεί πήγε στην Κυψέλη, βρήκε την Μαργαρίτα με την οικογένειά της καθώς και τη μητέρα του που είχε κατέβει να δει το Νίκο αλλά κλείστηκε και δεν μπορούσε να φύγει. Δεν είχαν τίποτε από τρόφιμα και η Θεία Σάββω είχε το μύλο του καφέ και προσαθούσε να αλέσει κάτι ρεβύθια για να φάνε τα παιδιά και ειδικά ο Θανασάκης που ήταν μικρός και δεν καταλάβαινε τι γινόταν γύρω το μόνο που ένοιωθε την πείνα.

Σε λίγο έφτασε και ο Νίκος ο αδελφός του που ήρθε να πάρει τη μητέρα τους, είχε βρει κάποιο αυτοκίνητο και θα έφευγαν μαζί για το χωριό αφού δεν είχε να φάει τίποτε και ο Νίκος. Του έδωσε λίγα τσιγάρα και λίγα λεπτά.

Γύρισε στη βάση του στο Περιστερί, μείνανε λίγες μέρες χωρίς να πηγαίνουνε στις μάχες. Κατόπιν τους πήγαν στου Γκύζη και εκεί ενεπλάκησαν στις μάχες μερόνυχτα. 'Αρχισε ένας άγριος πόλεμος σπίτι σε σπίτι, άπνιοι, νηστικοί όπου σε κάποια στιγμή χωρίς να έχει τη δύναμη ν' αντισταθεί αποκοιμήθηκε στην αυλή ενός σπιτιού. Κάποια στιγμή δύο φοβισμένες γυναίκες τον ξύπνησαν λέγοντάς του ότι όλοι έφυγαν, άρχισε να πηδάει τις μάνδρες των σπιτιών και από αυλή σε αυλή για να μπορέσει να φύγει. Ξαφνικά βλέπει τον πολύ φίλο του Νίκο Ζωγραφόπουλο ή Παπαζωγραφόπουλο από τη Λάσπη ή 'Αγιος Νικόλαος Ευρυτανίας με

μια σφαίρα στο μέτωπο με λίγο αίμα πεσμένος ανάσκελα στην αυλή ενός σπιτιού με μεγάλα πλακάκια, μαύρα, άσπρα, ορμάει επάνω του φωνάζει Νίκο, Νίκο αλλά είχε τελειώσει. 'Ήσαν χαρούμενοι γιατί στο τμήμα τους δεν ήταν άλλοι Ευρυτάνες και κάνανε πολύ παρέα.

'Ήταν απόγευμα. Πιο κάτω στο δρομο τα εγγλέζικα τανκς σκορπούσαν το θάνατο και τα στρατεύματά τους μαζί με 'Έλληνες χωροφύλακες έμπαιναν από σπίτι σε σπίτι, περίμενε να σουρουπώσει για να περάσει το δρόμο απέναντί που πιο κάτω ήταν μια ρεματιά. 'Έτσι κι έγινε αφήνοντας τους νεκρούς τους.

Μες το σκοτάδι ξεφύγανε όσοι δεν κτυπήθηκαν. Είχαν τον αέρα του νικητή και οι αντάρτες σαν τα λαβωμένα πουλιά τρέχανε. Τέλος αφού ανασυνταχθήκανε όσοι μείνανε, άρχισε εντωμεταξύ η συμφωνία της Βάρκιζας, πήρανε το δρόμο και φτάσανε στο Δήλεσι, άρχισε η κατάρρευση ούτε επιμελητεία, ο κόσμος φοβισμένος παντού.

Περάσανε στην Εύβοια και από κει πεζοπορία έξω από τη Χαλκίδα φτάσανε στη Βόρειο Εύβοια και με κάτι καϊκια περάσανε απέναντι στην παραλία της Στυλίδος. Εκεί στρατοπεδέψανε για πάνω από 2 εβδομάδες κάτω από τις ελιές, καμιά φροντίδα για συσσίτιο, πείνα φοβερή. Κάποια στιγμή βλέπει μια τράτα που πλεύριζε, πήγε κοντά τους ρώτησε βρε παιδιά έχω αυτά τα λεπτά, ήταν αυτά που του είχε δώσει ο αδελφός του Νίκος στο σπίτι της Μαργαρίτας και Νίκου Κεράνη. Τράβηξαν τη τράτα, ήταν ένας καζοτενεκές, τα μαγειρέψανε και έτσι λιγόστεψαν την πείνα τους. Από εκεί τους οδήγησαν στο χωριό Κομποτάδες της Σπερχειάδος, εδω σε αυτό το σημείο έχει αφήσει μια σημείωση που είχε πει να γράψω.

Γράφει (Τον Φεβρουάριο του 1945 μαζί μου παρέδωσαν τα όπλα τους και οι υπόλοιποι άνδρες της ομάδας μου. Το όπλο μου ήταν ένα ατομικό αυτόματο Ιταλικό, όταν το πήρα είχε μια μεγάλη και μια μικρή δεσμίδα που είχαν μόνο 6 σφαίρες με την ελπίδα να βρω κι άλλες σφαίρες, τελικά ακολούθησε η συνθηκολόγηση των Ιταλών και έμεινα μόνο με τις 6 σφαίρες. 'Ήταν εύχρηστο και πολύ, πολύ ωραίο με την Ιταλική φινέτσα, ουσιαστικά ήτανε ένα πιστόλι με μεγαλύτερο

βεληνεκές λόγω της μακρύτερης κάνης. Τελικά με τις 6 αυτές σφαίρες το παρέδωσα μαζί με την ομάδα μου κατά τη συμφωνία της Βάρκιζας).

Εσκίνησε για το χωριό του μέσω του δημοσίου δρόμου που στη Ράχη αντάμωσε το φορτηγό με τον Σταύρο Κυρίτση, του φώναξε Πάνο έχω ένα δέμα δικό σου από τον Νίκο τον αδελφό σου, του απάντησε άστο Σταύρο, το παίρνω στο χωριό που να το βρεις σε τόσο φορτίο, του είπα το έχω πρόχειρο και του το έδωσα, ήταν λίγη σταφίδα, τσιγάρα και λίγα λεπτά, νομίζω δεν μπορούσε να τον πάρει στο φορτηγό.

Έτσι έφτασε στο Μικρό Χωριό περπατώντας, εκεί η μητέρα του είχε φαγητό και χόρτασε την πείνα του. Οι πρώτες μέρες περνούσαν και ήταν στη σκέψη να συνέλθει λίγο και να δει τι θα κάνει, να κατέβει στην Αθήνα ή να μείνει στο χωριό. Τους είπαν να πάνε όλοι να βγάλουν ταυτότητα στη Χωροφυλακή Μεγάλου Χωριού και έτσι έβγαλε την ταυτότητα. Κυλούσαν οι πρώτες μέρες ήσυχα. Στο μεταξύ ίσως από τις κακουχίες και την ελονοσία να συνεχίζεται, έπαθε μια μόλυνση στα γένια, να γίνονται πληγές, να μην μπορεί να ξυριστεί και έτσι αποφάσισε να πάει στο Γαύρο που ερχότανε μια φορά την εβδομάδα γιατρός για τους αρρώστους, πράγματι μπήκε στη σειρά και όταν τον είδε του είπε πως είναι ψώρα και του έδωσε ένα φάρμακο. Γυρίζοντας στο χωριό έκανε τη θεραπεία αλλά αντί για καλύτερα έγινε χειρότερα, μάλιστα είχε και ένα περιστατικό ένα βράδυ, είπε να πάει στην πλατεία του χωριού, σε κάποιο σημείο συνάντησε τον Βαγγέλη Χονδρό. Μόλις τον είδε με τα γένια φοβήθηκε πως είναι κάποιος αντάρτης και πήρε δρόμο τρέχοντας, τον γνώρισε του φώναξε Βαγγέλη τι έπαθες και γυρίζοντας πίσω του είπε ρε Πάνο συ είσαι και μου έκοψες το αίμα;

Περίμενε να περάσει η εβδομάδα να πάει ξανά στο γιατρό, πράγματι πήγε, μπήκε στη σειρά αλλά ο γιατρός τον είδε με τι χάλια ήταν, τον φώναξε πρώτο και μάλιστα είχε το θάρρος να του πει σε έκανα νοικοκύρη με τη λάθος διάγνωση. Δεν έχω φάρμακο εδώ ούτε το Καρπενήσι υπάρχει, μόνο στην Αθήνα θα το βρεις και του έγραψε την συνταγή. Του είπε ότι το φάρμακο έχει σύνθεση γαλαζόπε-

τρας. Πήγε στο χωριό βρήκε τον Κυρίτση που πήγαινε για την Αθήνα και έστειλε τη συνταγή στον αδελφό του να του το στείλει. Αλλά από τους πόνους δεν άντεχε και σκέφτηκε αν η μάνα του είχε γαλαζόπετρα να δοκιμάσει. Το πρωί την ρώτησε και του είπε θα έχει μείνει λίγη σκόνη στο κατώγι, την πήρε με ένα βαμβάκι και έβαλε στα πληγιασμένα μέρη του προσώπου, αλλά από το κάψιμο και τους πόνους πήρε δρόμο και δεν κατάλαβε πότε έφτασε στους Αγίους Αποστόλους, όμως έκανε δουλειά και ώσπου να έρθει το φάρμακο από την Αθήνα είχε σχεδόν θεραπευτεί.

Στο σημείο αυτό θέλω να πω ότι δύο φορές μία στην Ελλάδα και μία στην Αμερική είχε το πρόβλημα αυτό και μάλιστα σε δύσκολες μέρες αλλά έλεγε στο γιατρό και αμέσως έπαιρνε το κατάλληλο φάρμακο και δεν υπέφερε.

Γυρίζουμε πάλι στη διήγησή μας στο Μικρό Χωριό. Ήταν τέλη Μαρτίου με αρχές Απριλίου 1945 άρχισε η αντίστροφη μέτρηση, να οργανώνονται με τις πλάτες της αστυνομίας διάφοροι παρακρατικοί και να μπαίνουν στα χωριά και να μην ξέρουν τι τους περιμένει.

Μία από αυτές τις ημέρες τον είδε ο Κοματάς, δεν θυμάμαι το μικρό όνομά του, ήταν νομίζω πρόεδρος του χωριού και του λέει Πάνο έχω την πληροφορία θα έρθουν αύριο στο Χωριό και δεν ξέρω τι θα γίνει, είναι ένας από την Καταβόθρα αν θυμάμαι καλά που δεν το έχει τίποτε να σκοτώνει, γι' αυτό φύγε και πήγαινε απέναντι στη Τσίρη και όταν φύγουν θα βάλω ένα χράμι στο μπαλκόνι μου και τότε γύρισε στο χωριό, θα σημαίνει ότι έφυγαν και δεν είναι κίνδυνος.

Πράγματι έφυγε, ήτανη μια ηλιόλουστη μέρα και μη έχοντας τι να κάνει όλη μέρα ξάπλωσε όπως ήταν και τον πήρε ο ύπνος, φορούσε μια τραγιάσκα και ξυπνώντας είχε φύγει λίγο πιο κάτω γιατί το μέρος ήταν κατηφορικό και βλέπει μέσα στην τραγιάσκα ένα φίδι κουλουριασμένο και το κεφάλι του στη μέση όρθιο σαν να τον φύλαγε, ξαφνικά βλέπει τον Μιχάλη το Μουχρίτσα μπροστά του και το φίδι τρέχει σε ένα δένδρο. Να βάλουμε φωτιά του λέει και πράγματι με τον αναπητήρα βάλανε γύρω, γύρω δεν ξέρει εάν κάηκε.

Δεν είπε πώς βρέθηκε εκεί μάλλον τον είχε ειδοποιήσει και αυτόν ο Κοματάς, αλλά ούτε κανείς τους είπε γιατί βρεθήκανε εκεί σε αυτό το μέρος. Σε λίγο βλέπουνε το χράμι και λένε πάμε για το χωριό. Και εγώ κάνω τι σκέψη τι ωραίο να υπάρχει αγάπη μεταξύ των ανθρώπων άσχετα που ανήκε ο καθένας ίσως να ήταν ακόμη και άλλα θύματα. Η κάθε μέρα γινόταν πιο δύσκολη και επικίνδυνη. Ήταν Μεγάλη Πέμπτη το πρωί και λέει στη μητέρα του φεύγω για την Αθήνα, τρελάθηκες ο κόσμος έρχεται για το Πάσχα και εσύ φεύγεις; Παίρνει στις τσέπες του λίγο μπομποτόψωμο και λίγο κλοτσουτύρι όπως το έλεγε και ξεκίνησε με τα πόδια από μονοπάτια γιατί από το δημόσιο δρόμο ήταν φόβος να τον πιάσουν. Από την Πέμπτη το πρωί έφτασε στον Άγιο Γιώργη το πρωί Μεγάλης Παρασκευής και πήγε στο μαγαζί του Λάμπρου Θεοδοσόπουλου. Γνωριζόντουσαν καλά από την καπνοβιομηχανία, μόλις τον είδε κουρασμένο, άπνο και πεινασμένο, βρε Πανάγο, έτσι τον έλεγε, τι έπαθες; Του εξήγησε ότι στο χωριό δεν μπορεί να σταθεί πλέον και πήρε το δρόμο για την Αθήνα.

Πάει μέσα στη γυναίκα του την Κατερίνη που ήταν Μικροχωριότσια της πηγαίνει και μια σκοταριά που έσφαξε για το Πάσχα αρνιά και της λέει βάλε το τηγάνι να την φάει όλη και φέρε κρασί, του είπε ξεκουράσου και όταν περάσει ένα αυτοκίνητο εγγλέζικο με εγγλέζους που θα φάνε στο μαγαζί μου και φεύγοντας θα σε βάλω επάνω έως την Λαμία.

Πράγματι το μεσημέρι γύρισαν, έφαγαν και με νοήματα του είπε να τον πάρουν για τη Λαμία, δέχτηκαν και σκαρφάλωσε στο φορτηγό. Έλα όμως που είχαν μια διολογύρισα όπως έλεγε ο συχωρεμένος και του έβγαλε την ψυχή στο δρόμο με τις ερωτήσεις της, από πού είναι, πού πάει, κοίταζε να αποφεύγει να της πει συγκεκριμένα, τέλος έφτασε στη Λαμία και πήγε στο εστιατόριο του Βάγια του Πλάκα αμέσως για φαγητό γιατί ήταν ανηψιός της γυναίκας του της Θείας Μαρίας από την μητέρα του, αλλά όπως έχω ακούσει ο Βάγιας για όλους τους χωριανούς έκανε τα ίδια.

Του είπε ότι θέλει να πάει για την Αθήνα,

του απάντησε θα κοιμηθείς σε μας και το πρωί θα βρω ταξί να φύγεις γιατί συγκοινωνία δεν έχει ακόμη. Στην ταράτσα είχαν ένα δωμάτιο και κοιμήθηκε. Το πρωί αφού τον τσίσε πριν τον ευχαρίστησε για την περιποίηση και μπήκε στο ταξί για την Αθήνα με 3-4 άτομα ακόμα. Στο δρόμο τον ρώτησε ο ταξιτζής από πού είσαι, γιατί οι άλλοι ήταν Λαμιώτες και τους ήξερε, του είπε από το Καρπενήσι μέσα, ή από χωριό, του απάντησε Μικρό Χωριό, βρε παιδί μου είχα ένα πολύ φίλο στη Μικρά Ασία, δεν ξέρω τι έγινε Μητσος Κεράνης, του εξήγησε ότι ήταν ο πατέρας του και έχει πεθάνει, στεναχωρέθηκε και αυτό έδειχνε την πολλή φιλία που είχαν.

Γύρω στις 11 το πρωί άρχισε ο πυρετός και οι κρυάδες της ελονοσίας, κάποια στιγμή ακούει έλεγχος Ερυθρών, είπε μέσα του δεν πάει στο διάβολο ότι είναι ας γίνει, γιατί νόμισε έκαναν έλεγχο τους κόκκινους όπως τους έλεγαν και όχι ότι είχαν μετονομάσει τον Κρικεκούκη έτσι. Βγήκαν οι άλλοι επιβάτες για να πάνε για έλεγχο και λέει στον ταξιτζή πάρε την ταυτότητά μου και πήγαινε τους εγώ στα χάλια που είμαι δεν μπορώ. Ο ταξιτζής πήγε τους είπε έχω έναν άρρωστο, ψήνεται στον πυρετό, να η ταυτότητά του, γύρισε του έδωσε την ταυτότητα και συνέχισαν το δρόμο τους. Όταν έφτασαν στην Αθήνα του είπε πόσο κάνει να πληρώσει γιατί είχε μαζί του τα λεπτά που είχε στείλει ο αδελφός του με τον Κυρίτση, η απάντηση ήταν δεν θέλω τίποτε για το παιδί του καλύτερού μου φίλου. Τον ευχαρίστησε.

Έφτασε στο σπίτι που είχαν νοικιάσει στην Αθήνα γιατί είχαν φύγει από τον Πειραιά με τους βομβαρδισμούς ο αδελφός του ο Κακαβιάς και ο Πάνος Γρατσούνης ένα δωμάτιο νομίζω Αριστοτέλους. Εοιμάζονταν να πάνε στην εκκλησία για την Ανάσταση, του είπαν να πάει μαζί αλλά τα χάλια που ήταν έμεινε στο σπίτι. Αλλά είχαν αγοράσει ένα μικρό ραδιόφωνο και έτσι άκουσε την λειτουργία. Την άλλη μέρα περίμενε τον πυρετό της ελονοσίας αλλά δεν τον έπιασε και έτσι απηλάγη από το μαρτύριο της ελονοσίας, ίσως η αλλαγή να συνετέλεσε γιατί δεν τον ξανάπιασε ποτέ.

(συνέχεια στο επόμενο)

**“Βαριά στενάζουν τα βουνά και ο ήλιος σκοτεινιάζει”
“Το δόλιο το Μικρό Χωριό και πάλι ανταριάζει...”**

Συμπληρώνονται φέτος 58 χρόνια ακριβώς τούτες τις μέρες από τη θλιβερή εκείνη ημέρα, την παραμονή της γιορτής των Χριστουγέννων το 1942 μέχρι της σημερινής παραμονής των Χριστουγέννων 2000 για κείνους που στα 1942 έδωσαν με παλληκαριά τη ζωή τους που συνεχίζοντας το παράδειγμα των προγόνων Ελλήνων ηρώων διέτηρησαν όλοι αλύγιστη την ελληνική πίστη και την Εθνική τους αξιοπρέπεια. Αφήνοντας πολύτιμες παρακαταθήκες αρετής και φιλοπατρίας στις απερχόμενες γενεές. Στις 18 του Δεκέμβρη 1942 έγινε η μεγάλη μάχη του Μικρού Χωριού με τον ΕΛΑΣ της Ρούμελης με επικεφαλής τον Αρη Βελουχιώτη εναντίον εκατοντάδων Ιταλών. Το αποτέλεσμα της μάχης ήταν βαρύ για τους Ιταλούς κατακτητές. Πολλοί οι νεκροί και οι τραυματίες και μαζί τους ο επικεφαλής ανώτερος αξιωματικός τους. Και από τη μεριά του ΕΛΑΣ ο 18χρονος Κώστας Μπίρτσας (Κλέαρχος). Σκληρή ξέσπασε πάνω στους κατοίκους του Μικρού και του Μεγάλου Χωριού η εκδικητική manía των Ιταλών φασιστών. Το Μικρό Χωριό λεηλατήθηκε και πάνω από τα μισά σπίτια πυρπολήθηκαν. Πιάστηκαν πολλοί Μικροχωρίτες και Μεγαλοχωρίτες μέχρι αίματος ξυλοδαρμοί και επί μιά εβδομάδα πολλά και απάνθρωπα βασανιστήρια. Έσπασαν χέρια, έβγαλαν μάτια και άλλων χάραξαν τα πρόσωπά των ακόμη. Μα όλοι τους στάθηκαν απτόητοι, αλύγιστοι. Σε στρατοδικείο που έστησαν οι Ιταλοί κατακτητές στο χάνι του Μπαλτά στο δρόμο για τον Προυσό που κουβάλησαν τους όμηρους έβγαλαν την απόφαση της εκτέλεσης.

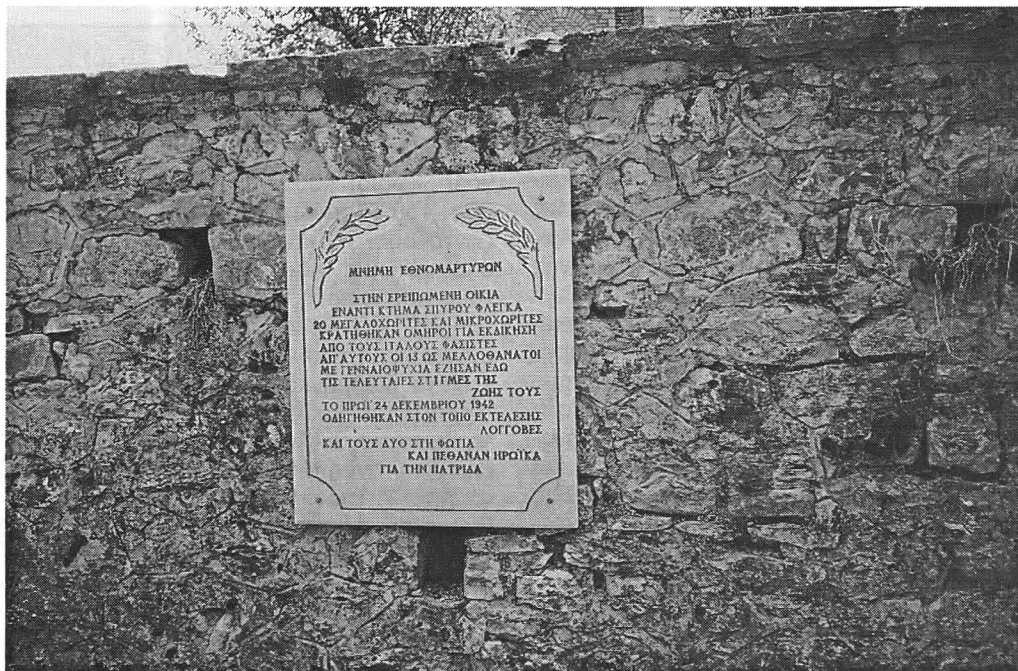
Την απόφαση αυτή την πληροφορήθηκαν οι μελλοθάνατοι. Γυρίζοντας τους ομήρους στο Μικρό Χωριό τους πέρασαν από το χώρο που έγινε η μάχη και εκεί υπέστησαν για δεύτερη φορά φρικτά βασανιστήρια. Και στις 24 του Δεκέμβρη παραμονή των Χριστουγέννων και μέρα Πέμπτη πρωί-πρωί κάλεσαν έξω από το σπίτι που χρησιμοποιούσαν ως κρατητήριο τον παπά Βαστάκη και τον ενοματάρχη Χαρ. Κατσιμπα (από το Με-

γάλο Χωριό) και τους πήγαν στο κοντινό σπίτι του Πιστιόλη στο οποίο τους έκαψαν ζωντανούς. Τα κορμιά και των δύο έγιναν ολοκαύτωμα. Λίγο αργότερα πήραν και τους υπόλοιπους τους οδήγησαν έξω από το χωριό στη θέση λόγγοβες. Εκεί ξεχώρισαν τους 11 που ήταν για εκτέλεση τους 1. Χρήστο Μέρμηγκα Αρχίατρο, 2. Διον. Ματζιούτα, τηλεγραφήτη, 3. Ιωάν. Καρυσούλλη, δάσκαλο, 4. Ανδρέα Σιταρά, 5. Δημ. Δασκαλάκη, ανάπηρο, 6. Θεοδ. Οικονόμου, ανάπηρο. 7. Ιωαν. Μεσίρη, ανάπηρο, 8. Βασ. Παλιούρα, επαγγελματία, 9. Κων. Αραπογιάννη, επαγγελματία, όλοι αυτοί από το Μεγάλο Χωριό, και οι Χρήστος Φλέγγας μετανάστης, και ο Νίκος Κυρίτσης καφεπώλης από το Μικρό Χωριό. Τους υπόλοιπους τους μέρισαν στο Νικολό απ' όπου τους υποχρέωσαν να παρακολουθήσουν τη δραματική σκηνή της εκτέλεσης. Τους υποχρέωσαν να ανοίξουν τους τάφους τους. Οι πιο πολλοί δεν μπορούσαν να σκάψουν. Τα χέρια τους ήταν σπασμένα από τα βασανιστήρια. Ακολούθησε η εκτέλεση και όλοι στάθηκαν παλληκάρια. Η στάση τους ήταν εθνική πατριωτική με την κραυγή Ζήτω η Ελλάς.

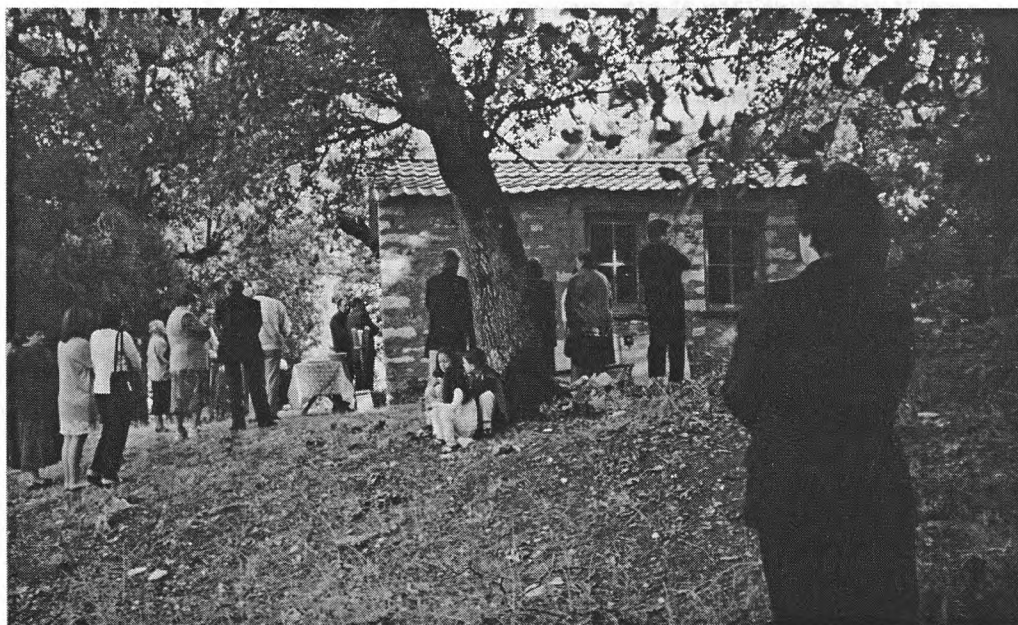
Αναρίθμητα σύμβολα ηρωισμού έχει να παρουσιάσει ο μαρτυρικός τούτος τόπος στα δύσκολα χρόνια της τριπλής κατοχής και της αθάνατης Εθνικής αντίστασης. Ένα από αυτά και όχι μόνο από τα μικρά είναι το δόλιο το Μικρό Χωριό που η μοίρα το συνέδεψε με την πρώτη μεγάλη μάχη. ΧΡΕΟΣ πατριωτικό η αναφορά μας σ' αυτό σήμερα που κλείνουν 58 χρόνια από τότε.

*“Βαριά στενάζουν τα βουνά
κι ο ήλιος σκοτεινιάζει”
“Το δόλιο το Μικρό Χωριό
και πάλι ανταριάζει”*

Με αυτούς τους στίχους η Μικροχωρίτισσα Ναυσικά Φλέγγα -Παπαδάκη απαθανάτισε την ηρωική μάχη που έληξε με τη βαριά ήττα των Ιταλών κατακτητών και έγινε ένα από τα αγαπημένα τραγούδια του λαού μας το οποίο μελοποιήθηκε από τον μουσικοσυνθέτη Αλέκο Ξένο.

Αναμνηστική στήλη στον περίβολο της Μεταμόρφωσης στη μνήμη των εθνομαρτύρων Μεγαλοχωριτών-Μικροχωριτών που φυλακίστηκαν κατά την περίοδο της κατοχής 18-24 κατά τη μάχη του Μικρού Χωριού το Δεκέμβρη 1942 στο απέναντι ερειπωμένο κτίριο

Το εκκλησίασμα στο εξωκκλήσι της Παναγίας Θεοτόκου

Θέμις Σταφυλά, Καθημερινές Κουβέντες, Εκδόσεις Στεφ. Α. Βασιλόπουλου, 2000

Με τον χρωστήρα της λογοτεχνικής και έμφυτης ευαισθησίας της η Θέμις Σταφυλά απεικονίζει στιγμές της καθημερινότητας. Τόποι και ταξίδια όπως στην Γρανίτσα, Αίγινα, Ναύπακτο, Ισπανία, Παρίσι χαράσσονται στη μνήμη με ανεξίτηλα χρώματα, με συγκίνηση και νοσταλγία. Πρόσωπα αγαπημένα παρελαύνουν μέσα από την παραστατική γραφή της, όπως ο ήθοποιός Ν. Παπακωνσταντίνου, ο θρυλικός Παπα "Ανυπόμονος", που κουβαλάει μνήμες από τον Αρη και την Αντίσταση, αλλά και περιθωριακές κοινωνικές ομάδες, όμως οι συνταξιούχοι βρίσκονται στο επίκεντρο των ευαίσθητων συλλογισμών και αισθημάτων της.

Με μοναδικό τρόπο κατορθώνει να αναβαθμίζει και να δίνει προεκτάσεις στα ασήμαντα και καθημερινά, όπως π.χ. η λαϊκή αγορά που χάρις στη γραφή της Θ. Σταφυλά αποκτούν και στα δικά μας μάτια ενδιαφέρον, ουσία, ομορφιά και υπόσταση.

Ιωάννης Γ. Ζούμπος, Ερανίσματα αναφορικά με το Μοναστήρι των Δομιανών Ευρυτανίας.

Δεινός ερευνητής και λάτρης της Ευρυτανικής γης ο Γιάννης Ζούμπος με το πόνημά του αυτό μας φέρνει και πάλι κοντά σε πολύτιμα στοιχεία που σημάδεψαν την μακραίωνη ιστορία της Ι. Μονής της Παναγίας Δομιανίτσας. Μαζί με την επώνυμη εργασία του για το θρυλικό αυτό Μοναστήρι αποτελεί ένα καλοβαλμένο λιθάρι στο οικοδόμημα της ιστορίας της Ευρυτανίας.

Αθανάσιος Π. Μόσχος, Ιστορικές Μνήμες της Φθιώτιδας (1821 ως σήμερα). Εκδόσεις Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, Λαμία, 2000

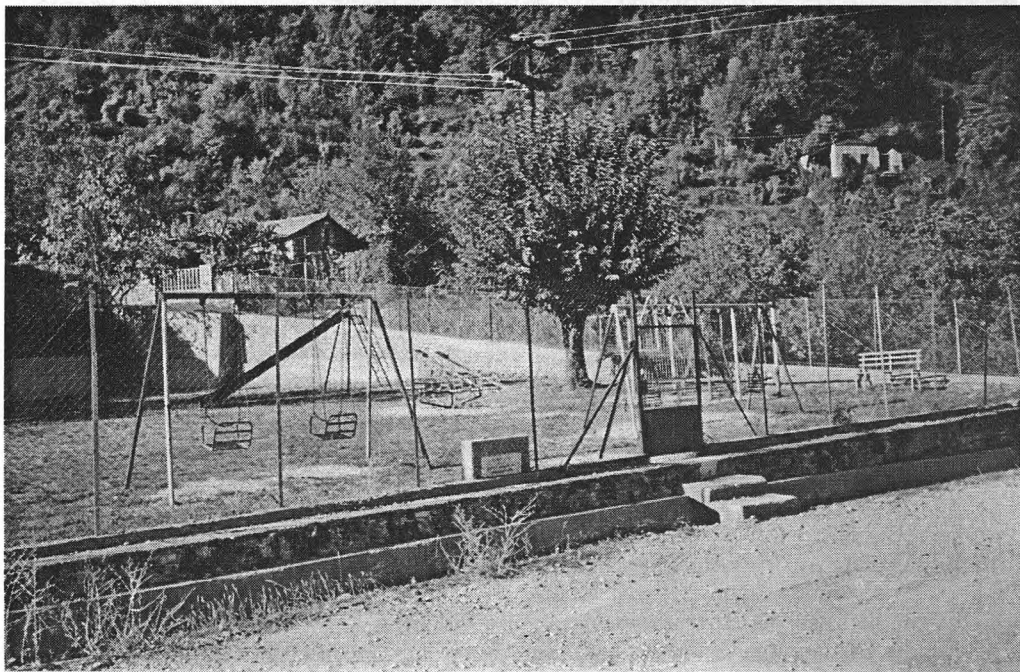
Ο Α. Μόσχος, επίτιμος Λυκειάρχης μας δίνει ένα ιστορικό πορτραίτο της Φθιώτι-

δας από τον Αγώνα της Ανεξαρτησίας ως αυτόν της Εθνικής Αντίστασης. Μνήμες μιας πολύπαθης περιοχής στην μακραίωνη πορεία της όπως αυτές αποτυπώνονται μέσα από ιστορικές μάχες, τοποθεσίες, ηρωικά πρόσωπα. Εκκινάει με την τραγική θυσία του Διάκου στην Αλαμάνα μόλις άρχισε η Επανάσταση του 1821, την μάχη των Βασιλικών (Δυσοβουνιώτη, Γκούρα), τις περίφημες ιστορικές μονές Αγάθωνος και Δαμάστας που τις δόξασαν ιστορικές μαρτυρικές φυσιογνωμίες κληρικών για να καταλήξει στην ιστορική μάχη του Γοργοποτάμου με τον Αρη (1942) και αργότερα αυτή της Μακρακώμης (1943).

Κ.Α. Σαρρής, 1944: Γεγονότα και Καταστάσεις, Αθήνα 2000

Πρόκειται για το κείμενο ενδιαφέρουσας ομιλίας του Προέδρου του Συλλόγου Κορυσχάδων κ. Κων. Σαρρή, που έγινε το περασμένο καλοκαίρι στις Κορυσχάδες με επίκεντρο τη σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου της Π.Ε.Ε.Α. Ο γνωστός ιστοριοδίφης αναφέρεται σε ιστορικά γεγονότα και πρόσωπα που έχουν σχέση μόνο με την Π.Ε.Ε.Α αλλά και με την Εθνική Αντίσταση στην Ευρυτανία.

Παρασυρμένος ίσως με τα όσα συνέβησαν στο χωριό του και τη δράση συγχωριανών του δεν κάνει μνεία των τραγικών γεγονότων στο Μεγάλο και Μικρό Χωριό, που βάφτηκαν με το αίμα των 13 εθνομαρτύρων. Ιδίως μετά την ιστορική μάχη του Μικρού Χωριού (18/12/1942), που έδωσε ο Αρης Βελουχιώτης εναντίον των φασιστικών ιταλικών στρατευμάτων και στάθηκε η αιτία των απάνθρωπων αντιποίνων. Συμπληρωμένο και με τέτοια στοιχεία θα μπορούσε να αποτελέσει μια συνοπτική ιστορική καταγραφή της αντίστασης στην περιοχή για την ιστορία της οποίας ο συγγραφέας ενδιαφέρεται ιδιαίτερα, όπως μας έδειξε ως τώρα.

Νέα διαμόρφωση του χώρου της παιδικής χαράς

Το οίκημα που κατασκευάστηκε πίσω από τον Ιερό ναό της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος για χρήση των αναγκών της.

Ανάμεσα στα έλατα - Ξενώνας στο Μικρό Χωριό

Στην κορυφή του Μικρού Χωριού της Ευρυτανίας σ' ένα τοπίο με θέα το Βελούχι, τη Χελιδόνα και την Καλιακούδα, το Hellas Countrey Club άνοιξε και υπόσχεται μια χαλαρή διαμονή στη φύση.

Ατμοσφαιρικό, γραφικό, γαλήνιο, το Μικρό Χωριό με τις κόκκινες στέγες να ξεπροβάλλουν ανάμεσα από τα δέντρα και έντονη τη μυρωδιά του ξύλου, καμαρώνει σαν νύφη μέσα στο ελατόδασος.

Φθάνοντας στο Hellas Country Club, η γλυκιά ώχρα που καλύπτει τους τοίχους, το κόκκινο των κεραμιδιών και το ζεστό χρώμα του ξύλου "δένουν" τέλεια με το πράσινο του ελατου. Αρμονία χρωμάτων και αισθήσεων.

Εδώ, η διαμονή ισορροπεί ανάμεσα στη διακριτική πολυτέλεια και τη σπιτική φιλοξενία. Ο Κυριάκος και η Αναστασία Γριβέα, οι ιδιοκτήτες, έχουν μεριμνήσει γι' αυτό. Παρέλαβαν ένα κτίριο του '60 και το αναβάθμισαν σε ένα μικρό "προσωπικό" ξενοδοχείο. Σ' αυτό συνέβαλε, φυσικά, και ο διακοσμητής Σωτήρης Μπακό-

πουλος, ο οποίος εμπνεύστηκε από την παλέτα της φύσης. Το βαθύ πράσινο του ελάτου, το ζεστό πορτοκαλοκόκκινο των δέντρων το φθινόπωρο, το λευκό του χιονιού, το γαλάζιο των τρεχούμενων νεράν. Γύρω από το κεντρικό πέτρινο τζάκι απλώνεται ο χώρος του καθιστικού με τις γωνιές για χαλάρωση και θέα στις απέναντι πλαγιές, μέσα από τη μεγάλη σέρα. Η βαρύτιμη επίπλωση με εγγλέζικα κομμάτια, κομόντ, μεγάλους καθρέφτες, καναπέδες Chesterfield, αλλά και ελληνικά, όπως ζωγραφιστές κασέλες, μοναστηριακά τραπέζια και κίλιμα προσδίδουν ξεχωριστή μεγαλοπρέπεια σε όλους τους χώρους. Δωμάτια και σουίτες απλώνονται στον πρώτο και δεύτερο όροφο, το καθένα με το δικό του μοναδικό ύφος. Τα ζεστά χρώματα είναι ο μεγάλος πρωταγωνιστής. Αλλά διαθέτουν βελούδινα κουβρ - λι και κουρτίνες στο κόκκινο του καραλλιού, άλλα έχουν καπιτονέ ύφασμα με ανάγλυφα σχέδια στο κίτρινο του ήλιου, σ' ένα άλλο δωμάτιο από το ταβάνι κρέμονται αραχνούφραντα υφάσματα.

Οι σουίτες, άνετες και πολυτελείς, διαθέτουν τζάκι για ονειροπόληση και χαλάρωση συντροφιά με ένα ποτό, τα κρύα χειμωνιάτικα βράδια. Οι ανέσεις είναι αυτές ενός σύγχρονου ξενοδοχείου: τηλέφωνο, τηλεόραση, mini bar, κεντρικό σύστημα, video DVD και μουσική σε όλα τα δωμάτια. Τα μπάνια είναι επενδεδυμένα με μάρμαρο. Όλα τα δωμάτια έχουν όμορφες βεραντούλες που αγναντεύουν το καταπράσινο τοπίο, τις χιονισμένες κορυφές και τον ποταμό Καρπενησιώτη.

Το πρωινό στη "Μεσάντρα" με τη σέρα είναι αληθινή απόλαυση. Ενας ατέλειωτος μπουφές που, μεταξύ άλλων, προσφέρει προσούτο, ιταλικά σαλάμια και ζαμπόν, ποικιλία τυριών, κρουασάν, σπιτικές μαρμελάδες, φρεσκοφουρισμένο ψωμί με σπόρους, κέικ και χίλιες δυό άλλες λιχουδιές. Το δειλινό όλο μαζεύονται στη "Μεσάντρα", το ατμοσφαιρικό εστιατόριο του ξενοδοχείου. Εδώ κυριαρχεί το ξύλο και τα κλαδιά της ελαφροκουμαριάς με λαμπρόνια ανάμεσα τους που φωτίζουν απαλά τον χώρο όπως και τα δεκάδες κεριά. Οι καλοφαγάδες θα απολαύσουν φίνες παραδοσιακές γεύσεις με αγνά υλικά της περιοχής. Χωριάτικες πίτες, αγγινοκαρδούλες λεμονάτες, πέρδικα ψητή με πλάφι, μοσχαράκι κλέφτικο. Ξεχωρίζουν τα ψητά λαχανικά με σως και το κοτόπουλο σουβλάκι "Μεσάντρα", με αιγυπτιακή πίτα - όλα δημιουργίες του ντόπιου μάγειρα Νικόλα Ζουρ-

ζούκη. Πολλά βράδια το φαγητό συντροφεύουν η κιθάρα και το ακορντεόν δίπλα στο τζάκι, ενώ όσοι θέλουν να συνεχίσουν τη βραδιά υπάρχει ο μεγάλος χώρος του μπαρ με το μαρμεμένο τζάκι κι ένας ακόμη χώρος για επιτραπέζια παιχνίδια. Όσο για τους εργασιομανείς, υπάρχει η δυνατότητα διοργάνωσης συνεδρίων μέχρι 60 ατόμων σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο.

Το μεγάλο ατού, όμως, αυτού του παραδεισένιου ορεινού ξενοδοχείου είναι η πηγαία ζεστή φιλοξενία και το άψογο σέρβις που προσφέρει απλόχερα το νεανικό προσωπικό υπό την εποπτεία του διευθυντή Σωτήρη Νταβαρίνου, ο οποίος φροντίζει προσωπικά και την τελευταία λεπτομέρεια.

Οι λάτρεις της φύσης θα βρουν τον παράδεισό τους με εξερευνησεις στα μυστικά του παρθένου δάσους, τα ποτάμια και τα γραφικά χωριά. Η περιοχή προσφέρεται επίσης για βόλτες στο χιόνι, σκι στο χιονοδρομικό, ιππασία στο κοντινό saloon και, φυσικά, ορειβάσια, mountain bike, μοναδικές διαδρομές με 4X4 και πολλά άλλα σπορ που μπορούν να οργανωθούν και από το ξενοδοχείο.

Hellas Country Club

Μικρό Χωριό, Καρπενήσι Ευρυτανίας,
τηλ.: (0237) 41570, fax: (0237) 41577.

Το κείμενο είναι δημοσιευμένο στο Μηνιαίο περιοδικό Νοεμβρίου ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ και υπογράφεται από την Τζούλια Κλήμη (Κείμενο -φωτογραφίες).

Διεθνείς σχέσεις: Επιστήμη και τεχνολογία στον 21ο αιώνα

Σπύρος Κυρίτης Πρύτανης Γ.Π.Α.

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Είναι απ' όλους αποδεκτό ότι η συγγραφή της ιστορίας ανάπτυξης της τεχνολογίας, κατά τον 20ο αιώνα, είναι πολύ δύσκολη. Η δυσκολία έγκειται στον όγκο του υλικού και του προβλήματος διάκρισης του σημαντικού από το επουσιώδες. Γεγονός πάντως είναι ότι, αν και μέχρι το 1900 τα επιτεύγματα της τεχνολογίας ήταν τεράστια, στα 100 τελευταία χρόνια της χιλιετίας σημειώθηκε τέτοια τεχνολογική πρόοδος σε πλήθος δραστηριοτήτων, που υπερβαίνει ότι κατέγραψε η προηγούμενη έως τότε ιστορία. Τεράστια συμβολή στην ανάπτυξη αυτή έχουν αναμφίβολα οι σχέσεις των μεγάλων βιομηχανικών κρατών κατά την περίοδο 1900-1945, οπότε προετοιμάστηκαν και έγιναν δύο παγκόσμιοι πόλεμοι και στην ακόλουθη περίοδο έως την πτώση του τείχους του Βερολίνου, περίοδο η οποία σηματοδύθηκε από την αγωνιώδη ανάγκη αποφυγής ενός πυρηνικού πολέμου και από τον έντονο ανταγωνισμό των δύο κόσμων, που ήταν κυρίως τεχνολογικός.

Το αεροπλάνο, ο πύραυλος, η ατομική ενέργεια, η ηλεκτρονική, τα αντιβιοτικά, τα φυτοφάρμακα και λιπάσματα, η βιοτεχνολογία, η πληροφορική, αναπτύχθηκαν κατά τον τελευταίο αιώνα και δημιούργησαν μία απaráμιλλη κοινωνική κατάσταση πλήρη δυνατοτήτων, αλλά και τεράστιων κινδύνων αφανισμού φυσικών παραμέτρων του πλανήτη μας.

Τα πρόσφατα-εξεχωριστά επιτεύγματα του τέλους του αιώνα μας, που είναι αναμφισβήτητα οι ηλεκτρονικές εφαρμογές (επικοινωνία, πληροφορική), η τεχνολογία του διαστήματος και η βιοτεχνολογία, είναι τα επιτεύγματα με τα οποία ανοίγει ο επόμενος αιώνας, η επόμενη χιλιετία, ενώ μας επιτρέπουν να δούμε ότι θα κυριαρχήσουν τουλάχιστον και κατά τις αμέσως επόμενες δεκαετίες του 21ου αιώνα. Οι εκθετικά αυξανόμενες καινοτομίες στην τεχνολογία μας επιτρέπουν να συμπεράνουμε ότι, παράλληλα με τους άξονες αυτούς, θα πρέπει να αναμένονται νέα επιτεύγματα δυσδιάκριτα σήμερα, εκτός από την ευδιάκριτη,

αναμενόμενη ως αναγκαία, απελευθέρωση της ενέργειας από τις σημερινές της πηγές και τα αναμενόμενα και αναγκαία για τη συνέχιση της τεχνολογικής επανάστασης, νέα υλικά.

Είναι γνωστό ότι η απόδοση της τεχνολογίας υπήρξε και προμηνύεται αξιοθαύμαστη. Οι ρυθμοί απόδοσης της τεχνολογίας επηρεάστηκαν από τις κοινωνικές συνθήκες, τις εξελίξεις και τις ανάγκες της κοινωνίας μέσα στις οποίες συνέβησαν, αλλά δεν χωράει αμφιβολία ότι και η τεχνολογία επηρέασε την κοινωνία κατά το παρελθόν καθώς χάρη σ' αυτήν, πόλεμοι κερδήθηκαν, εργατικά χέρια απελευθερώθηκαν, θρησκείες επεκράτησαν κ.ά.

Η τεχνολογία επηρεάστηκε επίσης από τα φυσικά φαινόμενα, μερικά από τα οποία εδάμασε, αλλά με τον σημερινό γιγαντισμό της, άρχισε να επηρεάζει τη φύση αποφασιστικότερα, ανεξέλεγκτα και ανεπιθύμητα (φαινόμενο θερμοκηπίου, καταστροφή του όζοντος, ασθένειες).

Οι πρώτες δυσπιστίες για το τελικό όφελος του κόσμου από την τεχνολογία άρχισαν να πολλαπλασιάζονται παράλληλα με τη μεγάλη πρόοδο κατά τον 19ο αιώνα και διαρκώς αυξάνονται καθώς η τεχνολογία δημιουργεί διαρκώς και περισσότερο τεχνητό περιβάλλον ζωής, διαρκώς αυτονομείται και αυτοπροσδιορίζεται. Είναι όμως τελικά η τεχνολογία μηδενιστική όπως υποστήριζε από το 1965 ο Γάλλος Καθηγητής Jacques Ellul;

Σήμερα, 35 χρόνια μετά τον Jacques Ellul, διαπιστώνουμε να επιβεβαιώνεται ο ισχυρισμός του, ότι η παντοδυναμία της τεχνολογίας έκανε άλλα κοινωνικά φαινόμενα, όπως η πολιτική και η οικονομία, να τοποθετούνται μέσα στην τεχνολογία παρά να επηρεάζονται από αυτήν. Ο άνθρωπος δηλαδή σήμερα προσαρμόζεται στο τεχνητό περιβάλλον, αντί να συμβαίνει το αντίθετο.

Η διαφαινόμενη απειλή ότι η τεχνολογία ίσως τελικά να καταστρέψει την ποιότητα ζωής, ενώ κινδυνεύει ακόμα και η ίδια η ύπαρξη της κοινωνίας, θα πρέπει να οδηγήσει την αν-

θρωπότητα στην ανάγκη να λάβει μέτρα για τους μελλοντικούς δρόμους εξέλιξης της τεχνολογίας προς δημιουργικούς κοινωνικούς στόχους.

Βλέπουμε ότι η ανθρώπινη συνείδηση σήμερα άρχισε να ευαισθητοποιείται σε αδρές γραμμές προς τέσσερεις κύριες κατευθύνσεις: τον έλεγχο της πυρηνικής τεχνολογίας, το οικολογικό πρόβλημα του πλανήτη μας, την κακή κατανομή του πλούτου με τον έλεγχο παράλληλα της πληθυσμιακής έκρηξης, και τέλος το πρόσφατο δίλημμα του ελέγχου των δρόμων εξέλιξης της βιοτεχνολογίας. Όμως το μοντέλο εξάπλωσης της τεχνολογίας σήμερα, μέσα από τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς και του χρηματιστηρίου, δεν φαίνεται εύκολο να ποδηγεθεί. Η τάση για παγκοσμιοποίηση, αποτέλεσμα και αυτή της τεχνολογικής προόδου, εάν κρίνουμε από τα πρώτα της βήματα, δεν υπόσχεται δυστυχώς, τουλάχιστον επί του παρόντος, ότι θα μπορέσει να τεθεί υπεράνω φιλοδοξιών και εφήμερου κέρδους.

Έτσι ενώ από τη μία πλευρά, υπάρχει το παράδειγμα της ευρωπαϊκής προσπάθειας, που στηρίζεται στην ελεύθερη οικονομία και στην κοινωνική αλληλεγγύη, στοιχεία που ευνοούν τη διατήρηση του ευρωπαϊκού πολιτισμού, από την άλλη πλευρά βλέπουμε την αναβίωση εθνικιστικών τάσεων και τον κατακερματισμό πληθυσμών σε μικρές αλληλομισούμενες ομάδες. Ενώ έχουμε ισχυρές παντοδύναμες συμμαχίες στο στρατιωτικοπολιτικό επίπεδο, από την άλλη βλέπουμε την κυριαρχία ανεξέλεγκτων οντοτήτων, όπου μαφίες, καρτέλ ναρκωτικών, και εμπόρων πυρηνικών, επιβάλλουν τις δικές τους καταστρεπτικές παγκόσμιες αξίες. Ενώ έχουμε κατακόρυφη αύξηση του πλούτου, χάρη στα επιτεύγματα της τεχνολογίας, από την άλλη πλευρά οι 41 πιο φτωχές χώρες του πλανήτη μας έγιναν 3 φορές φτωχότερες, την τελευταία 10ετία και 100 εκατομμύρια άνθρωποι στις ίδιες τις αναπτυσσόμενες χώρες ζουν στη φτώχεια. Η κατακόρυφη αύξηση της τεχνολογίας στις επικοινωνίες δεν μπορεί να αγγίξει σήμερα 850 εκατομμύρια ενήλικους ανά τον κόσμο, διότι δεν γνωρίζουν γραφή και ανάγνωση.

Παγκοσμιοποίηση λοιπόν ή ιμπεριαλισμός ορισμένων ανεξέλεγκτων νόμιμων και μη δυ-

νάμεων, κάτω από τις οποίες η θρησκευτική συνείδηση των λαών χρησιμοποιείται μόνο ως εργαλείο επιβολής τους, ενώ οι διαμάχες και διαφορές των εθνών και των γειτόνων αποτελούν γι' αυτές μία πρώτης τάξης αγορά στην οποία πρέπει να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους; Σοβαρές αμφιβολίες λοιπόν βασανίζουν κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο για τα οφέλη της τεχνολογικής κυριαρχίας στην οποία εισήλαμε και που αναμένεται διαρκώς να αυξάνεται.

Μπορούμε να φανταστούμε την κυριαρχία ενός συντονισμένου κέντρου δημοκρατικών δυνάμεων, που δεν θα είναι δημιούργημα του ανεξέλεγκτου κέρδους και που θα είναι τελικά σε θέση να υπαγορεύει πώς η τεχνολογική πρόοδος θα πρέπει να χρησιμοποιείται και πώς όχι;

Αγαπητοί φίλοι, τώρα ακριβώς είναι η στιγμή που μπορούμε να πούμε ότι σύντομα θα δούμε εάν το συντονιστικό κέντρο θα είναι δημοκρατικό και εάν η δημοκρατία αυτή θα εκφράζει τις γνώμες όλων των λαών.

Ίσως θα ήταν σήμερα εκδήλωση σοφίας εάν προσπαθήσουμε να πάρουμε μερικά μαθήματα από την Ιστορία. Γνωρίζουμε ότι οι νέες συνθήκες που δημιούργησε η πρόοδος της τεχνολογίας είχαν μια βαθεία και δραματική επιρροή στην εξέλιξη των λαών της Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένων των Τούρκων και Ελλήνων. Κατά την εποχή της βιομηχανικής επανάστασης, οι ανάγκες των ανερχόμενων βιομηχανικών και εμπορικών κοινωνικών ομάδων για έλεγχο των πρώτων υλών, των φυσικών πόρων, της προσανατολισμένης προς το εμπόριο ή γεωργικής παραγωγής, καθώς και της αυξανόμενης καταναλωτικής αγοράς, οδήγησαν κατ' αρχάς στη διαμόρφωση και τη σταθεροποίηση των εθνών-κρατών και στη συνέχεια στην αποικιακή τους επέκταση. Στη γεωγραφική περιοχή τη δική μας, η συγκυρία αυτή είχε ένα μικτό χαρακτήρα, καθώς η Οθωμανική αυτοκρατορία έγινε αντικείμενο αφ' ενός μεν εσωτερικής πίεσης για εκσυγχρονισμό και εθνική απελευθέρωση, αφετέρου δε διεύθυνσης και εκμετάλλευσης από το εξωτερικό. Ήταν επίτευγμα των λαών της Τουρκίας και της Ελλάδος ότι μέσα από αντιξοότητες πέτυχαν να δημιουργήσουν δύο βιώσιμα και σχετικά ευημερούντα εθνικά κράτη.

Η επιτυχία αυτή, εντούτοις, αμαυρώθηκε

από το γεγονός ότι στον αγώνα τους να ικανοποιήσουν τους εθνικούς τους στόχους, οι δύο λαοί συχνά ενεπλάκησαν σε αγώνες ο ένας εναντίον του άλλου. Σκληρές θανάτου, βίας και ξεριζωμού έβαψαν ανεξίτηλα τις μνήμες και των Τούρκων και των Ελλήνων. Τα γεγονότα αυτά εν τούτοις συνδέονται με μία ιστορική εποχή η οποία έπαψε να υπάρχει από καιρό.

Η τεχνολογική πρόοδος, την οποία βλέπουμε επί των ημερών μας, άλλαξε ταχέως τη φυσιογνωμία του κόσμου όπου ζούμε. Το παραδοσιακό κράτος βέβαια ακόμα εξακολουθεί να υπάρχει, αλλά η δύναμή του διαρκώς αμφισβητείται. Τα διεθνή σύνορα δεν μπορούν πλέον να εμποδίσουν τη ροή υλικών, ιδεών, χρημάτων, ανθρώπων και πληροφοριών. Χάρη στους δορυφόρους, δεν υπάρχουν πλέον μυστικά, ενώ οι συμβατικοί στρατοί είναι ανήμποροι μπροστά στα σύγχρονα όπλα των υπερδυνάμεων.

Τα εθνικά νομίματα ή θα συνδεθούν μεταξύ τους ή θα εξαφανιστούν.

Τι επιφυλάσσουν οι εξελίξεις αυτές για το μέλλον μας;

Η Ευρωπαϊκή Ήπειρος μας προσφέρει παραδείγματα ποικίλης αντίδρασης στις ίδιες συνθήκες. Από τη μία πλευρά έχουμε το παράδειγμα μιας Ευρωπαϊκής πτώσης των συνόρων μεταξύ γειτονικών κρατών προς αμοιβαίο όφελος, όπως λ.χ. συμβαίνει με τη συνθήκη Schengen και το κοινό νόμισμα, το ΕΥΡΩ. Από την άλλη πλευρά στην ίδια Ήπειρο έχουμε τη θλιβερή εικόνα περιοχών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, όπου η μερική ή η ολική πτώση πολυεθνικών κρατών, άνοιξε το δρόμο σε εθνικές βιαιότητες, παρέμβαση ξένων δυνάμεων, καταστροφή των οικονομιών και παρέσχε ελεύθερη πρόσβαση στις δραστηριότητες τοπικών ή υπερεθνικών εγκληματικών οργανώσεων.

Πιστεύω ότι είναι στο χέρι των λαών να γυρίσουν την τύχη τους προς το καλύτερο. Είναι επιτέλους τώρα φανερό ότι η συνεργασία μεταξύ της Τουρκίας και της Ελλάδος είναι μονόδρομος. Μπορεί να αποδειχτεί εύκολο ή δύσκολο, καθώς οι πολιτικοί μας άρχισαν να αντιμετωπίζουν τα δύσκολα προβλήματα που ακόμα μας χωρίζουν. Ο καταλύτης εν τούτοις είναι η εξασφάλιση ενός θετικού κλίματος, μα-

κρυστά από εχθρότητα και καχυποψία. Η πρόσφατη θλιβερή εμπειρία των σεισμών έδωσε την ευκαιρία και στους δύο γειτονικούς λαούς να ανακαλύψουν ότι έχουν πολλά κοινά, συμπεριλαμβανομένων αξιών και της ιδιαιτερότητας μιας βαθειά "Μεσογειακής" ανθρωπιάς. Η παρουσία μου εδώ τονίζει την αμοιβαία επιθυμία να συνεχίσουμε στα ίδια βήματα και όταν οι πληγές των σεισμών θα έχουν επουλωθεί, για να σταθεροποιήσουμε το θετικό κλίμα.

Ως Ακαδημαϊκοί δάσκαλοι, είμαστε σε στενή επαφή με ένα πολύ ευαίσθητο κομμάτι της κοινωνίας μας τους φοιτητές. Οι νέοι αυτοί θα αποτελέσουν αύριο την πολιτική, στρατιωτική, οικονομική και πνευματική ηγεσία στην Τουρκία και στην Ελλάδα. Ας μη τους παραδώσουμε τις αρνητικές μας εμπειρίες από το παρελθόν, αντί αυτών σας προσπαθήσουμε να επιμείνουμε στις θετικές πλευρές της συνύπαρξής μας κατά το παρελθόν, αλλά και κατά το παρόν. Το σπουδαιότερο, ας δοκιμάσουμε να φέρουμε τους φοιτητές μας σ' επαφή και είμαι βέβαιος ότι μόνοι τους θα βρουν καλύτερους δρόμους να συμβιώσουν και να συνεργαστούν. Διότι, ας είμαστε ειλικρινείς, αργά ή γρήγορα θα προχωρήσουμε με μία Ευρωπαϊκή συνύπαρξη και πολλά απ' όσα μας χωρίζουν θα έχουν απαξιωθεί.

Προς την ίδια κατεύθυνση, τόσο εσείς αγαπητοί συνάδελφοι όσο και εμείς, θα κερδίσουμε πολλά ως ακαδημαϊκοί από την επιστημονική συνεργασία.

Αντιμετωπίζουμε πολλά κοινά προβλήματα, περιβαλλοντικά, οικονομικά, κοινωνικά και τεχνολογικά, τα οποία ευκολότερα θα βρουν τη λύση τους με τη συνεργασία μας.

Ας καλέσουμε λοιπόν τους πολιτικούς, τους αποφασίζοντες στις δύο χώρες μας, να αρχίσουν σήμερα από τα θέματα που είναι ευκολότερα αλλά σημαντικά. Στον Ακαδημαϊκό τόμο αυτό θα μπορούσε να είναι η επιστημονική συνεργασία και η παροχή ευκαιριών για περισσότερο συχνές επαφές μεταξύ της νεολαίας μας.

Πριν τελειώσω θα ήθελα να εκφράσω τη βαθειά μου συμπάθεια στις οικογένειες των δοκιμασθέντων από τους σεισμούς και στις δύο χώρες.

Ο κ. τμηματάρχης έρχεται

†Ζαχαρίας Παπαντωνίου

Στο διήγημά του αυτό ο Παπαντωνίου σαρκάζει τη γραφειοκρατία, που είναι μια πληγή της δημόσιας ζωής του τόπου μας. Παρακαλουθήστε με πόσο ψυχρή και αντικειμενική ματιά περιγράφει τις εικόνες της υπαλληλικής ζωής.

Ο κ. ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ, μπαίνοντας στο γραφείο του, δέκα η ώρα το πρωί, βρήκε μέσα το λαμπρόν ήλιο να του ζεσταίνει τις αναφορές, τις υπογραφές και τις αναβολές. Πρέπει να είναι κανείς παντοδύναμος προϊστάμενος σε δυο τμήματα του υπουργείου των Εσωτερικών (είχαν τότε δικαιοδοσία σημερινών υπουργείων), να ακυρώνει, να επικυρώνει, να ματαιώνει, να εξουσιάζει, για να νιώσει το χάδι της ηδονικής αυτής ζέσης. Το άπειρο συμπαθεί τους δυνατούς! Μόλις ο κ. τμηματάρχης ελούστηκε στην πρωινή χλιαρότητα κι άπλωσε στο πρώτο έγγραφο, επίστεψε πως η πρόνοια του κόσμου τούτου ένα μόνο σκοπό έχει: να τον διατηρήσει τμηματάρχη στην περιστροφική του καρέκλα. Είκοσι χρόνια τώρα, καθισμένος σ' αυτή την καρέκλα, εξουσιάζει. Τρέμουν την υπογραφή του. Ο τελευταίος γραφιάς της επαρχίας τον νιώθει. Οι πιο δυνατοί πολιτευόμενοι έχουν την ανάγκη του και τον κολακεύουν. Ο υπουργός ο ίδιος είναι μελιστάλαχτος μπροστά του, απ' το φόβο μήπως του καταφέρει καμιά σιγανή γραφειοκρατική μαχαιριά, τέτοιος που είναι, ήσυχος σα βαθύ ποτάμι, αμίλητος σαν πηγάδι, κάτοχος της υπηρεσίας, μοναδικός για λύσεις και για περιπλοκές, βαθύς γνώστης της συλλογής Ζηνοπούλου και Δηλιγιάννη. Μα η φήμη του δεν ήταν τυχαίο πράγμα! Την έχτισε ο ίδιος με τέχνη και υπομονή. Σοβαρός πάντα στον άγνωστο, απειλητικός στον αδύνατο, γελαστός στο σοβαρό, προσεχτικός και στο χαμόγελο και στο κατσούφιασμά του, σήμερα διαχυτικός κι αύριο πάγος στο ίδιο πρόσωπο, άφιλος, άπιαστος, δημιούργησε γύρω του το μυστήριο και το φόβο, κρατώντας τον κόσμο σε υποταγή, σε αβεβαιότητα και σε προσδοκία, καθώς οι ωραίες γυναίκες.

Μόνο η κυρία τμηματάρχου δεν ήταν ενθουσιασμένη με τέτοια δόξα.

- Τι κερδίσαμε; έλεγε συχνά. Ξερή εξουσία και παράσημα!

Το είχε κρυφό παράπονο, που ο άντρας της ήταν πολύ έντιμος. Κι ήταν αλήθεια τέτοιος ο παντοδύναμος τμηματάρχης. Πονούσε το δημόσιο και δεν καταχράστηκε ποτέ τη δύναμή του για να το ζημιώσει. Δεν κέρδισεν άλλο απ' τις τετρακόσιες ξερές δραχμές του μισθού του. "Γιατί σκοτώνεσαι τόσα χρόνια;" τον ρωτούσε κάποτε χωρίς να συμπληρώσει τη σκέψη της.

- Εσείς οι κότες, απαντούσεν ο τμηματάρχης, δε θα καταλάβετε ποτέ τι σημαίνει να εξουσιάζει κανείς ανθρώπους!

Η γυναίκα του δεν το καταλάβαινε, μα κι αυτός θα ήταν αδύνατο να το εκφράσει. Είναι κάτι που νιώθεται και δε λέγεται. Οι "φάκελοι"! Να τους ανοίγει! Να τους διαβάσει! Να τους παραπέμψει σ' άλλο γραφείο του κράτους... Να ξανάρχονται... Να περιμένουν το νεύμα του... Άπειρες υποθέσεις να σταματούν εκεί, να ωριμάζουν αργά, σαν τα φρούτα στον ήλιο... Η ευτυχία της αναβολής... Το κέντρο!

- Να μου φέρουν τον φάκελο Αστροποτάμου! είπε στον κλητήρα.

Ο γραμματέας β' τάξεως Κουτσόπετρος, κοντόσωμος, λιγνός και καμπουριασμένος, έτρεξε μ' ένα σωρό χαρτιά στα χέρια. Ο τμηματάρχης τους έριξε μια ματιά έπειτα, κοιτάζοντας έξαφνα στα μάτια τον υπάλληλο, είπε με αυστηρό ύφος:

- Εξέχασες, Κουτσόπετρε, όταν έδινες αυτήν εδώ την ερμηνεία, πως όλη σου η ενέργεια ανατρέπεται από το β' εδάφιο του άρθρου 6 του ΑΡΞΔ' νόμου και άλλωστε προσκρούει εις την γνωστήν μας εγκύκλιον του 1886;

Ο γραμματέας προσπάθησε να δικαιολογηθεί:

- Και όμως έχεις παράπονα που δεν προήχθης! Η προαγωγή, Κουτσόπετρε, προϋποθέτει μια μεγάλη τρύπα στην καρέκλα! Να τρυπήσεις το κάθισμα εργαζόμενος! Ερμηνεία νόμου δεν γίνεται στο γόνατο... Πως; Δεν διασκεδάζομεν εδώ... Η ερμηνεία σου είναι επιπολαία... Την ανατρέπω! Ακυρώνω το ψήφισμα του δήμου

Ασπροποταμίων! Ακούς; 'Ακυρον! Θα συμμορφωθώμεν με τον ΑΡΞΔ'. Να μου ετοιμάσεις την ακυρωτικήν απόφασιν. Εντός της σήμερον θα μου την φέρεις! Πήγαινε!

Ο Κουτσόπετρος χαιρέτησε κι έφυγε χωρίς ν' ανησυχήσει για την ταπεινώσή του. "Ο ταλαίπωρος δήμος Ασπροποτάμου δεν θα πιει ποτέ νερό." Αυτό συλλογίζοταν σέρνοντας μαζί του το βαρύ φάκελο, γεμάτων ερμηνεία και αναβολή. Αυτός ενέκρινε, ο τμηματάρχης ακύρωσε. Και οι δύο έχουν δίκιο! Ζήτημα ερμηνείας! Οι νόμοι χωρούν και τα μεν και τα δε... Μα η δική του ερμηνεία είναι τουλάχιστον νερό - ενώ η ακύρωσις; "Ταλαίπωρε δήμε Ασπροποτάμου!" Και, φτάνοντας στο γραφείο του, άνοιξε τον νόμο ΑΡΞΔ', για να κοιτάξει το εδάφιον 2 που έμελλε να στοιχίσει σ' ένα δήμο τόση ζηρασία.

Ο ήλιος χυνόταν τόσο ηδονικά στους φακέλους και στους κώδικες, που ο τμηματάρχης ένιωσε να τον κυριεύει ακράτητο συναίσθημα παντοδυναμίας. Εκείνο το πρωί τιμώρησε κάποιον γεωπόνο, αποφάσισε τη στασιμότητα του Κουτσόπετρου, εματάίωσε δυο χρήσιμα έργα οδοποιίας, είπε "βόδι" τον κλητήρα, επρόγκιζεν ένα γραφέα, κι όταν επήγε για εισήγηση στον υπουργό, του αναποδογυρισε δυο σπουδαιότατα νομοσχέδια, που είχε σχεδιάσει, επειδή τον τρόμαξε με τη χρονολογία, τα άρθρα και τα νούμερα που έβγαλε μέσα από τα χίλια συρταράκια της μνήμης του. Ποτέ άλλοτε δεν ένιωσε τόσο πολύ πως είναι απαραίτητος. Μα, εκεί που πίστευε πως το σύμπαν τον συλλογίζεται - ακριβώς την ώρα που πήγαινε να καθίσει στην περιστεροφική καρέκλα-, δεν ξέρομο ποιο μικροσκοπικό αγγείο του εγκεφάλου του έπαθε διάρρηξη. Του ήρθε συμφόρηση. Μόλις πρόφτασε ν' απλώσει το χέρι του και να κουδουνίσει. Του έδωσαν τις πρώτες βοήθειες και τον επήγαν σπίφι του.

Η πληροφορία πως ένας τέτοιος εξουσιαστής έγινε μηδενικό σ' ένα δευτερόλεπτο, έπεσε σαν κεραυνός στους κατωτέρους του. Ξαπλώθηκαν στις καρέκλες, ξέχασαν ανοιχτούς τους φακέλους και, ρουφώντας με το ηδονικό τωκ σφύριγμα την τελευταία του πολλού πιωμένη γουλιά του καφέ των, μαδούσαν την υπόληψη του προϊσταμένου που έπεσε. Η ράχη των, που γινόταν κουλούρα μπροστά του, ήταν τώρα ορθή και στα χείλη των, που τον λιβάνιζαν και

τον υμνούσαν, όταν ήταν δυνατός, ανέβαιναν παρατσούκλια, σαρκαστικές ιστορίες κι αστεία για τον απόπληκτο.

- Βρε το συμφοριασμένο τον "πλην αλλ' όμως"! (Παρατσούκλι από μια συνηθισμένη φράση των εγγράφων του.). Πανταχούσα του ήρθε!

- Νόμιζε πως υπόγραψε συμβόλαιο και για τον άλλον αιώνα, πλην αλλ' όμως ακυρώθηκε!

- Δε θα μας ξανακολλήσει ορθούς στον τοίχο... Δυο ώρες ορθοστασία για να υπογράψει τα χαρτιά μας ο "πλην αλλ' όμως"... Ξαν ανδριάντες...

- Χειρότερα! Ο ανδριάς απλώνει τουλάχιστον το ένα χέρι... Και το πόδι... Εμείς κολόνα! Βρε το συμφοριασμένο, πώς την έφαγε!

- Κεραμίδα!

- Να 'ξεραι, έλεγε κρυφά σε κάποιο φίλο του ο α' γραμματέας (πιθανός του διάδοχος), να 'ξεραι τι θα γίνει τώρα το καταπράσινο παράσημο του Μεγάλου Δέντρου της Βενεζουέλας που είχε... (Ολόκληρο φόρτωμα κουβαλούσε στις δοξολογίες από τέτοια χαλκώματα στο στήθος του - ο φουκαράς ο "πλην αλλ' όμως"!)

Καθισμένος στο γραφείο του ο Κουτσόπετρος αράδιαζε με υπομονή τα καθαρά φιλούτσικα γράμματά του. Εκεί έφταναν ένας ένας οι συνάδελφοί του, γελαστοί, ζωηροί, για να του πάρχουν τα συχαρίκια.

- Και σ' άλλα με υγεία, Γιώργη! Καθένας με τη σειρά του!

- Στάσιμο σε είχαν ο προϊστάμενος, να κι αυτός μ' ένα κόλπο στάσιμος...

- Λες; ερώτησεν άλλος υπάλληλος. Λες να σιγουρέψαμε; Βρε μήπως τον ξαναϊδούμε καμιά μέρα στη γυριστή καρέκλα;

- Σώπα, καημένε!

Ο άρρωστος έχασε τη μιλιά του. Το μπέρδεμα της γλώσσας, που είχε στην αρχή, όλο και χειρότερευε. Στο τέλος η βροντερή του ομιλία, που γέμιζε το υπουργείο, κατάντησε συγχισμένα φωνήεντα, ένα θλιβερό βέλασμα, μέσα στο οποίο μόνο η αφοσίωση της γυναίκας του κατόρθωνε κάποτε κάτι να ξεχωρίσει.

Είχαν περάσει δυο μήνες απ' το χτύπημα. Ο άρρωστος άρχισε να βηματίζει στο δωμάτιο, κάποτε να βγαίνει λίγο στο δημόσιο κήπο, να κάθεται στους μπάγκους και να κοιτάζει τα παιχνίδια των μπεμπέδων. Μα η μιλιά του χειρότερευε. Δεν είχε μέσα ούτε μια συλλαβή. Κι όσο έχανε το λόγο, τόσο φώναζε.

Μια μέρα, μέσα στην κραυγή του και στην επίμονη κίνηση των μυώνων του προσώπου του και των ματιών του, η κυρία τμηματάρχου κατάλαβε την επιθυμία του. Απαιτούσε να τον πάνε στο υπουργείο. Προσπάθησε να τον πείσει ν' αλλάξει γνώμη. Αδύνατο! 'Ό,τι ήταν ζωντανό απάνω του το κινούσε, για να δείξει πως δεν εννοεί να περιμένει. Τώρα αμέσως! Θα γίνει αυτό που θέλει. Ο γιατρός δεν αντιστάθηκε. "Αφού τόσο πολύ το ζητά", είπε, "πάρτε ένα αμάξι κι ανεβάστε τον με προσοχή στη σκάλα. Μια φορά όμως. 'Όχι δυο. Αποφεύγετε συγκινήσεις και σκάλες." 'Έτσι, την άλλη μέρα το πρωί, λαχανιασμένος ο κλητήρας άνοιξε την πόρτα του πρώτου γραφείου κι είπε:

- Ο κ. τμηματάρχης!
- Τι; 'Ηρθε;
- Μάλιστα, τον έφεραν μέσα.
- Τον έφεραν ή ήρθε; ρώτησαν οι υπάλληλοι, ανήσυχτοι, αφήνοντας την πένα.
- Τον κρατούσεν η γυναίκα του, απάντησεν ο κλητήρας, και σιγά-σιγά τον έβαλε να καθίσει στην καρέκλα.

- Στη δική του;
- Στη δική του. Στη γυριστή καρέκλα.

Μόλις τελείωσαν αυτές οι λέξεις, ένα μακρύ κουδούνισμα "τρρρργκ!" χτύπησε στο αυτί των υπαλλήλων. Το κουδούνισμά του! Το γνώρισαν!

Ο α' γραμματέας τινάχτηκεν, όπως στον καλό καιρό, και με μια βαθιά υπόκλιση βρέθηκε μπροστά στον προϊστάμενό του. Ωχρός, αδύνατος, μ' ένα στραβύσμα στο δεξί μάγουλο από την πάρεση*, αλλιώςτικος, με κάτι σαν πείσμα και σαν δέηση μαζί στην έκφρασή του, με καλοστρωμένες όμως πάντα τις δέκα τρίχες του γυμνού του κρανίου, προσπαδούσε να υψώσει μέσα στο υπουργείο τη σκιά του εαυτού του, το παρελθόν του! Στο μάτι του ήταν ακόμα η απειλή κι η διαταγή. Σε λίγο άνοιξε το στόμα κι ακούστηκε η άναρθρη φωνή του.

- 'Ααααα! εφώναζε στο γραμματέα.

Εκείνος, ακίνητος και στενοχωρημένος, στεκόταν. Δεν ένωθε τίποτα. Ο τμηματάρχης κοίταζεν ανυπόμονα τη γυναίκα του, σαν να της έλεγε: "Πες του να μη αναφέρει τι έκαμε διά την υπόθεσιν της δημοτικής οδού Στροφωνίου!"

- Ας μου γράψει σ' ένα χαρτί τι διατάσσει! είπε ο γραμματέας στην κυρία.

- Δε μπορεί, απάντησεν αυτή με πνιγμένη φωνή. 'Έχει πάρεση στο δεξί.

Αλίμονο! Ενώ συχνά η στοργή της άκουγε λέξεις μέσα στο βέλασμά του και μάντευε τις επιθυμίες του, εδώ δεν καταλάβαινε τίποτα. Κρατούσε τη συγκίνησή της, σφίγγονταν ο λαιμός της. Κοίταζε τότε τον άντρα της, τότε τον υπάλληλο.

- Α! Α! Α! εξακολούθησε ο τμηματάρχης.

Κι έδειξε κάτι χαριτιά. 'Ηθελεν ίσως έγγραφα. Μα ποια έγγραφα. Ποιούς φακέλους; Καινούριους; Εκκρεμείς; Ο γραμματέας πήγε μέσα και γύρισε φορτωμένος φακέλους. Ο τμηματάρχης έβαλε τα γυαλιά και τους έψαχνε με το αριστερό χέρι. Τους ξεφύλλιζε, τους κοίταζε, τους ξανακοίταζε..., τους έσφιγγε, τους τσαλάκωνε..., τους άνοιγεν απ' το τέλος, απ' την αρχή, απ' τη μέση..., τους έκλεινε, τους ξανάνοιγε..., τους πατούσε με την παλάμη του... 'Επειτα, γυρίζοντας προς το γραμματέα βέλαζεν απειλητικά τη θλιβερή φωνή του, μέσα στην οποία μόλις χρωματίζονταν δυο φωνήεντα, σαν α και ο... 'Ισως να βρήκε πάλι ανοικτά τα συρταράκια της μνήμης του! 'Ισως να 'βγαζε από μέσα τίποτε νόμους και χρονολογίες... 'Ισως να είχε νέες ερμηνείες. Μα ποιες ερμηνείες;

- Θα κουραστείς, Γιωργάκη, άφησέ τα, είπε η γυναίκα του.

Κι έβαλεν απάνω στα χαριτιά το μικρό της χέρι, στολισμένο με το μπριλάντι που της είχε χαρίσει στο γάμο του.

Ο τμηματάρχης εξακολούθησε να φωνάζει θυμωμένος. Τέλος, έβαλε το χέρι επάνω στο ώμο της γυναίκας του και, με πολλήν προσπάθεια, σηκώθηκε από τη γυριστή καρέκλα. 'Εφρευγαν. Η γυναίκα του με προσοχή τον κρατούσε. Ο κλητήρας επίσης. Αντί όμως ο τμηματάρχης να κατεβεί τη σκάλα, έδειξεν επίμονα στη γυναίκα του πως θέλει να μπει σε κάποιο γραφείο. Μάταια ήταν η αντίστασή της. Αυτός επίμονα έδειχνε το γραφείο! Του άνοιξαν την πόρτα. Στο βάθος του δωματίου ο Κουτσόπετρος, σκυμμένος, με την ελαφρή του καμπούρα, δώρο της υπηρεσίας, έγραφε τα φιλά, καθαρά του γράμματα... Σ' αυτόν ίσια προχώρησεν ο τμηματάρχης και του κουνούσε το χέρι.

- Δώσε γρήγορα στον κ. προϊστάμενο τα εκκρεμή! είπε ο γραμματέας.

Ο τμηματάρχης πήρε τους εκκρεμείς φακέ-

λους, τους έφαζε βιαστικά με το αριστερό χέρι, τους τσαλάκωσε λίγο, όταν έξαφνα -τι κακή τύχη!- ανακάλυψε τον φάκελον Ασπροποτάμου... Δεν είχε ενεργηθεί**... Ακόμα να εκτελεσθεί η διαταγή του! Ο Κουτσόπερος δεν τον είχε ακυρώσει, με την κρυφήν ελπίδα πως ο νέος τμηματάρχης θα κοιτάζει καλύτερα την υπόθεση και θα διατάζει εγκριτική ενέργεια. Ήθελε καλά και σώνει να δώσει νερό στο μικρό εκείνο δήμο... Οι λότητες του! Απ' το μικρό του γραφείο προσπαθούσε να κάμει τους νόμους ελαστικούς κι εβίαζε τη γραφειοκρατία να ωφελήσει ανθρώπους. Ο τμηματάρχης, που αυτά τα είχε μυριστεί, αμείλικτος για το γράμμα του νόμου και για την πειθαρχία, πέταξε το φάκελο στο τραπέζι.

- Αααααα! τραύλισε δυνατά.

Και του κουνούσεν απειλητικά το δάχτυλο, στα μούτρα του, μπροστά στη μύτη του, σαν να του 'λεγε: "Τρεις φορές στάσιμος θα μείνεις, θα ζητήσω τον υποβιβασμό σου, στη διεκπεραίωση*** θα σε ρίξω! Να μάθεις να ερμηνεύεις αυθαιρέτως τον ΑΡΞΔ!" Πολύ αγωνίστηκε η γυναίκα του για να τον ησυχάσει. Τέλος, την άκουσε. Τον στήριξε και, με πολλή προσοχή, κατέβηκαν ένα ένα τα μαρμάρια σκαλιά, ενώ ακολουθούσεν ο γραμματέας κι ο κλητήρας. Δυο τρεις πολιτευόμενοι στη σκάλα έβγαλαν απρόθυμα το καπέλο. Όσο για τους υπαλλήλους, ήρθε η καρδιά τους στον τόπο. Άδικα τρόμαξαν. Όχι. Δε θα ξανακαθίσει στη γυριστή καρέκλα. Έπεσε για πάντα!

Μόνο ο Κουτσόπερος ξέχασε τις τιμωρίες, τις απειλές και τις μπόρες. Ο ταπεινός αυτός υπάλληλος πέταξε κάτω την πένα και συλλογίζοταν. Όχι πως έμεινε στάσιμος... Συλλογίζοταν τη δύναμη και την κατάντια της... Ο νους του έβλεπε κάτι αντικείμενα, το φράκο του τμηματάρχη, τα παράσημά του και τη φωτογραφία του βασιλέως Γεωργίου με την υπογραφή του - τα μόνα λείψανα της παντοδυναμίας του. Και τότε ο Κουτσόπερος τέντωσε πάρα πολύ τη βαθιά зарωματιά που είχε στο στόμα, την πικρότατη αυτή και την αγαθή μαζί έκφραση που έδωσαν στη λεπτή του μάσκα η γραφειοκρατία μαζί κι η πείρα του κόσμου. Έσκυψεν απ' το παράθυρο και ξαναείδε τους ανθρώπους... Να τους! Τρέχουν και σήμερα σαν τρελοί, κυνηγώντας υποθέσεις που δε θα 'φτανεν η ζωή των

να τις τελειώσουν! Ασματικοί γέροι πολιτευόμενοι με σφυριχτό στους βρόγχους ανεβαίνουν την κοπιαστική σκάλα του υπουργείου, για να καταδιώξουν τον πολιτικό των αντίπαλο. Υπάλληλος υπονομεύει τον υπάλληλο με τόση σπάνια τέχνη, ώστε θα ήταν σπουδαίος εφευρέτης, αν αυτή τη δύναμη την χρησιμοποιούσεν αλλού, για να ωφελήσει ανθρώπους. Σε κάθε βήμα ο Κουτσόπερος είδε και μια επίθεση, σε κάθε φιλοδοξία μια παγίδα, σε κάθε γνώση και σοφία ένα τρόπο για να προδώσουν οι άνθρωποι την αγάπη και το έλεος. Ας έρχονται συμφορήσεις, ας γίνεται ένας παντοδύναμος άνθρωπος μηδενικό αμέσως, ας σέρνονταν πόδια. "Αθάνατη ανυποψία!", συλλογίζεται ο γραμματέας, κοιτάζοντας τους ανθρώπους που τρέχουν. Θα εξακολουθήσουν τα τρεξίματα, τα σκουντήματα, τα ξεδοντιάσματα, τα γδαρσίματα, τα κλωστήματα μεταξύ των! Γιατί; Για τα ίδια τα κλωστήματα, τα σκουντήματα και τα γδαρσίματα. Αυτός είν' ο σκοπός! "Ας μείνομε έξω από τέτοιο σκοπό... Η επιτυχία είναι ντροπή!", είπεν ο στάσιμος γραμματέας, που δεν ραδιούργησε στη ζωή του κανένα, ενώ ξανακοίταζε το κύμα των ανθρώπων.

- Άνοιξε, μωρέ! του φώναζαν οι άλλοι υπάλληλοι ανυπόμονοι απέξω, να μάθουν τη σκηνή του με τον τμηματάρχη.

Μα είχε κλειδώσει.

- Κουτσόπετρε! Θ' ανοίξεις λοιπόν; Βρε! Πεσμας λοιπόν! Τι σου φώναζε, βρε; Τι βέλazen ο Κεβίδης; Τι μανταλωθήκες; Άνοιξε!

- Σκασμός! εμουρμούρισεν ο υπάλληλος, χωρίς να κουνηθεί απ' τη θέση του.

Απ' το παράθυρο έσκυψε κι είδε στο δρόμο το αμάξι. Ακόμα δεν είχε ξεκινήσει! Προσπαθούσαν να τοποθετήσουν καλύτερα τον τμηματάρχη. Διαρκώς τον τύλιγαν και τον σιγύριζαν. Επί τέλους, κατάφεραν να συγκυριστεί - και σε λίγο το αμάξι ξεκίνησε κουβαλώντας τη δύναμη... Κανένας δεν έδωσε προσοχή και μόνο ο Κουτσόπετρος παρακολούθησεν απ' το παράθυρο την πένθημη συνοδεία.

*πάρεση: παράλυση μυών.

**ενεργηθεί: εκτελεσθεί.

***διεκπεραίωση: κατώτερη υπηρεσία επιφορτισμένη με την καταχώρηση και την αποστολή των διαφόρων εγγράφων στους αποδέκτες τους.

Συνέχεια προηγούμενου

Συγκατετέθη ο Μέγας και ετέθη επί κεφαλής της επιχειρήσεως. Τα διαδοχικά κλιμάκια βολής πυροβολικού και πολυβόλων που έταξα ελειτούργησαν περίφημα. Οι Τούρκοι κατείχαν απότομα βραχώδη υψώματα εξ'ων έβαλλον.

Μόλις ήρχισαν βάλλοντες κατά του επιτιθεμένου πεζικού μας εδέχθησαν αμέσως πυρά πυροβολικού μας. Ο πυροβολάρχης με συνεβουλευθή διά την απόστασιν. Του είπα προχείρως 2.000 μ. και κατά σύμπτωσιν επέτυχεν αμέσως τον στόχον. Εκολακεύθη διότι η συνεχής πείρα ενίκησε την μερικήν βλάβην του οφθαλμού μας. Μετ' ολίγον τα πολυβόλα συνεπλήρωσαν το δίκτυον των πυρών ώστε το πεζικόν προήλασεν άνευ απωλειών και κατέλαβε τους βράχους.

Μέγας ανησυχών έσπευσεν να έλθη. Τον συνήντησα επιστρέφων. Ηπόρησε πως έγιναν τόσων γρήγορα.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΩ ΠΑΠΟΥΛΑ. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1921

Με εδέχθη εις το σπίτι του. Θα έμεινα μίαν ώραν. Του είπα πως μετά τας τρομακτικές απωλείας που υπέστη ο Γαλλικός στρατός εις το CHEMIN DES DAMES την άνοιξιν του 1917 ήρχισαν συμπτώματα διαλύσεως του Γαλλικού Στρατού. Τότε ο παραλαβών Αρχιστράτηγος Πεταίν μετά την περίοδον των σκληρών μέτρων τυφεκισμών κ.λπ. επεδόθη μεθοδικώς εις επανάκτισιν του επιθετικού πνεύματος παρά του πεζικού. Προς τούτο παρεσκεύαζεν επιμελώς μικρο-επιχειρήσεις τα περίφημα COUPS DE MAIN. Τα εφοδίαζεν με άφθονον υλικόν ώστε με ελαχίστας απωλείας να σημειούνται νίκαι. Με την τακτικήν αυτήν ολίγον κατ' ολίγον το Γαλλικόν πεζικόν επανεύρε την επιθετικότητά του και συνέχισε τον πόλεμον μέχρι της νίκης.

Θα τον μιμηθώμεν. Θα χρειασθή όμως να εφοδιασθώμεν με μερικά ταγκς, θωρακισμένα αυτοκίνητα και μερικούς όλμους. Θα εκπαιδευώ εν τάγμα εφόδου και θα εκτελώ πλήγματα κατά του Τουρκικού μετώπου εις διάφορα σημεία. Την πρώτην ημέραν θα επιτεθώ με αυτά την δεύτερη θα πάω με αραμπάδες. Τους ξεύρω τις εντυπωσιακός στρατός είναι οι Τούρκοι. Εννοών ότι καταπλήσσει ενώπιον αιφνιδιασμών.

Η αντίδρασις του Παπούλα δεν ήτο ενθαρρυντι-

κή. Επανήλθα μήπως δεν αντελήφθη την σκέψιν. Επέτυχα μερικής στιγμάς ενθουσιασμού, αλλά μου λέγει δεν έχομεν χρήματα (μετά δύο μήνας έγινε το δάνειον Πρωτοπαπαδάκη). Του απήντησα πέντε εκατομμύρια που θα χρειασθούν θα τα εύρωμεν από τους μισθούς των αξιωματικών μου απήντησε: Πέστα στον Σκυλακάκη να τα βάλη μπροστά.

4ήμερον άδειαν είχα, την επομένην έληγε. Τα είπα βέβαια και τα έλεγα παντού κανείς δεν συνεκινείτο. Η αμάθεια ήτο παλαιά πληγή.

Αργότερα ως εκτός στρατεύματος εις υπηρετούτας συναδελφους εξέφρασα την απορίαν μου διατί δεν επρομηθεύθη ο Ελληνικός στρατός όλμους και κάποτε πήρα την απάντησιν: τι μας χρειάζονται;

Εκ των υστέρων εσοχημάτισα την γνώμην ότι ο Παπούλας είχεν αρκετά προχωρήσει εις την προσχώρησιν προς το αντίπαλον στρατόπεδον.

Αποστολή Σκυλακάκη και Σαρρηγιάννη εις τον Μελέτιον.

Ο Σκυλακάκης μου αφηγήθη τα της αποστολής του με τον υπαρχηγόν του Επιτελείου της στρατιάς Σαρρηγιάννη εις Κ/πολιν προς συνάντησιν του νεοεκλεγέντος Πατριάρχου Μελετίου.

Άρχισεν αυτός ομιλών και εξαίρων τα μεγάλα πλεονεκτήματα, ως έλεγε, που θα είχεν η εκθρόνισις του Βασιλέως Κωνσταντίνου και η μετατροπή του εις εθελοντικόν του μαχομένου Στρατού. Υπεστήριζε δηλαδή ότι άμα γίνουν αυτά θα διαθέση δύο Μεραρχίας εκ Κ/πόλεως και Πέντε εκατομμύρια χρυσάς λίρας.

Τότε ο Σκυλακάκης παρετήρησε: Τα έχετε αυτά, Παναγιώτατε, και περιμένετε να διαλυθώμεν και ύστερα να μας τα δώσετε; Διότι όπως λέγετε να μείνη εις το μέτωπον Στρατός εξ εθελοντών σας μένει καμμία αμφιβολία πόσοι θα μείνουν; Με αυτά επάγωσεν η συζήτησις Διότι προφανώς δεν ανεμένετο να είναι μη μεμυημένος ο απεσταλμένος του Παπούλα.

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ. (ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1922)

Ενώ ημείς νοχολούμεθα με πρωτόκολλα και με ανταρσίας και προ παντός με τυφλή μίσος κατά του εκλεγέντος υπό του λαού κόσμου της διοικήσεως οι Τούρκοι ωργάνωσαν το εσωτερικόν της Μ. Ασί-

ας που κατείχομεν ημείς.

Η άνευ συγκοινωνιών ενδοχώρα με την τεραστίαν έκτασιν από Φιλαδελφείας μέχρι Προύσης αφ' ενός και από Κιουτάχιας μέχρι Μπαλού Κεσέρ αφ' ετέρου με έκτασιν άνω των 400 κλμ. εκάστην ήτο υπό την κυριαρχίαν του εκθρού.

Κατάτινα δοξασίαν, ας είπωμεν, που ησπαζόμην και εγώ, επιστεύετο ότι όγκο πληθυσμών διαφόρου εθνικής προελεύσεως και θρησκευτικών διαφορών δεν δέικεμπο φιλικώς προς τους Τούρκους.

Είς την περιφέρειαν Ουσάκ που κατείχομεν ημείς το ευμενές προς ημάς πνεύματα εξεδηλούτο ενεργότερον. Ο Δήμαρχος μάλιστα δεν ήτο εκθρός των Ελλήνων. Φυγάδες όμως κατά την καταστροφήν υποκείμενοι εις την επιρροήν των Κομμουνιστών τον ξεκλήρισαν.

Η τεραστία λοιπόν ενδοχώρα αυτή κατέστη εχθρική. Τα αποπάσματα εκμεταλλεύσεως που απέστειλεν η επιμελητεία εξάπαντος συνέβαλον εις τούτο. Ο πειθαναγκασμός εξάλλου υπό των Τσετών συνεπλήρου και εξήπτε το εναντίον μας μίσος. Ούτως ήρχισαν επιθέσεις και εξοντώσεις μεμονωμένων ανδρών και τμημάτων και εν συνεχεία τον χειμώνα του 1921-1922 εξόντωσαν διμοιρίαν ευζώνων εις την πόλιν Εμέντ. Εστάλη τότε εις λόχος ίνα επιβάλη την τάξιν αλλά και αυτός κατεκρεουργήθη.

Κατόπιν αυτών η Στρατιά απεφάσισε να αναλάβη επιχειρήσεις μεγάλης κλίμακος εις τον χώρον αυτόν.

Κατήρτισε λοιπόν φάλαγγας συνήθως τάγματος αι οποία θα εβαινον από της περιμέτρου προς το κέντρον με αεροπλάνα διά τον σύνδεσμον.

Σημειωτέον ότι εις το παρελθόν υπήρξαν περιπτώσεις αιφνιδιασμού μεγάλων φαλάγγων, ως της Μερραρχίας Οθωναίου εις τα Άδαλα. Αι μεγάλαι φάλαγγες όταν μάλιστα μεγάλα τμήματά των είναι ημιονικά είναι αδύνατον εις τα ορεινά και δασωμένα εδάφη να προφυλαχθούν από αιφνιδιασμούς.

Αυτών των δυνάμεων φαλαγγάρχης ωρίσθη ο Σ/τάρχης Παπαγιωτάκος.

Ως επιτελάρχης ωρίσθη ο Γράφων.

Είς την Κιουτάχειαν που μετέβην εύρον διαταγήν να εκδοθή αμέσως η διαταγή επιχειρήσεων ίνα δοθή συνέχεια εις τας δοθείσας υπό της Στρατιάς κινήσεις των φαλάγγων.

Συνέταξα μόλις έφθασα εις Κιουτάχειαν Σχέδιον Επιχειρήσεων με βάση ότι τα αεροπλάνα δεν θα μας εξυπηρετούν καθόλου λόγω των νεφώσεων και ουδεμίαν θα είκον επαφή με τας φάλαγγας ήλπν εκείνης με την οποίαν θα συνεβαδίζομεν.

Κατ' ανάγκην λοιπόν η διαταγή επιχειρήσεων ήπρε την μορφήν οδηγίων προς τας οποίας θα συνημορφούντο εκτός εάν ελάμβανον ενδιαμέσως διαταγάς.

Ωρίσθησαν αι διαδρομαί των φαλάγγων προς το κέντρον, όπου θα συνέκλινον πάσαι. Τιουτόν ωρίσθη ο Ορεινός όγκος Εγρι-γκιόζ νταγ.

Η Διοίκσις εκινήθη με την κυριωτέραν φάλαγγα που ήτο το μικτόν Απόσπασμα της 13 Μερραρχίας (2ον Σ/μα πεζικού, ορειβατική μοίρα Π/βολικού κ.λπ.).

Όταν παρουσίασα το Σχέδιον προς υπογραφήν παρεκάλεσα τον Φαλαγγάρχην να το προσέξη ιδιαίτερώς λόγω της ειδικής φύσεως των Επιχειρήσεων.

Αυτός όμως ούτε καν την ανέγνωσε υπογράφας το Σχέδιον ως είχε.

Οδηγία διά την Πλαγιοφύλαξιν εδόθησαν αι εξής: Η Φάλαγξ να καταμηθή κατά διμοιρίας με αποστάσεις 100 μ. ώστε να μη βληθή πυκνότερος τις σχηματισμός. Οι εγγύτεροι προς το σημείον προσβολής λοχαγοί αμελητεί να προσβάλουν τους ενεδρευτάς εκκλίνοντες της φάλαγγος.

Αι πολλάί μελέται που είχα κάμη επί των ποικίλων μορφών του αγώνος πεζικού μου έδιδον αμέσως τας λύσεις των ανακυπτόντων προβλημάτων.

Έτσι δεν εσημειώδη πουθενά καμμία απόλεια.

Ο λόχος Μπεκατώρου εξοντώθη ολόκληρος και συντητήσαμεν φρικωδώς βασανισμένα και κρεουργημένα τα σώματα των ανδρών του, διότι εβάδιδεν ολόσωμος ήλπν στοιχειώδους περιπολίας.

Οι διερχόμενοι προ των νεκρών εξηγηριούντο και πολλοί καταφυγόντες εις τα πυκνώτατα δάση ένοπλοι εξετελούντο επί τόπου. Με το π/λικόν εβάλλομεν κατά μακρυνών θέσεων, όπου εκ του καπνού επροδίδοντο συγκεντρώσεις.

Τα αραιά άλλως τε χωρία ήσαν κενά. Δεν είχομεν ελευθερίαν χρόνου να διατρέχωμεν τους υπόπλους χώρους. Διότι ο ανεφοδιασμός έπρεπε να γίνη με την επιστροφήν μας δεν μπορούσε να γίνη άλλως.

Είς το ορισθέν σημείον συναντήσεως των φαλάγγων εμείναμεν 2-3 ημέρας αναμένοντες. Προσήλθον μόνον οι σκαπανείς του Γρηγοράκη διοικούμενοι από τους θαρραλέους κατωτέρους αξιωματικούς Μανιάτην και Αναργύρου.

Παράλληλως προς ημάς προχώρησεν η Επιλαρχία Παπαδιαμαντοπούλου, όστις εδικαίωσε την φήμην του ως θαρραλέου και αξίου ηγήτορος.

Των άλλων φαλάγγων η απόδοσις ήτο μετριωτάτη. Δηλαδή αι τρεις εξ ανατολών συγκείμενα από

στρατεύματα του μετώπου εξετελέσαν εις το ακέραιον τας εντολάς των ενώ αι υπόλοιποι τέσσαρες ήσαν μετριώταται. Απετελούντο από στρατεύματα μετόπισθεν.

Δεν δύναται να θεωρηθή πολύ επιτυχής η επιχείρησις αυτή, ειμή κατά το σημείον ότι καμμία φάλαγξ δεν αφινιδιάσθη. Και ίσως διά τούτο διεφημίσθη κάπως. Επίσης ότι ετρομοκρατήθησαν κάπως οι ανυπότακτοι πληθυσμοί αποδειχθέντος ότι Ελληνικά φάλαγγες δύνανται να φθάσουν παντού.

Ζαίμης αναδειχθείς διά της σιωπής εις την πολιτικήν υπάρχει, δεν είναι πολύ γνωστόν ότι και εις τον Στρατόν υπάρχει ως απέδειξεν η ως άνω επιχείρησις.

Υψηλή πολιτική θεωρείται παρ' ημίν να μη γίνεται, λόγος διά τα τρωτά μας. Και να μη συνάγονται συμπεράσματα. Έτσι δεν συνάγονται συμπεράσματα και δεν επιβάλλονται κυρώσεις. Έτσι το πιστεύουν και αι μετριώτερες ότι είναι σπουδαίοι. Ένας από αυτούς απομακρυνθείς αργότερα του Στρατού ως Αντιστράτηγος μου είπεν εις τυχαίαν συνάντησιν: Να ιδώ τώρα ποιόν θα βάλουν Αρχιστράτηγον;;;

ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΜΠΥΞΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ / ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1922

Μόλις ετερματίσθη η Επιχειρήσις εκκαθαρίσεως του εσωτερικού εκλήθη εις Σμύρνην όπου μου ανεκοινώθη ότι μετέχω Επιτροπής Μελέτης Συμπύξεως του Μετώπου. Η Επιτροπή απετέλεσθη από τον Στάρχη του Πυρ/κού Ι. Παπαϊωάννου ως πρόεδρο και τον γράφοντα, ταγματάρχην πεζικού. Ο Χατζανανέστις μας ετόνισε την ανάγκην ταχύτητος: δεν θα σταματήσετε πουθενά ήσαν τα λόγια του.

Η εντολή μας ήτο: Το νέον Μέτωπον να καλύπτει την Προποντιδα από Κίου μέχρις Αδραμπίου (έναντι Μυτιλήνης).

Νεώτερα συνεστήθη δευτέρα Επιτροπή Μελέτης με Αντικείμενον Μελέτης Γραμμήν καλύπουσαν την Σμύρνην.

Όλαι αυταί αι στρατηγικά ανακατατάξεις συνετάραξαν την φλεγομένην από πατριωτικήν αγωνίαν Αντιπολίτευσιν... Φαίνεται είναι αρρώστεια της Φυλής να μη υπάρχει εθνικόν ζήτημα που να μη τίθεται στη ζυγαριά του κομματικού κέρδους. Υπέρ όλα το κόμμα, ας καταστραφή η πατρίς.

Εις την Σύμπυξιν έβλεπον εγκατάλειψιν της Μ. Ασίας, ενώ ήτο ο μόνος τρόπος να μείνωμεν εις την Μ. Ασίαν διά δύο τουλάχιστον έτη.

Όταν δηλαδή ένας Στρατηγός κρίνει άπορον και άπελπι τον αγώνα εις μίαν τοποθεσίαν σκέπεται

κατά τίνα τρόπον θα κερδίση χρόνον ώστε η Κυβέρνησις εξεύρη λύσιν του πολέμου ή πόρους πολεμικούς ευνοϊκούς διά την συνέχισιν του πολέμου.

Ένας τοιούτος τρόπος ήτο διά τον μειονεκτούντα η Σύμπυξις. Υπήρχε το προηγουμένον της συμπύξεως μετά την μάχη του Σαγγαρίου, οπότε με τας καταστροφάς που επεφέραμεν ίδια εις, τα συγκοινωνιακά έργα, απεκλείσθη ο κώρος Σαγγαρίου - Εσκή Σεχέρ από τας επιχειρήσεις. Μετεφέρθησαν δε εις τας συγκοινωνίας του Ικονίου - Αφιόν Καρα Χισάρ.

Σκοπός της συμπύξεως ήτο η πλήρης καταστροφή της χώρας που θα εγκατελείπομεν ώστε να καταστή απρόσιτος η νέα τοποθεσία Αμύνης.

Ποίος να τα προσέξη αυτά; Με την παχυλήν αμάθειαν των τότε Ελληνικών στελεχών ελάχιστοι ήσαν εις θέσιν να αντιληφθούν το μέγεθος του ελιγμού αυτού.

Αι Αθήναι έβλεπον πάντοτε καθαρώτερον την Στρατιωπικήν κατάστασιν.

Οι εν τω μετώπω ετυφλώτομεν, του γράφοντος βεβαίως συμπεριλαμβανομένου. Ημείς εβλέπαμε με ικανήν αισιοδοξίαν έστω με τινας προϋποθέσεις, ως ο γράφων την έκβασιν της τελικής συρράξεως εις το Αφιόν Καρα Χισάρ, ενώ αι Αθήναι δεν ηπατώντο περί της δυσμενούς εκβάσεως ως σαφώς αντελήφθησαν.

Δι' αυτό εβίαζον να γίνη το ταχύτερον η σύμπυξις, εις την τυφλώτουςαν όμως Σμύρνην υπήρχον αντηρήσεις...

Και πρώτον δεν εχρειάζετο η επί τόπου διαδρομή επιτροπών μελέτης. Απόλεια χρόνου ήτο και τίποτε άλλο. Δεύτερον έπρεπε να εκτελεσθή η σύμπυξις έστω και αν κατεστρέφαμεν πολλά εκ των υλικών που είχαν συσσωρευθή εις τον Αφιόν. Το ουσιαστικόν ήτο να μη γίνη διά του Τουλού-Μπουνάρ ο υποχωρητικός ελιγμός πράγμα που εσήμαινε βεβαίαν πλευροκόπησιν του Ελληνικού Στρατού.

Το 1926 γράφων εν βιβλίον μου διετύπωνα την σκέψιν ότι η κίνησις απαγγιστρώσεως του ελληνικού Στρατού εις το Αφιόν έπρεπε να γίνη ακτινοειδώς προς Αλτουντάς. Μόνον εκεί μπορούσε να ανασυγκροτηθή ο Ελληνικός Στρίτος και να δεχθή την μάχην με ικανάς ελπίδας νίκης. Ενσωματών και το Βόρειον Συγκρότημα.

Οι φωνασκούντες εις το μπαλ Μαχμούτ γρήγορα προς το Τουλού-Μπουνάρ αν δεν είχαν το ελαφρυντικόν της παχυλής στρατιωτικής αμαθείας θα έπρεπε να χαρακτηρισθούν ως πράκτορες του εχθρού. (Συνεχίζεται)

Άνθος του γιαλού

† Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης

Σύμφωνα με τη λαϊκή αντίληψη μερικοί άνθρωποι διαθέτουν μια μυστική δύναμη που τους κάνει να βλέπουν τον αόρατο κόσμο των εξωτικών και ιδιαίτερα τις νεραΐδες. Είναι οι λεγόμενοι αλαφροϊσκιωτοί. Οι αλαφροϊσκιωτοί μπορούν ακόμη να ακούν μουσικού ήχους και να βλέπουν αντικείμενα και φαινόμενα απρόσιπα στις αισθήσεις των κοινών ανθρώπων. Τέτοιοι αλαφροϊσκιωτοί αναφέρονται σε πολλά έργα λογοτεχνικών (τους Ελευθερούς Πολιορκημένους του Σολωμού, σε διάφορα διηγήματα του Παπαδιαμάντη κτλ.). Στο διήγημά μας τέτοιος αλαφροϊσκιωτος είναι ο Μάνος του Κορωνιού. Ας παρακολουθήσουμε τι βλέπει.

Επί πολλές νύκτας κατά συνέχειαν έβλεπεν ο Μάνος του Κορωνιού, εκεί που έδενε την βάρκαν του κάθε βράδυ, κοντά τα κοτρώνια του ανατολικού Γιαλού, ανάμεσα εις δύο υψηλούς βράχους και κάτω από ένα παλαιόν ερημόσπιτον κατηριεπωμένον -εκεί έστρωνε συνήθως την κάπα επάνω στην πλώρη της βάρκας κι εκοιμάτο χορευτόν και ναουρισμένον ύπνον, τρεις σπιθαμές υψηλότερ' από το κύμα, θεωρών τα άστρα και μελετών την Πούλιαν και όλα τα μυστήρια του ουρανού- έβλεπε, λέγω, ανοικτά εις το πέλαγος, έξω από τα δύο ανθισμένα νησάκια, τα φυλλάπτοντα ως σκοποί το στόμιον του λιμενός, εν μεταγωγολικόν φως -κανδήλι, φανόν, λαμπάδα ή άστρον πεομένον- να τρεμοφέγγη εκεί μακράν, εις το βάθος της μελανωμένης εικόνας, επιπολής* εις το κύμα, και να στέκη επί ώρας, φαινόμενον ως να έπλεε, και μένον ακίνητον.

Ο Μάνος του Κορωνιού, λεμβούχος ψαράς, ήτον αδύνατος στα μυαλά όπως και πας θνητός. Αρκετόν ήτο ήδη οπου έδενε την βάρκαν του κάθε βράδυ εκεί, δίπλα εις τους δύο μαυρισμένους βράχους, κάτω από το ερημόσπιτον εκείνο, το ολόρθον άψυχον φάντασμα, το οποίον είχε φήμην ότι ήτο στοιχειωμένον. Εκαλείτο κοινός της Λουλούδως το Καλύβι. Διατί; Κανείς δεν ήξευρε. 'Η, αν υπήρχον ολίγα γραΐδια "λαδικά**", ή και δύο τρεις γέροι γνωρίζοντες παλαιάς ιστορίας εις τον τόπον, ο Μάνος δεν έτυχεν ευκαιρίας να τους ερωτήση.

'Έβλεπε, βραδιές τώρα, το παράδοξον εκείνο

μεμακρυσμένον φως να τρέμη και να φέγγη εκεί εις το πέλαγος, ενώ ήξευρεν ότι δεν ήτο εκεί κανείς φάρος.

Τι λοιπόν ήτο το φως εκείνο; Ησθάνετο επιθυμίαν, επειδή σχεδόν καθημερινώς επέρνα με την βάρκαν του από εκείνο το πέραμα, ανάμεσα εις τα δυο χλοερά νησάκια, και δεν έβλεπε κανένα ίχνος εκεί την ημέραν, το οποίον να εξηγή την παρουσίαν του φωτός την νύκτα, να πλεύση τα μεσάνυκτα, διακόπτων τον μακάριον ύπνον του και τους ρεμβασμούς του προς τ' άστρα και την Πούλιαν, να φθάση προς τα εκεί, να ιδή τι είναι, και εν ανάγκη να το κυνηγήσω το μυστηριώδες εκείνο φέγγος. 'Όθεν ο Μάνος, επειδή ήτο ασθενής άνθρωπος, καθώς είπομεν, νέος εικοσαετής, εκάλεσεν επίκουρον*** και τον Γιαλήν της Φαφάνας, δέκα έτη μεγαλύτερόν του, αφού του διηγήθη το νυκτερινόν όραμά του, δια να του κάμη συντροφιάν εις την ασυνήθη εκδρομήν.

Επήγαν μίαν νύκτα, όταν η σελήνη ήτο εννέα ημερών κι έμελλε να δύση περί την μίαν μετά τα μεσάνυκτα. Το φως εφαινότο εκεί ακίνητον, ως καρφωμένον, ενώ ο πύρινος κολοβός δίσκος κατέβαινε ηρέμα προς δυσμάς κι έμελλε να κρυφθή οπίσω του βουνού. 'Όσον έπλεαν αυτοί με την βάρκαν, τόσο τον φέγγευε, χωρίς να κινείται οφθαλμοφανώς, ο μυστηριώδης πυρσός. 'Εβαλαν δύναμιν εις τα κωπιά, "εξεπλατίσθηκαν", το φως εμακρύνετο, εφαινότο απώτερον ολονέν. 'Ητο άφθαστον. Τέλος έγινεν άφαντον από τους οφθαλμούς των.

Ο Μάνος, μαζί με τον Φαφάναν, έκαμαν πολλούς σταυρούς. Αντίπλαξαν ολίγας λέξεις.

- Δεν είναι φανάρι, δεν είναι καΐκι, όχι.

- Και τι είναι;

- Είναι...

Ο Γιαλής της Φαφάνας δεν ήξευρε τι να είψη.

Την νύκτα της τρίτης ημέρας, και πάλιν δυο ή τρεις ημέρας μετ' αυτήν, οι δυο ναυτίλοι επεχείρησαν εκ νέου την εκδρομήν. Πάντοτε έβλεπον την μυστηριώδη λάμψιν να χορεύη εις τα κύματα. Είτα, όσον επλησίαζον αυτοί, τόσο το όραμα έφευγε. Και τέλος έγινετο άφαντον. Τι άρα ήτο;

Εις μόνον γείτων είχε παρατηρήσει τας επανε-

λημμένες νυκτερινάς εκδρομάς των δύο φίλων με την βάρκαν. Ο Λίμπος ο Κόκογιας, άνθρωπος πεννητάρης, είχε διαβάσει πολλά παλαιά βιβλία με τα ολίγα κολληβογράμματα που ήξευρε, και είχαν ομιλήσει με πολλές γραφιάς σοφάς, αίτινες υπήρξαν το πάλοι. Εκάθητο όλην την νύκτα, αγρυπνών, σιμά εις το παράθυρόν του, βλέπων προς την θάλασσαν, και τότε εδιάβαζε τα βιβλία του, πότε ερέμβανε προς τα άστρα και προς τα κύματα. Η καλύβη του, όπου έρημος και μόνος εκατοικούσε, έκειτο ολίγους βράχους παραπέρα από το σπίτι της Λουλούδως, όπου έδενε την βάρκαν του ο Μάνος, ανάμεσα εις το σπίτι της Βάσως του Ραγιά και της Γκαβαλογίνας.

Μίαν νύκτα ο Κορωνιός και ο έγγονος της Φαφάνας πτοιμάζοντο να λύσουν την βάρκαν και να κωπηλατήσουν, τετάρτην φοράν, δια να κυνηγήσουν το ασύλληπτον θήραμά των. Ο Λίμπος ο Κόκογιας τους είδεν, εξήλθεν από την καλύβην του, φοράν άσπρον σκούφον και ράσον μακρύ, όπως συνήθιζε κατ' οίκον, επήδησε δύο τρεις βράχους προς τα εκεί κι έφθασε παραπάνω από το μέρος, όπου ευρίσκοντο οι δύο φίλοι.

- Γιά που, αν θέλει ο Θεός, παιδιά; τους εφώταξεν. Είναι βραδιές τώρα που τρέχετε έξω από το λιμάνι, χωρίς να γιαλεύετε****, χωρίς να πυροφανίζετε***** και τα φάρια σας δεν είδαμε. Μήπως σας ονειρέψε και σκάφτετε πουθενά, για να βρείτε τίποτε θησαυρό;

Ο Μάνος παρεκάλεσε τον Κόκογιαν να κατεβή παρακάτω και να ομιλή σιγανότερα. Είτα δεν εδίστασε να του διηγηθή το όραμά του.

Ο Λίμπος ήκουσε μετά προσοχής. Είτα εγέλασε:

- Αμ που να τα ξέρετε αυτά εσείς οι νέοι, είπε, σείων σφοδρώς την κεφαλήν. Τον παλαιόν καιρόν τέτοια πράγματα, σαν αυτό που είδες Μάνο, τα έβλεπαν όσοι ήταν καθαροί, τώρα τα βλέπουν μόνον οι ελαφροϊσκιωτοι. Εγώ δεν βλέπω τίποτα. Το ίδιο κι ο Γαλιής βλέπει αυτό που λες πως βλέπεις;

Ο Γαλιής ηναγκάσθη με συστολήν κατωτέραν της ηλικίας του να ομολογήσῃ ότι δεν εβλεπε το φως, περί ου ο λόγος, αλλ' επειθετο εις την διαβεβαίωσιν του Μάνου, όστις έλεγεν ότι το βλέπει.

Ο Κόκογιας ήρχισε τότε να διηγήται.

- Ακούστε να σας πω, παιδιά. Εγώ που με βλέπετε έφθασα τη μανού# αυτής της Βάσως της γεπόνισσας, καθώς και τη μάνα της Γκαβαλογι-

νας, ακόμα κι άλλες γριές. Μου είχαν διηγηθεί πολλά πρωτινά, παλαιικά πράματα, καθώς κι αυτό που θα σας πω τώρα:

“Βλέπετε αυτό το χάλασμα, το καλύβι της Λουλούδως, που λένε πως είναι στοιχειωμένο; Εδώ τον παλαιόν καιρό εκατοικούσε μια κόρη, η Λουλούδω, όπου την είχαν ονοματίσει για την εμορφιά της -έλαμπε ο ήλιος, έλαμπε κι αυτή- μαζί με τον πατέρα της τον γερο-Θεριά -ελληνικά τον έλεγαν Θηρέα- όπου εκυνηγούσε όλους τους Δράκους και τα Στοιχειά με την ασμημένα σαγίτα και τα φαρμακωμένα βέλη. Ένα βασιλόπουλο από τα ξένα την αγάπησε την όμορφη Λουλούδω. Της έδωκε το δακτυλίδι του και κίνησε να πάει στο σεφέρι***** και της έταξε με όρκον ότι, άμα νικήσει τους βαρβάρους, την ημέρα που θα γεννηθεί ο Χριστός, θα έλθει να την στεφανωθεί.

Επήγε το βασιλόπουλο. Έμεινεν η Λουλούδω, ρίχνοντας τα δάκρυά της στο κύμα, στον αέρα στέλλοντας τους αναστεναγμούς της και την προσευχή στα ουράνια, να βγει νικητής το βασιλόπουλο, να έλθει η μέρα που θα γεννηθεί ο Χριστός, να γυρίσει ο πιστικός***** της να την στεφανωθεί.

Έφτασεν η μέρα που ο Χριστός γεννάται. Η Παναγία με αστραπερό πρόσωπο, χωρίς πόνο, χωρίς βοήθεια, γέννησε το Βρέφος μέσα στη σπηλιά, το εσίκωσε, το εσπαργάνωσε με χαρά και το έβαλε στο παχνί, για να το κοιμίσει. Ένα βοϊδάκι κι ένα γαϊδουράκι εσίμωσαν τα χνότα τους στο παχνί και φυσούσαν μαλακά να ζεστάνουν το Θείο Βρέφος. Να, τώρα θα 'λθει το βασιλόπουλο να πάρει την Λουλούδω!

Ήλθαν οι βοσκοί, δύο γέροι με μακριά άσπρα μαλλιά, με τις μαγκούρες τους, ένα βοσκόπουλο με τη φλογέρα του, θαμβωμένοι, ξαφνιασμένοι, κι έπεσαν και προσκύνσαν το Θείο Βρέφος. Είχαν ιδεί τον άγγελον αστραπόμορφον, με χρυσογάλανα λευκά φτερά, είχαν ακούσει τ' αγγελούδια που έψαλλαν: Δόξα εν υψίστοις Θεώ! Έμειναν γονατιστοί, μ' εκστατικά μάτια, κάτω από το παχνί, πολλήν ώρα, και λάτρευαν ακόρταγα το θάμα το ουράνιο. Να! τώρα θα 'λθει το βασιλόπουλο να πάρει την Λουλούδω!

Έφθασαν κι οι τρεις Μάγοι, καθάλα στις καμήλες τους. Είχαν χρυσές μίτρες στο κεφάλι, και φορούσαν μακριές γούνες με πορφύρα κατακόκκινη. Και τ' αστεράκι, ένα λαμπρό χρυσό αστέρι, εξαμήλωσε και εκάθισε στη σκεπή της σπηλιάς κι

έλαμπε με γλυκό ουράνιο φως, που παραμέριζε της νυκτός του σκοτάδι. Οι τρεις βασιλικοί γέροι ξεπέzeugσαν απ' τις καμήλες τους, εμβήκαν στο σπάλαιο κι έπεσαν και προσκύνησαν το Παιδί. 'Ανοιξαν τα πλούσια τα δισάκια τους, και πρόσφεραν δώρα: χρυσόν και λίβανον και σμύρναν.

- Να! τώρα θα 'λθει το βασιλόπουλο να πάρει την Λουλούδα!

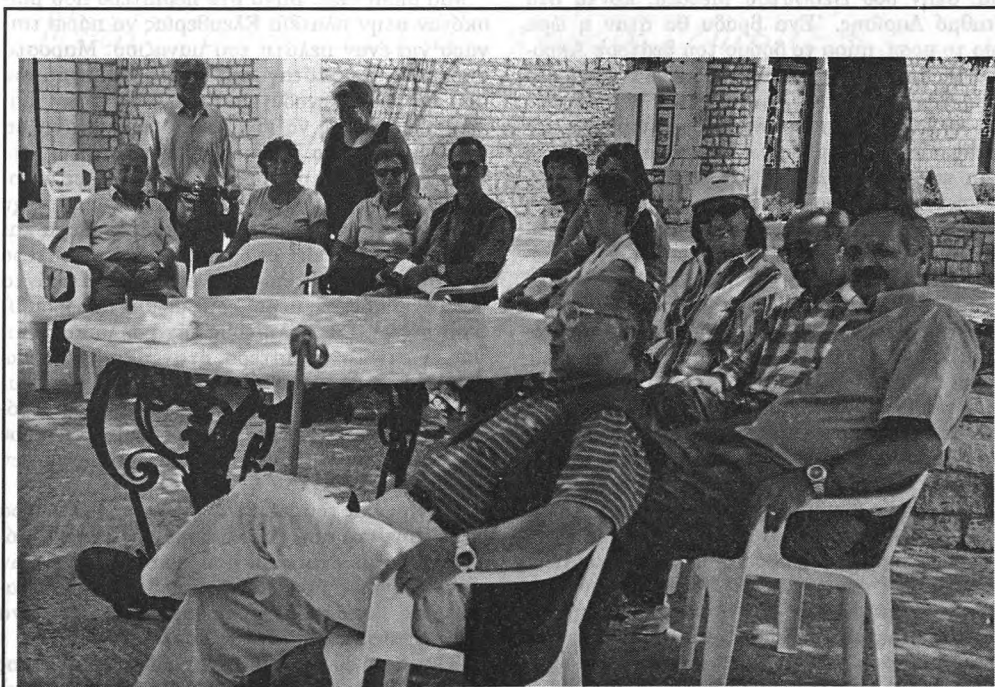
Πέρασαν τα Χριστούγεννα, τελειώθηκε το μυστήριο, έγινε η σωτηρία και το βασιλόπουλο δεν ήλθε να πάρει την Λουλούδα! Οι βάρβαροι είχαν πάρει σκλάβο το βασιλόπουλο. Το φουστάτο***** του είχε νικήσει στην αρχή, τα φλάμπουρά του είχαν κυριεύσει με αλαλαγμό τα κάστρα των βαρβάρων. Το βασιλόπουλο είχε κυμίζει με ακράτητην ορμή επάνω στο μούστωμα***** και στη μέση της νίκης. Οι βάρβαροι με δόλο το είχαν αιχμαλωτίσει!

Τα δάκρυα της κόρης επίκραναν το κύμα τ' αλμυρό, οι αναστεναγμοί της εδιδυλθήκαν στον αέρα κι η προσευχή της έπεσε πίσω στη γη, χωρίς να φθάσει στο θρόνο του Μεγαλοδύναμου. Ένα

λουλουδάκι αόρατο, μοσχομυρισμένο, φύτρωσε ανάμεσα στους δύο αυτούς βράχους, οπού το λεν 'Άνθος του Γιαλού, αλλά μάπι δεν το βλέπει. Και το βασιλόπουλο που είχε πέσει στα χέρια των βαρβάρων, παρεκάλεσε να γίνει σπίθα, φωτιά του πελάγου, για να φθάσει εγκαίρως, ως την ημέρα που γεννάται ο Χριστός, να φυλάξει τον όρκο του που είχε δώσει στη Λουλούδα.

Μερικοί λένε πως το 'Άνθος του Γιαλού έγινε ανθος, αφρός του κύματος. Κι η σπίθα εκείνη, η φωτιά του πελάγου που είδες, Μάνο, είναι η ψυχή του βασιλόπουλου, που έλιωσε, σβήσθηκε στα σίδερα της σκλαβιάς και κανείς δεν την βλέπει πλέον, παρά μόνον όσοι ήταν καθαροί τον παλαιόν καιρόν και οι ελαφροϊσκιωτοι στα χρόνια μας".

*επιπολής: (επιρρ.) στην κορυφή, στην επιφάνεια. **λαδικά: γριές φλύαρες και κουτσομπόλες, ***επίκουρος: βοηθός, ****γιαλεύω: ψαρεύω στο γιαλό, *****πυροφανίζω: ψαρεύω με πυροφάνι, *****σεφέρι: εκστρατεία, *****πιστικός: εδώ: αρραβωνιαστικός, *****φουστάτο: στρατός, *****μούστωμα: μεθύσι, ζάλη από μούστο.

Φειδάκια Αύγουστος 2000: Μικροχωρίτικη συντροφιά στην πλατεία του χωριού.

Αναμνήσεις απ' την εποχή του Εμφυλίου

Αφηγείται ο Γιάννης Κουτσούκης

Διαβάζοντας στο περιοδικό μας τις αναμνήσεις των συμπατριωτών από τα παλιά, πάει και μένα ο νους μου στα δύσκολα χρόνια του εμφυλίου πολέμου. Θυμάμαι λοιπόν μερικά περιστατικά από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη που θα σας διηγηθώ εδώ:

Το 1947 ο τότε αντιπρόεδρος του χωριού μας, Νίκος Πολύζος, μου έδωσε άδεια να φύγω. Πήγα με τα πόδια στο Γαύρο και πήρα το λεωφορείο για Καρπενήσι. Από κει έφυγα για την Αθήνα. Είπα να μείνω στην Αθήνα για να είμαι κοντά στο χωριό και να δουλέψω στο εργοστάσιο του Κεράνη. Δεν μου έδωσαν όμως δουλειά γιατί μου είπαν ότι είχαν ήδη πολλούς ανταρτοπληκτους που τους υποχρέωνε η κυβέρνηση να πάρουν.

Έτσι βρήκα δουλειά στην πλατεία Αμερικής σε ένα μπαρ. Η δουλειά ήταν νυχτερινή. Έμενα στο σπίτι του αφεντικού που δεν είχε παιδιά, στην οδό Νεοφύτου Μεταξά, κοντά στο σταθμό Λαρίσης. Ένα βράδυ θα ήταν η ώρα δύο το πρωί, πήρα το δρόμο του θεάτρου Ακροπόλ να πάω σπίτι. Ωσπου να φτάσω στην οδό Αχαρνών με έπιασαν και με πήγαν σαν ύπνο στο σπίτι του Μπουραντά (όπως μου είπε κάποιος την άλλη μέρα). Είχαν ανατινάξει ένα τζιπ της χωροφυλακής και έπιασαν όποιον έβρισκαν για ανάκριση. Κάποια στιγμή μου λέει ένας από κει μέσα: "Γνωρίζεις κανένα στην αστυνομία γιατί αλλιώς θα σε σπάσουν στο ξύλο". Τότε θυμήθηκα ότι στο 16ο αστυνομικό τμήμα υπηρετούσε ο πρώτος μου ξάδελφος ο Γιάννης Τσαπέρας. Του τηλεφώνησαν για εξακρίβωση στοιχείων και σε λίγο με άφησαν ελεύθερο. Επειδή παρόμοια επεισόδια ήταν καθημερινή υπόθεση και η Αθήνα ήταν επικίνδυνη τη νύχτα σκέφτηκα να φύγω για τη Θεσσαλονίκη, που ήξερα και τα κατατόπια καλύτερα... Αλλά και κει, το 1948, τα πράγματα είχαν αγριέψει. Ωρολογιακές βόμβες, χειροβομβίδες και φόβος ολόγυρα, ιδίως τη νύχτα.

Εγώ έτυχε να παραβρεθώ σε τρία δραματικά επεισόδια. Το ένα ήταν τη βραδιά που σκότωσαν το διοικητή του 4ου αστυνομικού τμήματος (τον Κοφίτσα). Ήμουν αυτόπτης μάρτυρας: Δούλευα στο εστιατόριο Ολυμπος-Νάουσα. Γύρναγα στο σπίτι περπατώντας στην οδό Αριστοτέλους. Στο δεξί μου μέρος ήταν το 5ο αστυνομικό τμήμα, Αριστοτέλους και Εγγνατίας. Ξαφνικά στα δέκα μέτρα μπροστά μου βλέπω τη σκιά ενός ανθρώπου με ένα όπλο στο χέρι και αμέσως ακούω τους πυροβολισμούς. Έκα-

να όπισθεν σιγά, σιγά επί της Αριστοτέλους, άλλαξα δρόμο και πήγα στο σπίτι μου από την οδό Αγίας Σοφίας για να μην νομίσουν ότι ήμουν εγώ. Έφτασα σπίτι με κομμένα τα γόνατα απ' την τρομπάρα. Την άλλη μέρα έμαθα ότι έπιασαν πολλούς για ανάκριση.

Μετά από λίγες μέρες ήμουν στην ίδια οδό. Ήταν περίπου 6 το απόγευμα. Στη γωνία, Αριστοτέλους και Ερμού, ήταν ένα καφενείο που σύχναζαν διανοούμενοι, εισαγγελείς κ.ά. Μόλις έφτασα στην Ερμού βλέπω ένα νεαρό με μπλούζα κρεοπώλη να βγαίνει από την στοά Μοδιάνου και να τρέχει προς το καφενείο για να βάλει μια ωρολογιακή βόμβα. Πριν φτάσει όμως εκεί η βόμβα έσκασε μέσα στην τσέπη του.

Αυτός έγινε κομμάτια και οι τζαμαρίες των γύρω κτιρίων έσπασαν. Εγώ τραντάχτηκα, αλλά γλίτωσα γιατί βρισκόμουν στις καμάρες της πλατείας Αριστοτέλους.

Μια άλλη μέρα πήγα στο περίπτερο που βρισκόταν στην πλατεία Ελευθερίας να πάρω τσιγάρα για έναν πελάτη του μαγαζιού. Μπροστά από μένα βρισκόταν μια παρέα διπλωματών που έμενε στο ξενοδοχείο Ριτς. Σ' αυτή την παρέα, αλλά χωρίς να είναι μαζί τους εκείνη τη μέρα, ήταν και ο Γιάννης Φλέγκας απ' το Μεγάλο Χωριό, που σκοτώθηκε αργότερα σε αεροπορικό δυστύχημα στην Άγκυρα. Η παρέα είχε μόλις φύγει από το εστιατόριο που δούλευα και πήγαινε να περάσει το δρόμο. Απ' το περίπτερο που στεκόμουν βλέπω ένα νεαρό με μια τσάντα να τρέχει προς τη μεριά τους με μια χειροβομβίδα στο χέρι. Για καλή τους τύχη αλλά και δική μας, γιατί το περίπτερο ήταν ακριβώς πίσω τους, την ώρα που ο νέος πέταξε την χειροβομβίδα, μπήκε στη μέση ένα λεωφορείο που ερχόταν στην αφετηρία και η χειροβομβίδα έσκασε μπροστά του. Ευτυχώς που το λεωφορείο δεν είχε κόσμο μέσα.

Ο χειμώνας του '48 ήταν σκληρός. Κάθε μέρα ακούγαμε και από ένα θλιβερό περιστατικό, όπως αυτό με ένα φίλο μου που πριν εργαζόμασταν μαζί. Πήγαινε προς το διοικητήριο όταν οι αντάρτες βομβάρδισαν τη Θεσσαλονίκη. Ένα βλήμα έπεσε πάνω του και τον σκότωσε.

Όμως τα δύσκολα εκείνα χρόνια ο κίνδυνος ήταν λίγο πολύ στο πετσί μας. Αρκούσε μόνο να βγαίναμε ύστερα στο μέτρημα σωστού. Γι' αυτό τώρα μπορούμε και τα διηγούμαστε όλα αυτά χωρίς να κλαίμε όπως λέει και το βιβλίο του αείμνηστου Χρίστου Γιαννακόπουλου.

Οι φίλοι του Μικρού Χωριού που επεσκέφθησαν την Πνευματική Γωνιά το 1999-2000 επαίνεσαν την προσπάθεια της Αδελφότητας και της αφιέρωσαν τα καλά τους λόγια.

Το μικρό χωριό είναι ένα
 πολύ περικό χωριό. Δανώ έρθετε
 εσείς η ερώτηση τα έβ τις
 16ος τέρτος τον προχώρα file, χάρη
 τον οστών εφίς διαπύκτη μες φέρη
 εχέστερ εχέστερ. (Το μικρό χωριό)
 Πρώτη η ερώτηση για πάλι, γιατί
 τότε δε φέρη τον η ΕΠΑΑΑ.
 15-8-2000. Κ. Βασίληση Πουλιάρη
 Αδελφ. Παιδεία

Μετά από πολλά χρόνια επισκέ-
 φθηκα το σχολείο. Ήσουν και
 έχω μία από τις μαθητρίες του
 όταν έγινε η κατολιέδση.

Η ευχυνση μου δεν περιγράφει
 ευχαρηστία σε εσάς εσείς
 που το διακρίτε.
 Σπυριδούλα Παπαζαρη

Θερμά ευχαρηστία πρός όλους
 τους συνδεδεμένους επί ευχυνστία
 αυτού του Μουσείου πρός διακρίση
 επί ερώτησης μας την 13.8.2000
 Αδελφ.

Συχαριεύω!

Κραύουσα, τί χάρσα ἰ με
δῖρεα, εδῖ μερ - δῖ με!

Καθῶς ἡ κούρῃ - τὸ βῆμα
ἐστὶν δὲ Κεραυθ

Ἐπιτὴ σὶ φῶσα βῆμα ἀμυγῆν
αὐτὸ τῶν ἐωφῆν τῶν δὲ τῶν
χάρσα, καὶ τῶν τῶν τῶν πορῆ
γῆμα πῶ ἀμῆν τῶν ἀμῆν
ἐπιτὴ τῶν τῶν τῶν

Μαράβο σοὶ τῶν τῶν
τῶν τῶν τῶν

Μικρὸ Περὶ τοῦ οὐνοῦ, οὐρα καὶ ΜΕΤΑΛΛΗ
ΦΥΛΗ καὶ ἘΘΝΙΚΗ ΨΕΥΔΕΙΣ.

Μηρόβοσος φῶς εἶπε πρὸς αὐτὸ
τοῦ φῶς ΜΗΤΕΡΑ ἙΛΛΑΣ

Β. Ντόμος. Θεσ/νίη

Μετά από σκάνια χρόνια ελιγούφτια
το χωρίς στο οποίο υπήρξε ως
χωροφύλακα και αργότερα χρόνια. Η
Συμμετοχή του είναι μεγάλη γιατί
βρέθηκε με στο τόπο όπου έγινε
η κατεδάφιση το 1963.

11 Αγγελος Ανδουχιάνης
Μ. Βλαχάκης

Μόνο εσθίοντες μπορεί να γίνουν
καύσει εξίσωσης και διαβάζοντας ότι τα 14
καταστάσεις. Το μικρό χωρίο είναι
πρωτότοπο οδύνη να γίνει οι μικροχρηστές
@ να το διακρίνουν μερικοί, υπονοούμενα για
τους νεότερους.

ΦΙΛΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
Τύμβος 2000 ΘΑΝΑΖΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
(καταγωγή από Καρίνη)

Υ.Τ. ΗΡΕΣ ΟΙ ΜΕΛΟΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ! ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ
ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥΣ. — — —

Νά για νακα υπήρξε για τον
ήλιο και ισχυρό τον 633

Χρυσή, Νείρος

13.8.2000 Βαδία 60 μνηστήρων από την Ιστορία
και τα παιδιά των Μικρών Σηπιδων
Μητρώο 20 που είναι οι αδελφοί που δίνω
είχαν μέχρι να τμηθεί ο βαλόνι τους
τοπος και την Ιστορία από
την φτιάχτηκε. Προσέφυγα
στο Γιαννη Δαφνιά.

- + Αφίτην Αφίτην Β. Κωνσ 8, Πανεπιστ 55236
- + Τασάνη Αφίτην
- + Ζεφάνης Σοφάνης Αφίτην + Αφίτην
Μητρώο - Αφίτην

Συγκρατήτρια Αφίτη

Με ευχαρίστηση δεχόμαι επίσκεψη
αφίτην, να είστε σίγουροι ότι θα
οργάνω κωπύο μου.

Μεγαλύτερη να διαλέψω τους πρώτους
στα πρώτα 60 μνηστήρων μου.

Έτσι θα αρχίσω να δουλεύω από το 1990

θα αρχίσω να δουλεύω με τους πρώτους
μνηστήρων.

Σε ευχαρίστηση.

Κοινωνικά

Εκλεκτοί γάμοι

Με τις ευχές δεκάδων Μικροχωριτών πλήθος συγγενών και φίλων του γαμπρού και της νύφης σε μια όμορφη τελετή έγιναν οι γάμοι του Κων/νου Ζαχαρόπουλου και της Ελένης Νικ. Ζάρα το Σάββατο της 14 Οκτώβρη στις 6 μ.μ. στον ιερό ναό Αγίας Κυριακής (Μικρό Χωριό).

Κουμπάροι παρέστησαν οι αιδ. Νικόλαος Αζακάς και η σύζυγός του Δέσποινα.

Η Αδελφότητα Μικροχωριτών και τα ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ εύχονται στους νεόνυμφους κάθε ευτυχία και χαρά.

Με τις ευχές των γονιών και φίλων του γαμπρού και της νύφης έγιναν οι γάμοι του Κώστα Κατσάδα και της Μαρίας Νικ. Ζάρα το Σάββατο 26 Αυγούστου στο εξωκλήσι Μεταμόρφωση Σωτήρος των Καμένων Βούρλων.

Στεφάνια αντάλλαξε ο κ. Ιωσήφ Κλαουδάτος.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε κάθε χαρά και ευτυχία.

Το Σάββατο το βράδυ στις 26 Αυγούστου του 2000 και στις 7 το βράδυ στον ιερό ναό της Αγίας Κυριακής Θεριακησίου Ιωαννίνων με τις ευχές συγγενών και φίλων του γαμπρού και της νύφης σε μια όμορφη τελετή έγιναν οι γάμοι του Κώστα Ιωάν. Φούκα και της Σεβαστής Μπακόλα.

Κουμπάροι παρέστησαν ο κ. Βασίλης Ζάρας μετά της μνηστής του.

Η Αδελφότητα Μικροχωριτών και τα ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ στο όμορφο και ταιριαστό ζευγάρι εύχονται χαρούμενη και ευτυχισμένη ζωή.

Επιστολές προς την Αδελφότητα

Πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή των Δημοτικών Συμβούλων του Δήμου Ποταμιάς.

Η επιστολή απευθύνεται προς τους Προέδρους του Δ.Σ. των Συλλόγων.

Μεγάλο Χωριό, 30-10-2000

Προς κ.κ. Προέδρους και Δ.Σ.

των Συλλόγων:

Ανιάδας, Δερματίου, Καρίτσας, Κλαυσιού, Μεγάλου Χωριού, Μικρού Χωριού, Μουζίου, Νόστιμου, Συγκρέλλου, Χελιδώνας

Κύριοι Πρόεδροι και σεβαστά Συμβούλια των Συλλόγων, η μειοψηφία του Δ.Σ. του Δήμου Ποταμιάς αποτελούμενη από τους Δημοτικούς Συμβούλους: Ίβρο Ιωάννη, Τσελεπή Δημήτριο, Μπακατσιά Κων/νο, Αναγνωστάκη Κων/νο και Σερετάκη Παναγιώτη, οφείλει να καταγγείλει τη μονόπλευρη ενημέρωση του από την πλευρά: α) του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ποταμιάς κ. Καλλιάνη Φιλίππου, που με πρωτοβουλία του συγκαλέστηκαν τα Συμβούλια των Συλλόγων του Δήμου μας την πρώτη φορά και β) τον Δήμαρχο Ποταμιάς κ. Γαβρίλη Ιωάννη, που συγκάλεσε ξανά δεύτερη συγκέντρωση των συλλόγων. Οι συναντήσεις έγιναν εν αγνοία του Δημοτ. Συμβουλίου του Δήμου μας και γι αυτό το λόγο εμείς ως μειοψηφία, δεν παρευρεθήκαμε στις συγκεντρώσεις. Έτσι, στα πρακτικά της συγκέντρωσης αυτής, που μας έδωσε ο κ. Πρόεδρος εκ των υστέρων, αναφερόμαστε ως απόντες. Εμείς δηλώνουμε παρόντες στα προβλήματα που απασχολούν το Δήμο μας και όπου μας χρειάζονται δεν λέμε ποτέ όχι. Λυπούμαστε που δεν ενημερωθήκαμε για τις συγκεντρώσεις αυτές και ελπίζουμε ότι θα καλούμαστε να συμμετέχουμε στο μέλλον.

Δήμος Ποταμιάς δεν σημαίνει “ενός ανδρός αρχή”. Κύριοι οι εκλογές τελείωσαν προ πολλού και ο λαός έδωσε τους ρόλους του στον καθένα. Για να λειτουργήσουμε σωστά χρειάζεται συναίνεση και συνεργασία που εμείς τη δείξαμε από το πρώτο κιόλας Δημοτικό Συμβούλιο, και ας μας κατηγορούν οι της πλειοψηφίας ότι εμείς δεν την έχουμε.

Κύριοι Πρόεδροι και Δ.Σ. αναρωτιόμαστε: μήπως οι απόψεις των συλλόγων, οι προβληματισμοί των Συμβουλίων τους, ο προγραμματισμός των έργων που αφορούν τα Δημοτικά Διαμερίσματα του Δήμου μας, δεν ενδιαφέρουν όλο το Δ.Σ. του Δήμου Ποταμιάς; Μήπως η απογραφή του 2001 δεν μας ενδιαφέρει όλους; Μήπως δεν πρέπει να κληθούμε όλοι να καταθέσουμε τις απόψεις μας, να ενημερώσουμε τους Δημότες μας και να αγωνιστούμε ενάντια στο διαμελισμό της Ευρυτανίας, και στη συνέχεια της ύπαρξης του Δήμου μας;

Στα δύο χρόνια που πέρασαν τι έργα έγιναν στο Δήμο Ποταμιάς; τι παρεμβάσεις έγιναν στα αρμόδια υπουργεία και παραπονείται η πλειοψηφία ότι δεν χρηματοδοτείται ο Δήμος; τι μελέτες έγιναν;

Τι προγραμματισμός έγινε; Δυστυχώς δεν είδαμε να γίνεται ΤΠΟΤΑ.

Παρακαλούμε την ενεργοποίηση για την προσέλευση όλων σας για την απογραφή του 2001, για τη συνέχιση της ύπαρξης του ΔΗΜΟΥ μας και την ύπαρξη του Νομού, της ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ μας.

Παρακαλούμε να κοινοποιήσετε την επιστολή μας στα περιοδικά και στις εφημερίδες των συλλόγων σας.

Με εκτίμηση,

Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι

Γιάννης Ίβρος, Δημήτρης Τσελεπής, Κώστας Μπακατσιάς, Κώστας Αναγνωστάκης, Πάνος Σερετάκης.

Από τον αγαπητό μας φίλο και επίτιμο μέλος και δωρητή της Αδελφότητας κ. Αυγέρη Αυγερόπουλο πήραμε τα παρακάτω γράμματα:

Αγαπητοί μου

Η Αδελφότης Μικροχωριτών με της υψίστης διανόησης ανθρώπους της πιστεύοντας στις βαθιές ρίζες της ιστορίας μας δεν παύει να ερευνά, να προστατεύει, να συμπληρώνει Ιερά και Όσια Μνημεία ηρώων και να διαγωνίζει στη μνήμη μας πως η ελληνική γη είναι σπαρμένη με Ελλήνων κόκκαλα ιερά.

Το περίφημο και οπάνιο Μουσείο του Μι-

κρού Χωριού προκαλεί έκσταση και θαυμασμό στον επισκέπτη. Κέντρο έρευνας, ιστορίας γεγονότων, αιώνων βιβλία ιστορικά, χειρόγραφα, πάπυροι, φερμάνια. Βιβλία ηρώων Μικροχωριτών το 1821 του πρώτου και δεύτερου παγκοσμίου πολέμου βιβλία έρευνας Εθνικής Αντίστασης από το συνέδριο που πραγματοποιήθηκε στο Καρπενήσι από το Πάντειο Πανεπιστήμιο παίρνοντας μέρος επιστήμονες από όλα τα διαμερίσματα της χώρας μας.

Στον τοίχο Μεταμόρφωσης του Σωτήρος έναντι του κτήματος Σπύρου Φλέγκα τοποθετήθηκε μαρμάρινη στήλη να θυμίζει ότι στο Σπίτι Φλέγκα παραμονές Χριστουγέννων 1942 βασανίστηκαν από φασιστικά στρατεύματα κατοχής 20 Μικροχωρίτες και Μεγαλοχωρίτες. 13 εκτελέστηκαν, 2 ρίχτηκαν στη φωτιά, οι 7 ελεύθεροι.

Λαμπρό φωτεινό παράδειγμα τιμής και ευγνωμοσύνης της Αδελφότητας του Μικρού Χωριού με την έντονη δραστηριότητά του

θυμίζει σε όλους και στους επερχόμενους πως η γη μας είναι ποτισμένη και αίμα και ότι Ενθάδε κείνται τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι.

Ο δραστήριος και ακούραστος Παπανίκος πραγματοποιώντας το όνειρό του να ομορφύνει το πίσω μέρος της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος κατεδάφισε το παλιό κτίσμα και ανέγειρε ένα όμορφο καινούργιο, την εκτέλεση πραγματοποίησε ο Σπύρος Τάσιος με το επιτελείο του με πολύ αγάπη και προθυμία θα χαιρόμαστε όλοι μας τον όμορφο περίβολο της εκκλησίας και πρώτος ο Παπανίκος.

Ευχαριστώ τον Σπύρο Τάσιο και τους συνεργάτες του για το αυθόρμητο ψυχικό μεγαλείο τους. Με την τοποθέτηση του ρολογιού χρειαζόμουν εξέδρα να λύσω το καντράν από τη θέση. Ο Σπύρος μου ετοίμασε την εξέδρα. Ζήτησα να τον πληρώσω μου απέκλεισε κάθε συζήτηση.

Σ' ευχαριστώ Σπύρο εσένα και τους Συνεργάτες σου. Αυγέρης Αυγερόπουλος

1926. Νιόπαντρη στον Πειραιά. Από αριστερά. Καθισμένοι: Φωτεινή Σ. Παπαδοπούλου, η μητέρα της Γιαννούλα Α. Κεράνη, ο σύζυγός της Σπύρος Χ. Παπαδόπουλος. Όρθιοι: ο Γιώργος Α. Κεράνης, ο αδελφός της Νίκος Α. Κεράνης, ο πρωτεζάδελφος Βάγιας Ε. Πλάκας, ο Νίκος Γρατσούνης και ο δεκαπεντάχρονος ανηψιός Σοφοκλής Σ. Φλέγγας

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΟΤΑΜΙΑΣ

- Ο Δήμαρχος κ. Γιάννης Γαβρίλης είχε συνάντηση με την υπεύθυνη, για θέματα ΟΤΑ, του ΥΠΕΧΩΔΕ κ. Κατσάνου, και της παρουσίασε την τραγική οικονομική κατάσταση που βρίσκεται ο Δήμος. Η απάντηση της κ. Κατσάνου δυστυχώς ήταν απογοητευτική, όπως ήταν και σε προηγούμενη συνάντηση που είχε ο Δήμαρχος στο Υπ. Εσωτερικών και Δημ. Διοίκησης: ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΧΡΗΜΑΤΑ!!!

- Ο Περιφερειάρχης κ. Έξαρχος συνέχεια διαβεβαιώνει τον Δήμαρχο σε κάθε συνάντησή τους για τα 63.000.000 δρχ. που του είχε υποσχεθεί από πέρυσι για την αποκατάσταση των πλημμυρών. ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ.

- Η Δημοτική Αρχή θέλοντας να εξυπηρετεί και να ανταποκρίνεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο ότι αφορά τον Δημότη κάνει γνωστό ότι: Για οτιδήποτε θέμα σας μπορείτε να επικοινωνείτε με το τηλέφωνο 41234 και θα εξυπηρετητέ αμέσως.

- Νέα Επιτροπή Πολιτιστικών Εκδηλώσεων συνεκροτήθει στο Δήμο μετά από απόφαση κατά πλειοψηφία του Δημ. Συμβουλίου. Τα μέλη είναι: Φίλιππος Καλλιάνης, Θρασύβουλος Χονδρός, Κώστας Μαραγούσας!

- Δυστυχώς απερρίφθη η πρόταση κατά πλειοψηφία στο ΔΣ για την απόκτηση Δημοτικής Συγκοινωνίας.

Έργα και παρεμβάσεις στο Δήμο μας

- Δ.Δ. Μεγάλου Χωριού: αποκατάσταση βλάβης υδραυλικών και αποχετευτικών εγκαταστάσεων αγροτικού ιατρείου και αστυνομικού σταθμού δαπάνη έργου 1.500.000

- Δ.Δ. Κλαυσίου: διάνοιξη δρόμου προς οικία Κατσούδα, δαπάνη έργου 600.000

- Δ.Δ. Συγκρέλλου: τοιχίο έναντι οικείας Χονδράκη, δαπάνη έργου 1.000.000

- Δ.Δ. Μικρού Χωριού: αποφασίστηκε εγκατάσταση σταθμού κινητής τηλεφωνίας από την εταιρεία "ΣΤΕΤ ΕΛΛΑΣ"

Ανταπόκριση: Φίλιππος Καλλιάνης

(TELESTET) στη θέση Φιδόπλατη έναντι μισθώματος 1.000.000 ετησίως.

- Δ.Δ. Δερματίου: Διαπλάτυνση, επιστροφή και καθαρισμός δρόμου, Διπόταμα - Αγ. Παρασκευή δαπάνη έργου 3.000.000

- Δ.Δ. Μικρού Χωριού: διαμόρφωση εξωτερικού χώρου συντήρησης και επισκευή Δημ. Ξενώνα "ΧΕΛΙΔΟΝΑ" δαπάνη έργου 3.000.000

- Δ.Δ. Νοστίμου: κατασκευή νέου βόθρου για τις ανάγκες του Δημ. Καταστήματος της πλατείας: δαπάνη έργου: 1.500.000

- Δ.Δ. Μεγάλου Χωριού: διευθέτηση χειμάρρου (πέρα μαχαλάς) δαπάνη έργου 3.500.000

- Δ.Δ. Μεγάλου Χωριού: τοιχίο αντιστήριξης και εγκιβωτισμός στο μυλοκάλαμο (οι συνεχείς κατολισθήσεις έκριναν άκρως απαραίτητο το έργο) δαπάνη έργου 7.800.000

- Δ.Δ. Ανιάδας: αποκατάσταση επικίνδυνου τμήματος δρόμου δαπάνη έργου 600.000

- Δ.Δ. Μικρού Χωριού: τοιχίο αντιστήριξης δρόμου μπροστά από οικία Κων. Τσινιά δαπάνη έργου 1.000.000

- Δ.Δ. Χελιδόνας: αποκατάσταση ζημιών δικτύου ύδρευσης που είχαν προκληθεί από τις καταστροφικές πλημμύρες πέρσι: δαπάνη έργου 10.000.000

- Δ.Δ. Μεγάλου Χωριού: αντικατάσταση Στέγης Δημ. Σχολείου δαπάνη έργου 8.500.000

Επέκταση Δημ. Φωτισμού

Το ΔΣ ενέκρινε την επέκταση του Δημ. Φωτισμού σε όλα τα Δημοτικά Διαμερίσματα (το έργο είναι σε εξέλιξη) και έχει ως εξής:

- Απόκτηση νέου αυτοκινήτου ο Δήμος μετά από προσωπικές παρεμβάσεις του Δημάρχου μας κ. Γιάννη Γαβρίλη, παρέλαβε από το Υπουργείο Εσωτερικών και δεύτερο αυτοκίνητο (4Χ4) δίνοντας έτσι τη δυνατό-

τητα να ανταποκριθεί άμεσα τώρα στις απαιτήσεις των Δημοτών του.

- Το ΔΣ αποφάσισε κατά πλειοψηφία τη σύναψη δανείου, ύψους 200.000.000 για έργα εσωτερικής οδοποιίας σε όλα τα Δημ. Διαμερίσματα.

- Το ΔΣ αποφάσισε την οικονομική ενίσχυση του κ. Χρ. Αναστάση με 100.000 για την αποκατάσταση της υγείας του. (Ο ασθενής είναι από το Νομό Ωδεκανήσου).

- Το ΔΣ αποφάσισε την πρόσληψη προσωπικού για κάλυψη κενών θέσεων: μία (1) θέση ΠΕ 14 ή ΤΕ 13 Δασολόγου ή Τεχνολόγου Δασοπονίας, δύο (2) θέσεις ΔΕ 1 Διοικητικού, μία (1) θέση ΠΕ 3 ή ΤΕ 3 Πολ. Μηχανικού ή Πολ. Υπομηχανικού και ένα (1) υπάλληλο ΔΕ 28 χειριστή μηχανημάτων έργων.

- ΕΛΛΑΔΑ 2004 Για το πρόγραμμα αθλητικές υποδομές "Ελλάδα 2004" το ΔΣ πρότεινε τα παρακάτω έργα (η προμελέτη έτοιμη):

1ον Την ανακατασκευή και αξιοποίηση του Γηπέδου Ποδοσφαίρου του Δ.Δ. Μικρού Χωριού

2ον Την ανακατασκευή και αξιοποίηση του Γηπέδου Μπάσκετ - βόλλεϋ του Δ.Δ. Μεγάλου Χωριού

3ον Την κατασκευή γηπέδου μπάσκετ - βόλλεϋ στο Δ.Δ. Μουζίλου και

4ον Την κατασκευή πίστας αγώνων ΣΚΑΛΟΜ-ΚΑΓΙΑΚ στα Διπόταμα (Διαδημοτικής Συνεργασίας με Δήμο Καρπενησίου)

- ΦΩΤΙΑ ΣΤΟ Δ.Δ. ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ Η περιοχή στη θέση Κούτπα λίγο έλειψε να παραδοθεί στις φλόγες από κάποιους ασυνείδητους...

Ευτυχώς για καλή μας τύχη ο εντοπισμός της εστίας από το Δημότη μας κ. Ν. Λιάπη και εν συνεχεία η ενημέρωση της Δημ. Αρχής, η οποία κινήθηκε αστραπιαία με τον Πρόεδρο του ΔΣ κ. Φ. Καλλιάνη και την άμεση δράση και συντονισμένες ενέργειες της Π.Υ. Καρπενησίου, διασώσαμε την πανέμορφη καταπράσινη περιοχή του Κούτπα.

- ΚΑΔΟΙ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ: Η καθα-

ριότητα είναι μισή αρχοντιά λείει ο λαός μας και ο Δήμος θέλοντας να κάνει πράξη αυτό το γνωμικό προμηθεύτηκε 250 κάδους τους οποίους τοποθέτησε και στα 10 Δημ. Διαμερίσματα, δαπάνη αγοράς 4.700.000

- ΝΕΡΟ Αγαθό εν ανεπαρκεία: Ο ήπιος χειμώνας που πέρασε η υπερκατανάλωση, η άσκοπη χρήση και η χρησιμοποίηση του δικτύου ύδρευσης για αρδευτικές ανάγκες δημιούργησαν πολλά προβλήματα στα περισσότερα Δημ. Διαμερίσματα. Η ομόφωνη απόφαση του ΔΣ να αρχίσει η καταμέτρηση των ενδείξεων των υδρομετρητών δυστυχώς δεν ήταν εφικτή, διότι πολλοί υδρομετρητές δεν λειτουργούν, άλλοι βρίσκονται μακριά από τα σπίτια και δεν είναι εύκολο να εντοπιστούν οι κάτοχοί τους και τέλος υπάρχει μια μειοψηφία η οποία δεν έχει τοποθετήσει υδρομετρητές ακόμη.

Κατόπιν όλων αυτών των φαινομένων ήταν αδύνατη η υλοποίηση της απόφασης του ΔΣ σε αυτή τη φάση της ομολόγησε ο Δήμαρχος και ο οποίος δεσμεύτηκε από το 2001 να επιλυθούν όλα τα ως άνω προβλήματα.

Σημείωση: Η Ελλάδα ως Μεσογειακή χώρα θα αντιμετωπίσει στο μέλλον ξηρασίες με τις γνωστές ή μεγαλύτερες επιπτώσεις. Υπάρχει άμεση ανάγκη η Δημ. Αρχή να προχωρήσει σε γενικό σχέδιο προληπτικής αντιμετώπισης του προβλήματος με το ότι κόστος συνεπάγεται αυτό.

- Η ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ για δεύτερη χρονιά φέτος πραγματοποιήσε με μεγάλη επιτυχία τη δωρεάν εξέταση των Δημοτών μας (και όχι μόνο) το διήμερο 16-17 Σεπτεμβρίου στα δύο εξεταστικά κέντρα που δημιουργήθηκαν: Ένα στο Μεγάλο Χωριό για την εξυπηρέτηση των Δ.Δ. Χελιδόνας, Δερματίου, Καρίτσας, Μικρού Χωριού και ένα στο Δ.Δ. Ανιάδας για την εξυπηρέτηση των Δ.Δ. Συγκρέλλου, Μουζίλου, Κλαουσίου, Νοστήμου.

Οι μετακινήσεις των Δημοτών μας προς τα εξεταστικά κέντρα έγιναν από το λεωφορείο που μας διέθεσε το Δασαρχείο Καρπενησίου.

Συνδρομές που έχουν εισπραχθεί από 31/6/00-31/12/2000

Α/Α Ονοματεπώνυμο	Ποσό	Συνδρομή		Συνδρομή	
		στην Αδελφότητα για το περιοδικό			
1. Δημ. Ζαχαρόπουλος	\$50 18.468		2000	2000	
2. Χρίστος Τσινιάς	2000			2000	
3. Κατσιγιάννης Χρ.	1000			2000	
4. Κυρίτση Χαρίκλεια	5000			2000	
5. Μιχάλης Μουχρίτσας	5000		2000	2000	
6. Λουκάς Μίχος	5000		2000	2000	
7. Φώτης Γεωργακόπουλος	5000		2000	2000	
8. Ελένη Θάνου του Χρ.	5000		2000	2000	
9. Νικητάκη Νίνα	5000		2000	2000	
10. Αναστ. Φλέγγας	3000		2000	2000	
11. Αϊβαλιώτη Ελισσάβητ	3000		2000	2000	
12. Αζακάς Νικολ.	5000		2000	2000	
13. Φλέγγας Δημ.	3000		2000	2000	
14. Γιουρνάς Δημ.	10000	1999	2000	1999 2000	
15. Γιουρνάς Νικολ.	10000	1999	2000	1999 2000	
16. Ευαγγελία Σιδέρη	1000			2000	
17. Νίκος Λιάπης	5000		2000	2000	
18. Φλέγγας Αλέκος	3000		2000	2000	
19. Κομπορόζος Τρύφων	5000		2000	2000	
20. Κομπορόζος Αθαν.	5000				
21. Κυρίτσης Σπύρος	5000				
22. Βασιλική Ντελή	3000		2000	2000	
23. Νίκος Κεράνης	5000		2000	2000	
24. Παναγιώτου Αριστοτέλης	5000		2000	2000	
25. Σκορδάς Δημ.	5000		2000	2000	
26. Παπαπαναγιώτου Αγγελής	1000			2000	
27. Μπάκης Δημήτριος	3000		2000	2000	
28. Μπάκης Σταύρος	3000		2000	2000	
29. Ουτουτζή Ελευθερία	5000		2000	2000	
30. Νίκος Φλώρος	5000		2000	2000	
31. Γιολδάσης Γιάννης	1000			2000	
32. Δερματάς Π. Ιωάννης	10000	1999	2000	1999 2000	
33. Θάνου Νίκη	5000		2000	2000	
34. Κаланέζος Γιώργος	5000		2000	2000	
35. Κυρίτση Χαρίκλεια	5000		2001	2001	
36. Γιαννόπουλος Σπύρος	3000		2000	2000	
37. Καλτοής Γρηγόρης	2000			2000	
38. Κοντογιώργος Αθαν.	2000			2000	
39. Δερματά Αναστασία του Σ.	3000		2000	2000	
40. Κωστοπούλου Ευθυμία	3000		2000	2000	
41. Μπούρας Δημ.	3000		2000	2000	
42. Λαϊνη Μαίρη	3000		2000	2000	
43. Παπακωνσταντίνου Φωτ.	3000		2000	2000	
44. Πανώρη Αικατερίνη	3000		2000	2000	
45. Παναγιωτοπούλου Άννα	1000			2000	
46. Κώστας Ακ. Αντωνόπουλος	3000		2000	2000	

47. Φουσέκης Δημ.	2000		2000
48. Γαβρίλης Δημ.	5000	2000	2000
49. Ντιουντούμη Σωτηρία	5000	2000	2000
50. Ζήσιμος Βασιλης	5000	2000	2000
51. Αναστασία Ιωαν. Δερματά	10000	2000	2000
52. Γιαννακόπουλος Ανδρ.	5000	2000	2000
53. Αγάπη Στογιάννη	5000	2000	2000
54. Αθηνά Παπαδοπούλου	5000	2000	2000
55. Τσατσαράγγος Γιώργος	5000	2000	2000
56. Γιολδάσης Γιάννης	2000		2000
57. Σάρας Ηλίας	5000	2000	2000
58. Ζαχαρόπουλος Γιώργος	3000	2000	2000
59. Λιαροκάπη Ελένη	5000	2000	2000
60. Πριοβόλου Μαριάνθη	\$20 7829	2000	2000
61. Ολγα Παπαδημητρίου	5000	2000	2000
62. Μαρία Αργυροπούλου	5000	2000	2000
63. Γρούμπας Γιώργος	4000	2000	2000
64. Γιάννης και Γαρυφαλιά Λιάπη	5000	2000	2000
65. Δερματά Παρασκευή	5000	2000	2000
66. Παναγ. Βενέτης	5000	2000	2000
67. Ζαχαρόπουλος Σεραφ.	5000	2000	2000
68. Καλλιόπη Φωτίου	5000	2000	2000
69. Αγαπούλα Τοιμπογιάννη	3000	2000	2000
70. Παναγιώτης Ζωγράφος	\$50	2000	2000
71. Αλέκος και Νίκη Κουτσούκη ΗΠ.	40000	2000	2000
72. Μύρτα Δημ. Πολύζου	5000		2000

Διάφορες δωρεές προς την Αδελφότητα από 31/6/00-31/12/2000

A/A Ονοματεπώνυμο	Αιτιολογία	Ποσόν
1. Γιώργος Παπαθανασίου	για πλακόστρωτο περίβολο, προς της εισόδου Πνευματικής γωνιάς και του άνω μέρους της πλατείας του παλιού οικισμού	1.105.552
2. Φίλιππος Καλλιάννης Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου Ποταμιάς	Για τους σκοπούς της Αδελφότητας	200.000
3. Πιπίτσα Γιουρνά	Για τους σκοπούς της Αδελφότητας	10.000.
4. Σπύρος Γιαννόπουλος	Για τους σκοπούς της Αδελφότητας	20.000
5. Αγορά 2 βιβλίων Δημ. Δερματά από επισκέπτες της Πνευμ. Γωνιάς	Τα έσοδα από τη διάθεση των βιβλίων Δημ. Δερματά θα διαθετούν για κάποιο έργο στο παλιό οικισμό	10.000
6. Αγορά περιοδικών από επισκέπτες	της Πνευματικής Γωνιάς	2.000
7. Αγορά βιβλίου Δημ. Δερματά	Τα έσοδα από την διάθεση του βιβλίου θα διαθετούν για κάποιο έργο	5.000
8. Αγορά βιβλίου Δημ. Δερματά	Τα έσοδα από τη διάθεση του βιβλίου θα διαθετούν για κάποιο έργο	5.000
9. Λαΐνη Μαίρη	Για σκοπούς της Αδελφότητας	10.000
10. Μύρτα Δημ. Πολύζου	Για σκοπούς της Αδελφότητας	5.000

Δωρεές εις μνήμη που έχουν εισπραχθεί από 31/6/00-31/12/2000

A/A Ονοματεπώνυμο	Αιτιολογία	Ποσόν
1. Ελένη Χριστ. Θάνου	εις μνήμη συζύγου της Χρίστου	30.000
2. Παναγιώτης Κυρίτης	εις μνήμη της συζύγου του Αναστασίας	100.000
3. Ελισσάβη Αϊβαλιώτη	εις μνήμη συζύγου της,	
	αδελφών και γαμπρών	5.000
4. Ελισσάβη Αϊβαλιώτη	εις μνήμη Σταύρου Πλάκα	5.000
5. Αναστασία Σωτ. Δερματά	εις μνήμη συζύγου της Σωτήρη	20.000
6. Γιάννα Τρικαλινού	εις μνήμη συζύγου της Γιώργου και αδελφού Σταύρου Ζορπαλά	10.000
7. Νίκη Θάνου	εις μνήμη συζύγου της Δημητρίου	20.000
8. Αρετή Φώλου	εις μνήμη συζύγου της Παναγιώτη	10.000
9. Αναστασία Ιωαν. Δερματά	εις μνήμη Αθανασίου Ματσούκα	10.000
10. Αναστασία και Δημήτρης και Μαρίνα Δερματά	εις μνήμη συζύγου και πατέρα Γιάννη Δερματά για τα 5χρονα του θανάτου του, για τον I.N. Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος	150.000
11. Αναστασία, Δημήτρης και Μαρίνα Δερματά	εις μνήμη συζύγου και πατέρα Γιάννη Δερματά για τα 5χρονα του θανάτου του	
	για παιδική χαρά παλιού οικισμού	150.000
12. Κώστας Τσιναίς	εις μνήμη Αθανασίου Ματσούκα	25.000
13. Κώστας Τσιναίς	εις μνήμη Παναγιώτη Μουτογιάννη	25.000
14. Δημήτρης Κρίκος	εις μνήμη Αθανασίου Ματσούκα	5.000
15. Δημήτρης Κρίκος	εις μνήμη Παναγιώτη Μουτογιάννη	5.000
16. Γιώργος και Μαρία Κακούρα	εις μνήμη γονέων τους	\$50 19.571
17. Κώστας και Ισμήνη Μπάρλα	εις μνήμη Θανάση Ματσούκα	20.000
18. Κώστας και Ισμήνη Μπάρλα	εις μνήμη Παναγιώτη Κεράνη	20.000
19. Βαλεντίνη, Βασιλική και Δήμητρα	εις μνήμη του παππού τους Αθανασίου Ματσούκα	15.000
20. Νίκος Κεράνης	εις μνήμη Αθανασίου Ματσούκα	5.000
21. Βασίλης και Καίτη Γάσπαρη	εις μνήμη Χαράλαμπος Αντριτσογιάννη και Σοφίας Γιαννοπούλου	15.000
22. Γιάννης και Κούλα Κουτσούκη	εις μνήμη Σοφίας Γιαννοπούλου	10.000
23. Κλεομένης και Αιμιλία Κουτσούκη	εις μνήμη Σοφίας Γιαννοπούλου	10.000
24. Παναγιώτης Ζωγράφος	εις μνήμη γονέων του Χρίστου και Ευφροσύνης και της συζύγου του Ασπασίας για τη Μεταμόρφωση του Σωτήρος	\$ 100 δολ.

**Δωρεές, προς τον Ιερό Ναό Μεταμ. του Σωτήρος και τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως
της Θεοτόκου (Παναγιά) και Ιερό Ναό Αγίας Κυριακής Μικρού Χωριού
από 4-6-2000 έως 10-11-2000**

α/α Ονοματεπώνυμο	εις μνήμη ή υπέρ	Ναός	Ποσόν
1. Ευφροσύνη Κατσάνου	εις μνήμην συζύγου Κων/νου	Παναγιά	30.000
2. Καλίτσα Κοντογιώργου	εις μνήμη Παναγιώτη Κεράνη	Παναγιά	5.000
3. Χαράλαμπος Αντριτσογιάννης	Παναγιά	100 δολάρια	
4. Παναγιώτης Σιαφάκας		Παναγιά	50 δολάρια

5. Δημήτριος Παναγιώτου		Παναγιά	10.000
6. Μαριάνθη Πριοβόλου		Παναγιά	100 δολάρια
7. Κλεομένης και Αιμιλία Κουτσούκη		Παναγιά	50.000
8. Ανδρέας Μούτσελος		Παναγιά	60.000
9. Οικογένεια Καλτσιή	αντί μνημοσύνου μητρός των Μαρίας	Παναγιά	100.000
10. Αναστασία Καλτσιή		Παναγιά	10.000
11. Ευφροσύνη Κατσάνου	εις μνήμη συζυγ. Κων/νου	Παναγιά	10.000
12. Ευφροσύνη Κατσάνου	εις μνήμη θείας Αικατερίνης Τσιούμα	Παναγιά	5.000
13. Σταυρούλα Φλώρου		Παναγιά	5.000
14. Ολγα Παπαδημητρίου	εις μνήμη συζύγου και γονέων	Παναγιά	50.000
15. Κων/νος Φλώρος		Παναγιά	15.000
16. Ευαγγελία Καρανίκα		Παναγιά	10.000
17. Σταύρος και Αντιγόνη Γεωργούλη		Παναγιά	50.000
18. Μαρία Γιουρνά		Παναγιά	30.000
19. Αντριτισογιάννης Χαράλαμπος		Παναγιά	50 δολάρια
20. Κων/νος Τριχιάς		Παναγιά	20.000
21. Λουκάς Μίχος	εις μνήμη αδελφών του Νικολάου Αριστείδου	Παναγιά	25.000
22. Κασιανή Μίχου	εις μνήμη συζυγ. Βασιλείου και γονέων	Παναγιά	50.000
23. Μαρία Μίχου	εις μνήμη πατρός της Σπυριδωνος Καραγιάννη	Παναγιά	10.000
24. Φίλιππος Πασπαλάρης		Παναγιά	15.000
25. Χρήστος Κατσιγιάννης		Παναγιά	15.000
26. Αυγέρης Αυγερόπουλος		Παναγιά	1.000.000
27. Σπυριδων Κεχρημπάρης		Παναγιά	50.000
28. Ελευθερία Ουτουτζή		Παναγιά	5.000
29. Ελισάβετ Αϊβαλιώτη		Παναγιά	30.000
30. Μαρία Ευσταθίου	εις μνήμη συζ. Ευσταθίου	Παναγιά	10.000
31. Καλλιόπη Φωτίου		Παναγιά	5.000
32. Κων/νος Καλταμπάνης		Παναγιά	5.000
33. Νικόλαος Στρανομύτης		Παναγιά	5.000
34. Βασίλειος Ζήσιμος		Παναγιά	30.000
35. Κων/νος Βίγλας		Παναγιά	50.000
36. Δημήτριος Γαβρίλης		Παναγιά	15.000
37. Αγαπούλα Τσιμπογιάννη		Παναγιά	30.000
38. Νικόλαος Γιουρνάς	εις μνήμη Ιωάννου και Αριστείδου Γιουρνά	Παναγιά	10.000
39. Σπυριδων Κυρίτσης		Παναγιά	10.000
40. Αναστάσιος Φλέγκας		Παναγιά	10.000
41. Πέτρος Μπάρλας		Παναγιά	200 δολάρια
42. Αναστασία Δερματά	εις μνήμη συζ. Σωτηρίου	Παναγιά	20.000
43. Βασιλική Ντελή	εις μνήμη συζ. Δημητρίου	Παναγιά	15.000
44. Καλίτσα Κωντογιώργου	εις μνήμη Δημητρίου και Αγνής Κοντογιώργου	Παναγιά	5.000

45. Δημήτριος και Μαρία Σκορδά	εις μνήμη γον. Αναστασίας και Ολυμπίας	Παναγιά	20.000
46. Αλίκη Αντωνοπούλου		Παναγιά	80.000
47. Μαρία Αντωνοπούλου - Τάκη		Παναγιά	80.000
48. Ελένη Λιαροκάπη		Παναγιά	80.000
49. Μαρία - Μίνα Σοφού		Παναγιά	15.000
50. Ευάγγελος Παπαπαναγιώτου		Παναγιά	10.000
51. Μαριάνθη Αρώνη		Παναγιά	50.000
52. Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος	εις μνήμη Σταύρου Πλάκα	Παναγιά	25.000
53. Ευάγγελος Παπαπαναγιώτου	εις μνήμη γον. Γεωργίου Βασιλικής, Κων/νου Γιαννούλας και τέκνων	Παναγιά	10.000
54. Ευτυχία Δημοπούλου	εις μνήμη συζ. Δημητρίου και Γονέων	Παναγιά	20.000
55. Γεώργιος Τσιαντής		Παναγιά	10.000
56. Ευθυμία Κωστοπούλου		Παναγιά	5.000
57. Γεώργιος Ντζούφρας	εις μνήμ. πατρός Δημητρίου και αδελφού Κων/νου	Παναγιά	20.000
58. Σταυρούλα Φλώρος		Παναγιά	5.000
59. Παναγιώτης Ζωγράφος	εις μνήμη γον. Νικολάου και Σωτηρίας	Παναγιά	50.000
60. Γεώργιος Ζήσης		Παναγιά	10.000
61. Ησυχαστήριο Οσίας Μαρίας Αιγυπτίας		Παναγιά	10.000
62. Ανώνυμος κυρία		Παναγιά	10.000
63. Αικατερίνη Γρούμπα		Παναγιά	10.000
64. Οικονόμου Γεωργία		Παναγιά	10.000
65. Πέτρος Μπάρλας		Παναγιά	66.000
66. Ευφροσύνη Κατοάνου		Παναγιά	5.000
67. Ζωή Κομπορόζου	εις μνήμη αδελφής Ελισάβετ Κων/νου Γιουρνά	Παναγιά	20.000
68. Γεώργιος και Μαρία Μόρη	εις μνήμ. γονέων	Παναγιά	20.000
69. Ευφροσύνη Ζυγιάρη	εις μνήμ. συζύγου Ιωάννου	Παναγιά	100.000
70. Αθανάσιος και Χρυσούλα Κεράνη	εις μνήμ. Παναγιώτου Μπακατσιά	Παναγιά	20.000
71. Ανδρέας Γιαννακόπουλος		Παναγιά	20.000
72. Ειρήνη Δερματά		Παναγιά	5.000
73. Σταυρούλα Δερματά		Παναγιά	5.000
74. Ιωάννης Παπαδόπουλος		Παναγιά	50.000
75. Νικόλαος και Βασιλική Μουτογιάννη	εις μνήμη Παναγιώτου Μουτογιάννη	Παναγιά	20.000
76. Ιωάννης Τσιώνης		Μεταμόρφωση	30.000
77. Κων/νος Φλώρος		Μεταμόρφωση	10.000
78. Μαριάνθη Πριοβόλου	εις μνήμ. συζ. Κων/νου γονέων και αδελφών	Μεταμόρφωση	500.000
79. Αδελφότης Μικροχωριτών		Μεταμόρφωση	100.000
80. Μαρία Δ. Σκορδά		Μεταμόρφωση	5.000

81. Σπυρίδων Δ. Δερματάς		Μεταμόρφωση 10.000
82. Ελένη Κουλμέντα Πριοβόλου		Μεταμόρφωση 50 δολ.
83. Κασσιανή Ζυκαρίδη Πριοβόλου		Μεταμόρφωση 50 δολ.
84. Νικόλαος Παπαδημητρίου	εις μνήμη Πατρός Δημητρίου	Μεταμόρφωση 20.000
85. Παναγιώτης Καρσοφύλλης		Μεταμόρφωση 20.000
86. Βούλα Α. Μίχου	εις μνήμ. συζύγου Αριστείδη	Μεταμόρφωση 50.000
87. Αδελφ. Μικροχωριτών		Μεταμόρφωση 700.000
88. Αναστασία Βάτσικα		Αγ. Κυριακή 100.000
89. Κυριάκος Γριβέας		Αγ. Κυριακή 100.000
90. Γεώργιος Κακούρας	για αγορά του ψαλτηρίου	Αγ. Κυριακή 100.000
91. Μαρία Κακούρα		Αγ. Κυριακή 100.000

Αγαπητοί μου Μικροχωρίτες και φίλοι του Μικρού Χωριού

Εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ν. Μεταμ. του Σωτήρος βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσω ότι: (με την βοήθειά σας και την όπως πάντα φιλότιμη προσφορά σας και την εκ μέρους του Κυρίου Αυγέρη Αυγεροπούλου προσφορά ύψους δύο εκατομμυρίων δραχμών (2.000.000) τον οποίο και ευχαριστούμε και από τη στήλη του περιοδικού της Αδελφότητας Μικροχωριτών καθώς και όλους όσους βοήθησαν για την ανακαίνιση του Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παναγίας)), η ανακαίνιση του Ναού τελείωσε όπως ήδη θα είδατε οι πιο πολλοί το καλοκαίρι.

Επίσης σας ενημερώνω ότι το γραφείο, αποθήκη, τουαλέττα στο Παλαιό Μικρό Χωριό βρίσκεται στο τελευταίο στάδιο εργασιών.

Πιστεύω ότι σε ένα μήνα το πολύ από σήμερα όλα θα είναι έτοιμα. Το κόστος των εργασιών δεν έχει καλυφθεί και τα χρήματα τα υπόλοιπα τα οφείλουμε γι' αυτό θα σας παρακαλέσω όσοι θέλετε μπορείτε να βοηθήσετε. Για το έργο αυτό έδωσαν χρήματα: Από (κληρονομιά) δωρεά της μακαριστής Φωτεινής Παπαδοπούλου 1.500.000, (ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή της). Ο Σταύρος και η Αντιγόνη Γεωργούλη 1.000.000 δρχ. η Μαριάνθη Πριοβόλου 500.000 δρχ. και η Αδελφότητα Μικροχωριτών 700.000 δρχ. επίσης και άλλοι που αναφέρονται στην στήλη των δωρητών.

Επίσης ήθελα να σας πληροφορήσω ότι όταν γκρεμίσαμε τις αποθήκες βρέθηκαν στα πρέκια των παραθύρων δύο παλαιά βημόθυρα από τον Παλαιό Ναό της Μεταμορφώσεως, βέβαια η κατάστασή τους δεν είναι καλή και δεν διατηρούνται οι αγιογραφίες αλλά μόνο το σκάλισμα και μερικά χρώματα που μας δείχνουν τον χρηματισμό που είχε το τέμπλο του Ναού. Τα βημόθυρα αυτά συντηρήθηκαν και φυλάσσονται στο Ναό έως ότου αξιωθούμε να φτιάξουμε ένα χώρο να φυλάσσονται και παράλληλα, να μπορεί ο καθένας μας να τα δει από κοντά μαζί με άλλα όπως εικόνες, κανδήλια κ.ά.

Τέλος αγαπητοί μου το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ναού ευχαριστεί όλους όσοι βοήθησαν και θα βοηθήσουν να γίνουν τα έργα αυτά και εύχεται σε όλους Καλά Χριστούγεννα και ευτυχισμένους ο καινούργιος χρόνος.

Ο Κύριος δια πρεσβειών της Θεοτόκου και της Αγίας Κυριακής να σας χαρίζει υγεία, προκοπή και οικογενειακή ευτυχία.

Εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου

Ο Εφημέριος οικον. Νικόλαος Αζακάς

Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν

Η μνημόνευση προσφιλών προσώπων στη στήλη αυτή γίνεται με φροντίδα των οικείων οι οποίοι θα πρέπει να μας δίνουν το κείμενο με τα απαραίτητα στοιχεία και μία φωτογραφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ 1928-2000

Αθανάσιος Ματσούκας του Παναγιώτη και της Αφροδίτης, το γένος Μπουρνάζου, από το Μεγάλο Χωριό.

Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό το 1928 και απεβίωσε στις 9/8/2000.

Έζησε και εργάστηκε στην Αθήνα.

Παντρεμένος με την Βασιλική Μπάρλα το γένος Κατσινή από το χωριό Χελιδόνα Ευρυτανίας.

Απέκτησε δύο παιδιά και τέσσερα εγγόνια.

Αγαπούσε υπερβολικά το Μικρό Χωριό γι' αυτό και αναπαλαίωσε το πατρικό του σπίτι και φρόντιζε τα πατρικά κτήματα μέχρι το τέλος της ζωής του.

Μεγαλωμένος στα δύσκολα χρόνια των πόλεμων και της φτώχειας από την γιαγιά του Αικατερίνη και χωρίς την θαλπωρή και καθοδήγηση μιας ολοκληρωμένης οικογένειας, πέτυχε να γίνει ένας σωστός άνθρωπος και να δημιουργήσει μια οικογένεια με αρχές.

Εργατικός και τίμιος έφτιαξε περιουσία εκ του μηδενός την οποία και κληροδότησε στην γυναίκα, τα παιδιά και τα εγγόνια του.

Η οικογένειά του του οφείλει τα πάντα τα οποία εκφράζονται με τον καλύτερο τρόπο μέσα από το κείμενο που έγραψαν γι' αυτόν οι εγγονές του.

Οι εγγονές του τον συνόδεψαν με τα παρακάτω συγκινητικά λόγια:

Αγαπημένε μας παπουλίκο,

Ένα πλατάνι ήσουνα που λύγισε κι έπεσε στο χόμα οι ρίζες του όμως βρίσκονται βαθιά μέσα στην καρδιά μας και πάντα θα είναι ζωντανές και δυνατές γιατί θα τις θρέφουν η αγάπη μας και οι γλυκές αναμνήσεις από σένα.

Είμαστε περήφανες που σε είχαμε παππού μας έτσι απλός, γλυκούλης και καλός που ήσουνα.

Και τι δεν θα δίναμε να ήσουνα εδώ και να μας είχες υποδεχθεί στο χωριό έτσι όπως έκανες κάθε φορά που ερχόμασταν. Να σου ζητάγαμε να μας πας στις κούνιες και εσύ να μας λες πως έχεις δουλειές αλλά πάντα στο τέλος να μας κάνεις το χατήρι.

Να σε βλέπαμε κάθε πρωί με το σκουφάκι που φόραγες για να ισιώνουν τα μαλλιά σου.

Να φτιάχνεις τον καφέ σου και να τσακωνόμαστε γιατί δεν σ' αφήναμε να δεις ειδήσεις στην τηλεόραση.

Πιο πολύ όμως παππού θα μας λείπει η παρουσία σου έξω από το σχολείο και το φροντιστήριο, όπου πάντα ήσουν εκεί και μας περίμενες φύλακας-άγγελος.

Αν υπάρχει παράδεισος είμαστε σίγουρες πως θα είσαι πια μόνιμος κάτοικός του μαζί με όλους τους δικούς σου ανθρώπους που έφυγαν πριν από σένα και που σ' αγάπησαν και τους αγάπησες.

Παππού μας, σ' αυτό το ταξίδι της ψυχής σου σε συντροφεύουν οι προσευχές μας και η απέραντη αγάπη μας.

Είθε οι δρόμοι που θα περάσεις να είναι ολάνυκτοι με όλα τα φανάρια πράσινα κι εσύ σαν καλός οδηγός που ήσουν να φθάσεις στις πύλες του παραδείσου.

Η μνήμη σου θα είναι αιώνια κι ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει και η ψυχή του να ξεκουραστεί στη γαλήνη.

ΝΙΚΟΣ ΜΑΡΑΓΟΥΣΙΑΣ

Εφυγε μέσα στο καλοκαίρι ξαφνικά και απεπάντεχα ο Νίκος Μαραγούσιος. Ο απροσδόκητος θάνατος άφησε απαρηγόρητη τη σύζυγό του Χρυσούλα και τα παιδιά του.

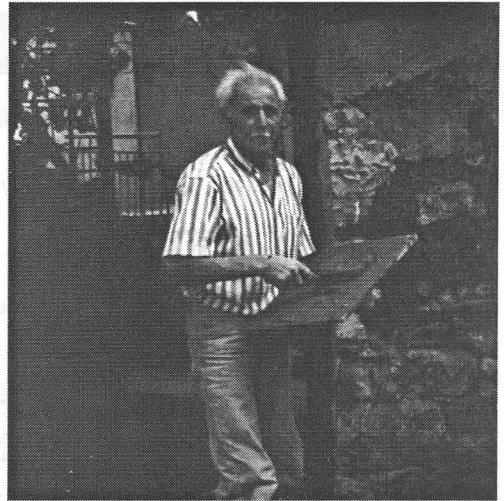
Ο Νίκος είχε γεννηθεί στο χωριό Λάστοβο και παντρεύτηκε στην Αμερική τη Χρυσούλα Χονδρού από το Μικρό Χωριό. Εκεί εργάστηκε και δημιούργησε μια επιτυχημένη οικογένεια.

Αγαπούσε το χωριό το οποίο επισκεπτόταν κάθε χρόνο το καλοκαίρι. Θα θυμόμαστε πάντα το μειλίχιο και πράο χαρακτήρα του. Ευχόμαστε ο χρόνος να απαλύνει γρήγορα το μεγάλο πόνο όλων των δικών του. Εκφράζουμε στα αγαπημένα του πρόσωπα στη σύζυγό του Χρυσούλα και στα παιδιά του τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της ξένης γης που τον σκεπάζει και η ψυχή του να ξεκουραστεί στη γαλήνη.

ΠΑΝΟΣ ΜΟΥΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ορφάνευσε η παρέα των μαστόρων του χωριού με τον αιφνίδιο θάνατο του Πάνου Μουτογιάννη. Το θλιβερό μήνυμα ήρθε να μας αιφνιδιάσει που βύθισε σε πένθος τους δικούς του και όλους τους Μικροχωρίτες. Ο Πάνος πρωτομάστορας της πέτρας αυτός

που σμιλευε και έχτιζε με περίσσιο μεράκι και τέχνη τις πέτρες για πολλά χρόνια έχασε τη μάχη της ζωής πάνω στη δημιουργία του. Απλός άνθρωπος. Γλυκομίλητος αλλά και λιγομίλητος. Λίγες κουβέντες αλλά εννοούσε τα πάντα. Είχε κατακτήσει τη συμπάθεια και την αγάπη και πέρα από το χωριό του. Ήταν καλός φίλος και συνεργάτης για όλους τους ανθρώπους που τον γνώρισαν. Καλός οικογενειάρχης. Μεγάλωσε την κόρη και το γιό του και ευτύχισε να τα δει ευτυχημένα και αποκαταστημένα. Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδεψαν οι δικοί του, οι χωριανοί του αλλά και από τα γύρω χωριά. Εκφράζουμε στα αγαπημένα του πρόσωπα τη σύζυγό του και τα παιδιά του τα θερμά μας συλλυπητήρια. Ο Θεός να αναπαύσει την αγνή ψυχή του και νάναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει και η μνήμη του αιώνια.

Ζωνιό 200,000
 Τηχο 150,000
 και Σηναση 60,000
 το ποσό δεσφύθη 75,000
 485,000
 φηδισι
 (ΦΠ)

Προσφορά του Πάνου για εργασίες στην παιδική χαρά

ΜΑΡΓΙΤΣΑ ΠΡΙΤΣΙΟΛΑ

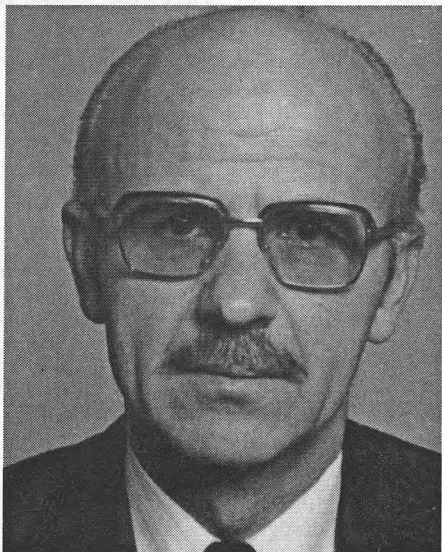
1913-2000

Έφυγε από τη ζωή στα 87 της χρόνια στις 28 του Οκτώβρη η Μαργίτσα Πριτσίολα.

Από το θάνατο του συζύγου της Βασιλή ζούσε στην Αθήνα κοντά στην οικογένεια της θυγατέρας της μέχρι το τέλος της ζωής της. Τα περισσότερα χρόνια έζησε στο Μικρό Χωριό. Είχε αποκτήσει ένα γιο και τρεις κόρες και ευτύχησε να δει αποκαταστημένα και ευτυχημένα. Ήταν εφοδιασμένη με πολλές αρετές και αγάπη στους συνανθρώπους της καλόκαρδη με σπάνιο χαρακτήρα. Στην τελευταία της κατοικία τη συνόδεψαν τα παιδιά της και όλοι οι χωριανοί. Ας είναι ελαφρύ το χόμα της γης που την σκεπάζει και νάναι αιώνια η μνήμη της. Στους δικούς της θερμά συλλυπητήρια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΩΛΟΣ

1932-2000

Και ένας άλλος Μικροχωρίτης έφυγε ξαφνικά από κοντά μας τη χρονιά που φεύγει στις 23 Αυγούστου σε ηλικία 68 ετών. Γεννήθηκε στη Δομνίστα Ευρυτανίας και παντρεύτηκε στο Μικρό Χωριό την Αρετή Φλώρου το 1957. Ζούσε στη Θεσσαλονίκη και εργαζόταν ως εμποροράπτης. Το 1967 μετανάστευσε στην Αυστραλία με τις δύο κόρες του και εκεί απέκτησαν και ένα αγόρι. Δούλεψε σκληρά. Σπούδασε τα παιδιά του

και το 1995 συνταξιούχος πλέον γύρισε στην πατρίδα. Η πραότητα του, η ευγένεια και ο καλοσυνάτος χαρακτήρας του θα μείνει στη μνήμη μας. Επίσης κατέβαινε πάντα και στο Αιτωλικό. Στα αγαπημένα του πρόσωπα, στη σύζυγό του και στα παιδιά του τα θερμά μας συλλυπητήρια. Ο Θεός να αναπάψει την αγνή ψυχή του και η μνήμη του αιώνια.

ΕΛΕΝΗ ΖΟΥΡΖΟΥΚΗ

Ξαφνικά έφυγε από τη ζωή η ΕΛΕΝΗ ΖΟΥΡΖΟΥΚΗ το γένος Τριχιά. Η Ελένη γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό και κατοικούσε στο Καρπενήσι. Στο σύζυγό της και στις κόρες της απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια. Αιώνια η μνήμη της και να είναι ελαφρό το χόμα που την σκεπάζει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

Γεμάτος αγάπη από τους δικούς του το χωριό και τους συγχωριανούς του έφυγε από κοντά μας ο Δημήτρης Δημόπουλος. Ο Δ.Δ. γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό. Μικρός ξεκίνησε και εγκαταστάθηκε στη Λαμία όπου εργάστηκε ως μάγειρας και από εκεί συνταξιοδοτήθηκε. Το καλοκαίρι βρισκόταν στο χωριό. Υπήρξε άνθρωπος απλός και έζησε μια ήσυχη ζωή, πράος, καλοσυνάτος και ευγενής. Εκφράζουμε στα αγαπημένα του πρόσωπα τα θερμά μας συλλυπητήρια. Ας είναι ελαφρύ το χόμα της γης που τον σκεπάζει και να είναι πάντα ζωντανή η θύμισή του.

ΣΟΦΙΑ Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Την ημέρα των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, στις 8 Νοεμβρίου, διάλεξε η Σοφία Γιαννοπούλου να φύγει από κοντά μας. Ήταν κόρη της Στεφανίας Δερματά από το χωριό μας και του Γιάννη Γιαννόπουλου από την Ανδράνοβα.

Μια νέα γυναίκα με ευαίσθητο χαρακτήρα και με πολύ ενδιαφέρον για το συγγενή, το φίλο, τον συμπατριώτη. Φιλότιμη, ευσυγκίνητη, γενναϊόδωρη, γεμάτη καλοσύνη ήταν πάντα έτοιμη να τρέξει και να μοιρασθεί το πρόβλημα ή τη χαρά. Η συμπαράσταση προς τον συνάνθρωπό της ήταν δική της ικανοποίηση. Ιδιαίτερα στην οικογένειά της, στάθηκε με αυταπάρνηση κοντά στη μητέρα της προσφέροντας κάθε δυνατή ανακούφιση

στο μακρόχρονο πρόβλημά της.

Αγαπούσε πολύ το χωριό και πάντα έλεγε πόσο ήθελε να φτιάξει εκεί ένα μικρό σπίτι για να μπορεί να το απολαμβάνει περισσότερο.

Πτυχιούχος της Νομικής, η Σοφία εργαζόταν ως υπάλληλος του ΙΚΑ Θεσσαλονίκης, στο οποίο τα τελευταία χρόνια είχε το βαθμό του διευθυντή. Αποφάσισε να πάρει νωρίς τη σύνταξη της για να μπορέσει να απολαύσει λίγη ξεκούραση και να παντρευτεί τον αγαπημένο της Νικόλα. Όμως η τύχη άλλα τα είχε γραμμένα.

Στο άκουσμα της βραχύχρονης ασθένειάς της, συγκλονισμένοι όλοι, συγγενείς και φίλοι, θέλησαν να της συμπαρασταθούν. Πρώτος βρέθηκε δίπλα της ο αδελφός της Δημήτρης (ειδικός αιμοatóλογος ιατρός στο Νοσοκομείο Ευαγγελισμού), που με τη γυναίκα του Βαρβάρα της πρόσφεραν πολύ αγάπη, κατανόηση, στοργή και κάθε δυνατή ιατρική φροντίδα. Στο πλευρό της επίσης ο ακούρατος σύντροφός της Νικόλας αλλά και από τη Θεσσαλονίκη τα αδελφια της Νίκος και Χρυσή.

Μέσα σε άφατη οδύνη οι δικοί της, συγγενείς, φίλοι και συνάδελφοι συνόδευσαν τη Σοφία από τον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης στην τελευταία της κατοικία.

Ας είναι αιώνια η μνήμη της.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΑΤΣΙΟΚΩΣΤΑΣ

Εγκαταστημένος στο Μικρό Χωριό φερμένος από τον Ασπρόπυργο έφυγε από τη ζωή. Ο Κώστας Πατσιοκόστας απόκτησε οικογένεια και ζούσε για πολλά χρόνια στην Αθήνα. Τα τελευταία χρόνια ζούσε μόνος του

στο χωριό. Στους δικούς του απευθύνουμε τα συλλυπητήρια μας.

Ο Θεός ας τον αναπαύσει και ας είναι ελαφρύ το χόμα που τον σκεπάζει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΝΔΡΙΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

Πληροφορούμαστε ότι πέθανε στην Αμερική όπου ήταν εγκατεστημένος από χρόνια ο Χαράλαμπος Ανδριτσογιάννης, που καταγόταν από το χωριό Βουτύρου της Ευρυτανίας. Ήταν σύζυγος της μικροχωρίτισσας Βασιλικής Ι. Μαστρογεωργοπούλου. απέκτησαν παιδιά και εγγόνια και κατοικούσαν σε προάστιο της πόλης Ατλάντα. Επισκέπτονταν την πατρίδα και το χωριό μας συχνά και συμμετείχαν σε διάφορες εκδηλώσεις του καλοκαιριού. Ο Χαράλαμπος ήταν νοσταλγός και λάτρης των εθίμων και παραδόσεων της πατρίδας μας. Πάντοτε χαιρόταν να βρίσκεται ανάμεσα σε συγχωριανούς. Δεν ξεχνούσε ποτέ τις συνδρομές προς την Αδελφότητα παρ' όλο που τελευταία για λόγους υγείας αραιώσαν οι επισκέψεις του στο χωριό μας. Θα τον θυμόμαστε πάντα σαν ένα γνήσιο Ευρυτάνα.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα της αμερικανικής γης που τον σκεπάζει.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΑ ΧΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Στις 23 Σεπτεμβρίου 2000, εκπληρώθηκε η επιθυμία του αείμνηστου δασκάλου μας Γεωργίου Παπαδή και τα οστά του εναποτέθηκαν σε σχετική θήκη του τάφου του. Ο σχετικός χώρος παραχωρήθηκε τιμής ένεκεν από τον Δήμο Ποταμιάς, κατόπιν εισηγήσεως του Δημοτικού Διαμερίσματος Μικρού Χωριού σε σχετικό αίτημα της Αδελφότητας Μικροχωριτών.

Σε στενό οικογενειακό κύκλο, παρουσία του παρέδρου του Μικρού Χωριού και παλαιών μαθητών του διαβάστηκε στον τάφο του τρισάγιο κατά την εναπόθεση των οστών του μαζί με αυτά των γονιών του και αδελφών του.

Συντροφιά του λίγο πιο πέρα, στο νεκροταφείο του παλαιού χωριού, ο άξιος μαθητής που τον διαδέχθηκε ο "δάσκαλος" Αριστείδης Γιουρνάς.

Αιωνία τους η μνήμη.

SUN & SEA

TRAVEL AGENCY

- Αεροπορικά εισιτήρια για όλο τον κόσμο • Συνέδρια - Εκθέσεις
- Οργανωμένες εκδρομές • Διαβατήρια - Βίζες

Σ τις οικονομικότερες τιμές!!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΟΥΡΝΑ - ΒΟΥΓΑ Σινώπης 29, Αμπελόκηποι, Τηλ.: 7799261

Ξενοδοχείο Εστιατόριο Καφετέρια

«Η ΧΕΛΙΔΩΝΑ»

Δ/ση ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΝΙΑΣ

Θέα προς το Βελούχι

Παραδοσιακή φιλοξενία εξυπηρέτηση
Παλιό Μικρό Χωριό Πληρ. τηλ. 0237-41221

ΤΟ ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ

Ψησταριά

Εστιατόριο - Χωριάτικη Κουζίνα

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

Νέο Μικρό Χωριό Τηλ. 0237/41257/41103

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΔΩΜΑΤΙΑ

Α' κατηγορίας

ΑΖΑΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΗ

ΔΩΜΑΤΙΑ

Νέο Μικρό Χωριό, Πληρ. Τηλ. 0237/41318

COUNTRY CLUB

HELLAS HOTEL

ΝΤΑΒΑΡΙΝΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

Hotel Manager

Μικρό Χωριό - Καρπενήσι, Τ.Κ. 360 75

Τηλ.: 0237/41570-6, Fax: 0237/41577

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ ΡΙΝΑ ΤΑΣΙΟΥ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. Τηλ. 0237/41349

ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΖΑΡΡΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. Τηλ. 0237/41236/41433

Ψησταριά - Ταβέρνα Χωριάτικη κουζίνα ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. τηλ. 0237/41300

Ταβέρνα «Η ΓΩΝΙΑ» ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ετοιμα φαγητά της ώρας

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. Τηλ.: 0237 41393

Ξενώνας

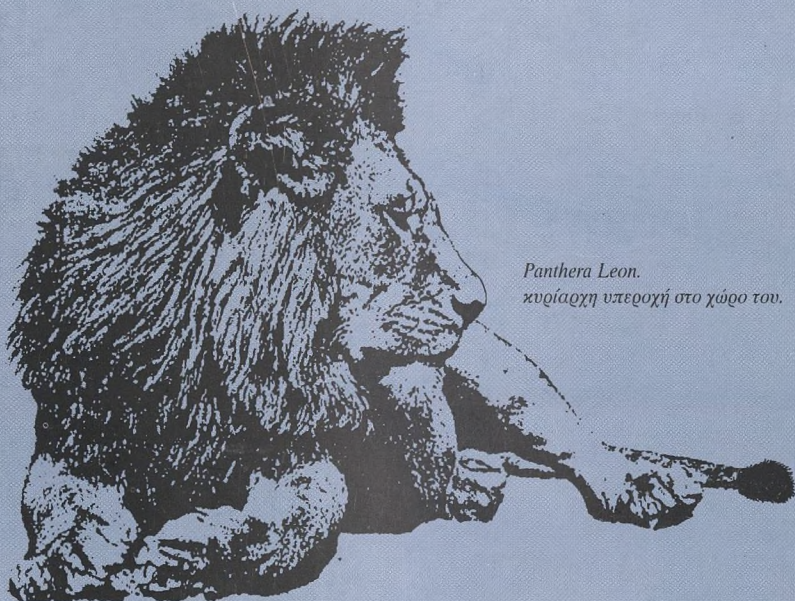
«Το ρίζωμα»

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΠΟΥΡΑ

Νέο Μικρό Χωριό

τηλ. (0237-41170) FAX: (0237-41486)

Κάποιοι ανάμεσά μας, Έχουν πιο Ανεπτυγμένο «ένστικτο» Υπεροχής:

Panthera Leon.
κυρίαρχη υπεροχή στο χώρο του.

- ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
- ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ
- ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
& ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ

Ιδιωτικό Τ. Ε. Λ.
Αναγνωρισμένο από το Κράτος
Ζωναρά 10, Τηλ.: 6457082-4,
5244011, 8250552, 6875421